

1900

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

« Τέρπειν ἄμα καὶ διδάσκειν »

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. — ΤΟΜΟΣ 7^{ος}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Αγγελική (μετ' εικόνας)	84
Αγριοτριανταφυλλιάς (ή)	388
ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ :	
'Αθηνά (ή) του Φειδίου.	57
'Αΐθουσα (ή) του Έρμου.	67
'Αΐθουσα (ή) της Θέμιδος.	83
'Αΐθουσα (ή) του Ποσειδώνος.	99
'Αΐθουσα (ή) των Κοσμητών.	111
'Αναθήματα (τά).	152
'Απόλλωνες (οί).	31
Αριστίων.	42
'Αρχαιολογικόν (τὸ) Μουσείον.	6
Βυζαντινὴ (ή) 'Αΐθουσα.	1463
'Επιτύμβια (τά).	128
Μνηναί, 'Αγίωπος.	439
'Οδὸς Τριπύδων.	58
Πήλινα καὶ Χάλκινα.	431
'Ρυγχέαι, 'Επιτύμβιων.	136
'Ραταί (αἱ) κεφαλαί.	47
'Αθρία Βραβεΐα (εἰς τὴν 'Αλληλογραφίαν).	319, 343, 359, 435
'Αλβή, Πενναίσις.	299
'Αλ-Κίφ (μετὰ 7 εἰκότων).	416, 423
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΞΕΩΣ.	15, 27, 34, 43, 50,
663, 719, 791, 878, 951, 1071, 115, 123, 130,	
138, 147, 159, 167, 175, 183, 191, 199,	
207, 215, 223, 230, 239, 247, 255, 262,	
271, 279, 287, 295, 302, 310, 318, 327,	
346, 350, 358, 367, 383, 391, 401, 411,	
419, 426, 434, 443	

Αμαξα (ή) τῆς Α. Μεγαλειότητος (μετ' εἰκόνας)	269
Ανθη (τά) τῆς 'Ανίκας	307
Ανθοπωλις (ή)	316
Απαρία (ή) τοῦ Καλόγιαννου	434
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ :	
Διαγωνισμοῦ 61ου ('Ασκήσεων).	15
Διαγωνισμοῦ 62ου (Δύσεων).	106
Διαγωνισμοῦ 63ου (Δύσεων).	302
Διαγωνισμοῦ 64ου (Δύσεων).	442
Ἐκτάκτου Διαγωνισμοῦ 'Ασκήσεων.	174, 180, 187
Μικροῦ Διαγών. Καλλιγραφίας (μετὰ 2 εἰκόνας).	364
Μικροῦ Κινεζικοῦ Διαγωνισμοῦ.	415
Μικροῦ Ποιητικοῦ Διαγωνισμοῦ.	190
Μικροῦ Διαγωνισμοῦ Φωτογραφίας (μετὰ 6 εἰκόνας).	223
'Αποσπάσματα ἐπιστολῶν (περὶ Ἑλληνιστάς).	172 (6)
'Ας τὸν κόσμ' ὅπως βρισκόταν.	135
'Αυτογελοιογραφία τοῦ Κενερίου (εἰκὼν εἰς τὴν 'Αλληλογραφίαν).	391
Βιβλιοθήκη (ή) καὶ ὁ βιβλιοθηκῶν.	22
Βοσκός (ὁ) καὶ ὁ Παρὰς.	30
Γνώμα μεγάλων περὶ μικρῶν.	3, 23, 34, 50, 60, 67
Γνωμικά.	358
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ :	
Διαγωνισμός 63ος (Δύσεων).	14
Διαγωνισμός 64ος (Δύσεων).	197
Διαγωνισμός 65ος ('Ασκήσεων).	278

Σελ.	Σελ.
Διαγωνισμός 66ος (Δύσεων).	302
Διαγωνισμός 67ος (Διηγήματος), (μετά 4 εικόνων,)	432
Δύο ζεύγη κάλτσες.	310
Δύο (αί) πύραι.	83
Δώρα (τά) της Διαπλάσεως.	410
Δύρον (τό) της Νουνάς (μετά 2 εικόνων)	429, 437
ΕΓΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ. Σ (μετά 20 εικόνων).	8, 17, 32, 41, 48, 61, 65, 73, 85, 93, 97, 112, 121, 126, 133, 146, 154, 161, 171, 181, 190, 193, 205, 211.
Έγωισμός (ό).	426
Έθνικος Έρανος των Έλληνοπαίδων.	172 (α')
ΕΙΔΙΚΟΝ (τό) ΞΕΣΠΑΘΜΑ :	
Α' Δελτίον.	27
Β' Δελτίον.	63
Γ' Δελτίον.	106
Δ' Δελτίον.	158
Ε' Δελτίον.	401
ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ :	
Άνοικτη Καρδιά.	334
Άντιγόνη Ι. Βρώνη.	387
Βασίλειος Γ. Τσαγρής.	84
Δημήτριος Γερωντέλλης.	164
Εύφροσύνη Τσαγρή.	180
Ζωηρά Φλόξ.	128
Ήθοποιός Κήν.	48
Καρδερίνα.	7
Κυματίζουσα Θάλασσα.	68
Παναγιώτης Γ. Βλαχάκης.	112
Ριχάρδος Ι. Παρίσης.	409
ΕΙΚΟΝΕΣ ΧΩΡΙΣ ΚΕΙΜΕΝΟΝ :	
Άδελφοί (οί) κυνηγοί.	348
Ζωγράφος (ό) και ό Γεωτοποίος.	408
Είς τό Ποντικίστικο (νηπιακόν μετ' εικόνας).	69
Είς τόν Παράδεισον (μετ' εικόνας).	23
Έκατόμβη (ή) (Διάλογος).	203
Έκτακτος Διαγωνισμός πρὸς σύνθεσιν Διηγήματος.	7
Έλέφας και Σκίουρος (μῦθος).	283
Ένδοξα Παιδιά—Μέμπελ Ταλλιαφέρο (μετ' εικόνας).	157
Ένστικτον (τό).	294
Ένθ πίπτουν τὰ φύλλα (Διάλογος).	326
Έπ' αὐτοφάρω.	363, 372
Έπιστολή τοῦ Άνανία διὰ τό ζήτημα τῶν Συλλόγων.	366
Έπιστολή (ή) τοῦ θείου (Μονόλογος).	104
Έπιστολή τοῦ Φαίδωνος διὰ τό ζήτημα τῶν Συλλόγων.	382
Εὔσημα (τά τοῦ 1899)	390
Έγυμνή (ή).	409, 414
Θαῦμα ἰσορροπίας (μετά 2 εικόνων)	155
ΘΕΙΑ ΜΟΥ (ή) ΟΥΡΑΝΙΑ (μετά 20 εικόνων και σχημάτων)	21, 59, 75, 92, 104, 120, 129, 156, 169, 179, 195, 213, 220, 230, 234, 244, 249, 259, 267, 276, 282, 289, 300, 308, 314, 322, 340, 348, 354, 361, 370, 378, 388, 397, 407, 413, 423, 432, 440
Ίαπωνικόν (τό) Κοσκού (μετ' εικόνας).	281
Καλλιγραφία (ή) τῆς Διλῆς.	227
Καλλονή (ή) τοῦ Σωκράτους.	126
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ :	
1ον Δελτίον.	172 (γ')
2ον Δελτίον.	246
3ον Δελτίον.	278
4ον Δελτίον.	326
5ον Δελτίον.	390
Κατὰ τὴν τρύπα τὸ χορό.	274
Κλέπτης (ό) και ό Ραζῆς.	422
Κλήρωσις (ή) τῶν Δώρων τῆς Διαπλάσεως.	400
Κόκκινη (ή) ὀμβρέλα.	275, 286
Κόρες (ή) τοῦ Μάστρο-Παύλου.	32
Κρίσις (ή) τοῦ Λαγωῦ.	52
Κρίσις (ή) τοῦ Μεγάλου Άλεξάνδρου.	337
Κυνήγιον Έλεφάντος (μετ' εικόνας).	253
10η Κυριακή τῆς Διαπλάσεως (μετά 9 εικόνων)	329
Λύσεις Μαγικῶν Εἰκόνων (έν τῇ Άλληλογραφίᾳ μετὰ εικόνων)	115, 199, 271, 390, 375,
ΜΑΓΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ :	
Ποῦ εἶνε ό συγγραφεύς ;	76
Ποῦ εἶνε ό Κοσ Φιλοσοφίδης ;	120
Ποῦ εἶνε τό τρίτον ἄλογον ;	204
Ποῦ εἶνε ό κριός ;	276
Ποῦ εἶνε ό κυνηγός ;	308
Ποῦ εἶνε ή Βασίλισσα τοῦ χοροῦ ;	383
Μαγική (ή) Ράβδος (μετ' εικόνας).	273
Μάθημα έν τάφου.	118
Μά τί σου εἶνε τὰ κορίτσια (Κωμωδία μετ' εικόνας).	70, 77
Μέ τό παραπάνω.	243, 251
Μῆδ (ή Κα Α. Τ.) και ό Άγγελος τῆς Άγάπης (μετά 2 εικόνων)	37
Μικρά (ή) ζηλότυπος.	262
Μικρά Μυστικά (ἀπό τὰ).	19, 346
ΜΙΚΡΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ :	
Μικρός Διαγωνισμός Καλλιγραφίας.	187
Μικρός Διαγων. μεταφράσ. έν τοῦ Γαλλικοῦ	415
Μικρός Διαγων. μεταφρ. έν τοῦ Κινεζικοῦ (μετ' εικόνας).	324
Μικρός Διαγων. πρὸς σύνθεσιν ποιηματίου.	62
Μικροί (οί) Σύλλογοι (ἐπιστολή συνδρομητοῦ).	294
Μικροσκοπικόν Ίπποδρόμιον (μετ' εικόνας).	4
Μόζαρτ (μετ' εικόνας).	55
Μπάμπια (ό) Σταμάτης.	291, 297
Μυθιστορήματα (τά) (μετ' εικόνας)	341
Μυστικόν (τό) τῆς Εὐτυχίας.	40
Νά μή γίνη δασκάλα.	358
Νάνι τό μωρό (μετ' εικόνας)	394
Νέα (τά) τοῦ 1901 (εἰς τὴν Άλληλογραφίαν).	443
Ξανθή (ή) Μουσμή.	228, 238
Όδηγός τοῦ Συνδρομητοῦ τῆς Διαπλάσεως	11, 23
ΟΔΗΓ' ΑΠ' ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΙΔΡΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ : (μετά 66 εικόνων)...	58, 101, 144, 188, 212, 236, 284, 316, 356, 398
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ : (μετά 7 εικόνων)	14, 26, 34, 43, 50, 71, 79, 87, 95, 106, 115, 122, 130, 138, 147, 158, 167, 175, 182, 191, 198, 206, 223, 230, 246, 254, 262, 271, 278, 294, 302, 310, 327, 342, 350, 366, 374, 382, 390, 411, 419, 426, 434, 442
Παρά τὴν γέφυραν.	20
ΠΕΤΡΟΜΑΖΕΥΤΗΣ (ό) (μετά 14 εικόνων).	291, 297, 305, 313, 321, 345, 353, 364, 369, 377, 385, 395, 405.
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ.	16, 28, 30, 44, 52, 64, 72, 80, 88, 96, 108, 116, 124, 132, 140, 148, 160, 158, 176, 184, 192, 200, 208, 216, 224, 232, 240, 248, 256.

Σελ.	Σελ.
204, 272, 280, 288, 296, 304, 312, 320, 328, 344, 352, 390, 368, 316, 384, 392, 403, 412, 420, 428, 436, 444	
Πρασίνη (ή) εορτή.	418
Πρόληψις (μία)	400
Πρόσκλησις τῆς Διαπλάσεως πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς.	404
Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Έλληνοπαίδιας.	172 (α')
Πρὸ τοῦ Δικαστηρίου (τό βραβευθὲν διήγημα).	180
Πρὸ τοῦ κλειδοκουμβάλου (Μονόλογος μετ' εικόνας)	421
Πρώτη (ή) ἐξομολόγησις.	152
Πρῶτον (τό) μου ἔργον.	204
Πύργος (ό) τῆς Φρίκης (μετ' εικόνας).	113
Πῶς ό Βασιλεὺς και ή Βασίλισσα τῆς Σελήνης ἀπέκτησαν υἱόν (μετ' εικόνας).	386, 393
Σαπουνόφουσες.	94
Σεβαστιανός Μπαχ (μετ' εικόνας)	5
Σημαία (ή) μας.	34
Σκαντζόχερος (ό)	350
Σκιάχτρο (τό).	166
Σκυλομασκάρευμα (8ξ γελοιολογραφίαι)	62
Σπίθα (ή)	135, 143
Στέφανος (ό)	324, 338
Συμβούλιον (τό) τῶν Δακτύλων (νηπιακόν μετ' εικόνας).	10
Σφήκες και Μέλισσαι.	422
ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ :	
Δωδέκατον Δελτίον Εἰσφορῶν.	217
Δέκατον τρίτον Δελτίον Εἰσφορῶν	442
Τασὼ (ή) με τὴν Άσπρούλα (τό ἐπαινεθὲν διήγημα)	178
Τάφοι (οί) τῶν Βασιλέων.	171
Τύπος ἐπιστολῆς.	172 (β')
ΦΑΕΟΥΛΑΚΗΣ (ό) Εἰς τό ΣΧΟΛΕΙΟΝ (νηπιακόν μετὰ 19 εικόνων)	151, 165, 197, 221, 229, 245, 261, 277, 293, 301, 326, 337, 357, 373, 381, 399, 417, 433, 441
Φιλοδασική (ή) ἔνωσις.	374
Φιλόδοξος (ό) ἔλατος.	396, 408
Χαρακτήρ.	79
Χριστόφορος Σαμαρτζίδης (μετ' εικόνας).	219
ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ (ή) ΦΛΕΨ (μετὰ 22 εικόνων).	1, 19, 29, 39, 45, 53, 68, 76, 81, 91, 100, 109, 117, 125, 137, 141, 149, 164, 173, 177, 185, 199, 201, 209, 222, 225, 233, 241, 251, 257, 265
Ψιλογραφία (εἰς τὴν Άλλοιογραφίαν).	443
Ψαλῆντες τῆς εὐκαιρίας.	358

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Σελ.	Σελ.
210	Άγαπάτε τὴν φύσιν.
221	Άγόρι-Κόρη.
172	Άνθρωπος ἀριθμῶν κύματα (Μῦθος).
197	Άνοιξις (ή) (βραβευθέντα).
245	Άποφθεγματικά.
5	Αὐτὸς.
86	Βορέας και "Ἡλιος (Διάλογος).
111	Γέρων και Θάνατος (Μῦθος)
415	Γυνή και "Ορνις (Μῦθος).
182	Έλαια και σνκῆ (Μῦθος).
246	Έσπερινή Προσευχή.
18	Εὐσπλαγχνία.
75	"Ιον(τό).
100	Καλογιάννης (ό)
274	Καλοκαίρι.
203	Καλοκαίρι (τό).
90	Καρκίνος και μήτηρ (Μῦθος)
407	Κύνες και ἀλώπηξ (Μῦθος)
23	Κῶων (Μῦθος).
195	Λιθάρι και διαμάντι (Μῦθος)
254	Μάννα.
39	Μικρὸς (ό) και ό μεγάλος τροχός
372	"Ολα τοὺς με δασκαλεύουν.
210	Όνος φέρων λεοντήν, και ἀλώπηξ (Μῦθος).
128	Παλῶ (τό) βιβλίο.
325	Πατέρα-μητέρα.
395	Πετεινὸς (ό).
261	Πίθηκος και ἀλώπηξ
135	Σαῦρα (Μῦθος)
122	Σκυλί (τό) (μετ' εικόνας).
354	Στῆ γλυπακή.
56, 106, 119, 126, 145, 191, 227, 238, 250, 270, 287, 310, 314, 366, 378, 389, 423, 431	ΕΤΙΧΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ.
341	Συνήθεια (ή).
358	Τέσσαρες (αί) εποχαί.
370	Τῆς Καλῆς Κερῆς ή βρύση.
163	Τί λέγει ;
156	Τράγος και Άλώπηξ (Μῦθος).
318	Υποθήκαι.
290	Φύλλον(τό) (Μῦθος).
219	Χελώνα (ή) και τό παιδί της (Μῦθος).
48	Χρυσή ήμέρα.
69	Ψάρια (τά).
34	Ψαρόδρακα (ή).

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ό τόμος οὗτος περιέχει 290 εἰκονογραφίας και κομμάματα.

Ναυαγὸν Καρδίαν. Ἀγγελὸν τῆς Ἀγάπης καὶ Ἀνθὸς Ἀθῆων. — τὸ Φύλλον-Μίσην μετὰ Ἀριδαυμόνιον, Ρωσικὴν Καραβὶλὸν καὶ Ἀποπέσαν Ἑλπίδα (διὰ τὰ μάθη καὶ ποία εἶναι) — ἡ Κυκλαδία μετὰ τὸν Ἀγροτολογιστὸν, Ἑθνεὶον ἴκον. Καταστροφὰν καὶ Ναυαγὸν Καρδίαν. — Σέλευκος ὁ Κεραιὸς μετὰ τὴν Σάνθη, Βασίλειον καὶ Κάλυττα Ρόδου μετὰ τὸν Χρυσὸν Φάραξ μετὰ τὴν Περσίδα Καρδίαν, Ἑλευσινίαν Θεὰν καὶ Ἀύραν τῆς Κεραιῶνος. — ὁ Πρίγκιψ τῆς Μαγνησίας μετὰ τὸν Τσούρταν, Κερτὶ καὶ Αἰγαίον Μέγαρον. — ὁ Βράχος τῆς Κρανίης μετὰ τὴν Ναυτοπούλιν, Ναυτοπούλιν τῆς Κρανίης καὶ Ναυτοπούλιν τῆς Ἀνδρον. — τὸ Ἑρμῶν Νέρος μετὰ τὴν Θεοραπιδίδα τῶν Μοναχῶν Καρδίαν μετὰ τὴν Πέρσαν καὶ Διοσκουροφιδίαν (μετὰ τὸν ὄνομα τῶν) — ὁ Φίλιππος Ἑλδὸν μετὰ τὸν Πρίγκιπα τῆς Μαγνησίας, Σημαίαν τῆς Ἑλευθερίας καὶ Πάρη τῆς Ἑρῆς. — ἡ Χιαιοπούλιν μετὰ τὴν Ἀποροστασίτην, Ἑθνεὶον ἴκον, Κερτὶ καὶ Νεαρόν Ζωγράφον (ἐπὶ ἀντάλλαξιν τῶν ὀνομάτων τῶν, ἂν θέλουν.)

Ἀπὸ ἑνα γλυκὺ φίλκι ἀπέλκει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς Γρεκίαν (τὴν θάλασσαν τὴν συλλογὰν μου ἐνδύμα τὸν βιβλίον μου ἔχει, ποτὲ καὶ μὴ σου ὁδοῦς αὐτὴν ἐν ἐξουσίαν, καὶ ἂν ὁ μαμαὶς ἐπαύνην νὰ τὸν ἐγγράφῃ, πὲ παρακαλῶ νὰ τὸν ἔχῃς ὑπὸ ἀσπαστὴν κηδεμονίαν.) Ἀνδαλουσίαν (ἐγγινε καὶ ὁ μικρὸς ἀνελφός σου; δὲν ἀμφιβάλλω ἀπὸ οὐκ οὐκ εἴσαι καὶ τὸν Ἀγγέλον τῆς Ἀγάπης. — τώρα μετὰ τὸ Νέον Ἑβραϊστὴν γράφω, καὶ ἔννοια σου.) Ἀποδιαιτικὸν Λουλουδίον, Μουσικὴν Φωτὴν, Ζωγράφον Φλόγα, Δ. Τ. Μπασαρίαν (μετὰ τὴν ἑκαδὲς συλλογῆτά μου.) Μικράν Γαλιανίαν, Τριχίαν (προθύμω: σὲ συγχωρῶ διὰ τὴν μακρὴν σου σιωπὴν, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι ῥῆτος θὰ δράσῃς πάλιν καὶ θὰ καταστήσῃς τὸ νέον φενδονύμιον τὸσον περιφανές ὅσον καὶ τὸ παλαιόν. πού ἀρξῇς ἐποχὴν.) Διοσκουροφιδίαν (ἂν κάποτε δὲν εἶχα σὺν ἀπὸ πλῆθος, καὶ ἂν παρέλκειν καὶ τὴν ἰδικὴν σου μαζὶ μετὰ ἄλλας, αὐτὸ σημαίνει ὅτι δὲν σε ἀγαπῶ; ἔχεις λόγους Γαρδένιαν τῆς Μαγνησίας (ἐλθῆσαν, ἔσσειται εἰς τὴν ἐρωτησίαν σου περὶ τῶν λύσεων ἀπακτώ καὶ εἰς τὰ Δημιῶν Δινημάτων κληθὲν δὲν χωρεῖ, εἶναι κτήμα, ὅλων τὸ κτήμα εἶναι ποῖος θὰ ἐξερπύσῃ νὰ στείλῃ τὸν ὡραϊότερον καὶ τὸ πλεον ἄγνωστον.) Τροισπαραν Ἰκον (τὰ ἑλδία καὶ ἡσυχασα.) Ἀνθῆν τῆς Μωρέως (καλὸς νὰ εἴη.) Σημοροπούλιν (Βραβεῖον ἔστειλα.) Διμή Τ. Γρεκαῖν, Συνεργιστὴν Ἡμεῖς (ἐκάμεν πολὺ καὶ τὴν Θεοραπιδίδα τῶν Μοναχῶν ἔστειλα ὅτι ἐξήρσας ἀναμένοντες ἀνυπομῶς τὴν φωτογραφίαν σου.) Κηρὶν Καρδίαν (ἐγὼ εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς δι' αὐτό.) Ἀποροστασίτην Ζωγρ. [Ε] καὶ. ἔτσι λέγω καὶ ἰδοὺ τὸ Βυθόν μετὰ τὴν ὡραία πού ῥοφῇς.) Ἀγγέλον τῆς Βυθίας (ευχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ νέον ὀνομα τῆς ἀγάπης, διὰ τοὺς νέους θερμοὺς λόγους.) Θεοφωρον Βλαστρίαν, Ἀνδρῶν Πάριον (τὸ πῶς περὶ ἀγαπῇ μου, καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ με διαβεβαιώσῃς ὅτι θὰ καταβάλῃς ὅλας σου τὰς ἐνεργείας διὰ τὸ ἑσπάζω.) Μικροῦ Πάριον (ἐστὶν.) Ἀκρογόννη Ἀνδρῶν Π. Κοκκῶν (θὰ τὸ εἶπω εἰς τὸν Συναγερμὸν Σημορῆς, καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ εἰσακούσῃ τὴν παρακλήσιν σου.) Ἀντάκι τοῦ Γαλιανῆ (ἀπὸ οὐ δὲν εἶχα τόπον, εἰ νὰ κάμω.) Στήμιμα τῆς Μιτρίδ (ἀνταλλάσσει καὶ τὸ Μεγεδονέριο Μπουκατακί.) Νεαρόν Φιλόσοφον (πρέπει νὰ ὑπάρχῃ κάποιος λόγος διὰ νὰ δημοσιεύῃ καμὸς ἢ εἰκὼν, ὅταν γίνῃ γενεαὶ, δὲν θὰ ἔχῃ καμμίαν ἀξίαν.) Ἀγγελικὴν Δ. Καταστροφῶν, Παρθεῶτα, Μουσικὴν τὸν

Μαργαριταροφῶν. Ποιμενίδα τοῦ Πηλίου (χαίρω πολὺ πού ἔγινες καλὰ μυστὰ εὐχαριστίας διὰ τὸ ἑσπάζω.) Ἀνθῶς συμπεριλαίβεις ὅτι ἐγὼ σε ἀγαπῶ ὀλίγῳ ῥον.) Ἀνθὸς τοῦ Μαῖου (χαίρω πού σου ἤρσαν τόσον πολὺ οἱ τόμοι πού σου ἤρσαν ὁ μαμαὶς.) Ἀρταίαν [Ε] διὰ τὰς ἐκτεπῶσεις σου ἐκ τοῦ τόμου τοῦ 1897. εἶνε ἀπὸ τὰς ὡραϊοτέρας πού ἔλαβα ἐγὼ τώρα εὐχαρίστησα ἐκ μέρους μου τὴν καλὴν σου μὴτέρα, διὰ τὴν ἀγάπην πού μου ἔχει.) Ἀνθῶσαν Νεότητα (ὡραία Καλλιγραφία εἰς προσεχὴ Διαγωνισμόν θὰ διαπύρῃ.) Κοιμητριάδα Κυθον (ἐλα λυσιόν, προσπύζετε νὰ τὴν καταρτίσῃς, χαίρω πού πρεσβεύεται τόσον ὁ ἀδελφός σου τὸ ὅσον πού ἐκέρχισεν εἰς τὸ Λαχρίον μου.) Τριταρπυλλέιον Κάμτον [Ε] ἔγινες καλὰς μὲν ἀξίαι, νὰ μου γράσῃς τόσον ὡραία ἐπιστολάς, ἀλλὰ ὅχι ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖον.) Εὐραγείαν τῆς Βίμαρμεν κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 15 δεκεμβρίου θὰ ἀπαντήσω εἰς τὴν προσεχέσῃ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 5 Φεβρουαρίου. Ὁ χρόνος τῶν λύσεων, διὰ τὸ ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν γράμματι τὰς λύσεις των οὐ διακρίνεται, παύεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ καὶ ὅτι παύεται, ἐν τῇ ἡμέρᾳ πρὸς τὴν 20 ὡρὰ καὶ τριάντα πρὸς τὴν 1.

653. Στοιχειώδεις

Βάλε ἴσως, βάλε θί, Καὶ εὐθύς θὰ γεννηθῇ Ἀπὸ σκευὸς κεραμῆος Συγγραφεὺς γνωστὸς, ἀρχαῖος. Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ κ' ἔλα.

656. Λένγμα

Εἶμαι προσυλλάβων, μ' ἔχεις μπροστὰ σου Καὶ ὁλόνα σὲ βασιλεύω. Κόψε τὴ μέση μου μετὰ τὸ σωστὰ σου Καὶ βλέπεις τότε πόσον ἀξίω.

657. Κυδολέων κεκρυμμένων καὶ ἀντεστραμμένων.

1. - Μηδὲν συμφορὰν ὄνειδισις.
2. - Σάμιος ἦτον ὁ Πυθαγόρας.
3. - Οὐδέ τις θεὸς οὐκ ἀπολύνει.

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

658. Ἀσθήρ.

+ * * * * * = Πηνόν
* * * * * = Πόλις τῆς Ἑλλάδος.
* * * * * = Βασίλειον τῶν Ἑβραίων
+ + + + + = Πηνόν.
* * * * * = Χώρα τῆς Ἀσίας.
* * * * * = Πόλις τῆς Ἑλλάδος.
+ * * * * * = Μέρος γῆς.
Καθέτως οἱ σταυροὶ ἀποτελεῖ ὅρος διαγωνίου, δὲ κῆτος καὶ ἀρχαῖον βασίλειον.

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

659. Ἀλφα

* * * * * Ναντικατασταβὸν οἱ ἀστερισκοὶ διὰ γραμμάτων οὗτως ὥστε ναναγινώσκονται:
* * * * * Ἀριστερὰ μῆτερ ἦρος,
* * * * * δεξιὰ πρωτεύουσα μεγαλότης ἐν τῷ μέσῳ ἀνωτέρων.
Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

640. Κρικωτόν.

α * * * * * Ναντικατασταβὸν οἱ ἀστερισκοὶ διὰ γραμμάτων οὗτως ὥστε ναναγινώσκονται:
* * * * * Ἀριστερὰ μῆτερ ἦρος,
* * * * * δεξιὰ πρωτεύουσα μεγαλότης ἐν τῷ μέσῳ ἀνωτέρων.
Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

641. Φύρδην Μίσην. Πύρ ἡσυχῆς ἀμειψόμενοι ἀποῖοι, ἐνὶ γινώσκῃς. Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

642-646. Μαχηρὴ Λέξις.

Τὴν ἀντάλλαξιν τῶν γραμμάτων ἐκάστη τῶν κατωτέρω λέξεων, δι' ἐνὸς ἄλλου πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶν ἄλλαι τόσαι λέξεις. Κατόπιν τῇ προσθήκῃ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιθετοῦ εἰς ἑκάστην ἀντάλλαξιν γράμμα τῶν ἀπὸ τῆς λέξεως, νὰ σχηματισθῶν ἄλλαι τόσαι λέξεις. Ἑθνος, πῖλος, μάγιστρα, βάρος, δάκος.

647. Φωνηεντόλιπον

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

648. Ἐλλισοσύμφωνον.

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Τέλος τοῦ 660. Διαγωνισμοῦ

1001. ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ σὺλλου 46.

548. Χρῆμα (χρῆ, μά.) 551. ΔΕΚΑΝ

549. Κανάριον - Κυνά- ΕΛΕΝΗ

ριον. — 350. Τύρος- ΚΕΝΟΣ

Τυρός. — 350. Τύρος- ΑΝΟΥΣ

552. — 350. Τύρος- ΝΗΣΣΑ

ΚΑΙ ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΣΟΥΗ ΑΡΤΟΥΣ

ΚΟΧΑΙΑΣ ΔΑΚΥΙΤΑΣ

ΤΡΕΧΑΥΡΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

555-556. 1. Ὀχη. 2. Πορθηταί. 3. Πάρης.

4. Ὅσα. — 557. Διότι τὰ αὐτὰ ἦσαν βραβεία.

558. — αὐ-αυ ΣΟκρῆτες, ΣΙθωνίη, ΤΑχίος.

ΜΥΣ, ΧΟΡΑΣ. — Ἰνδοὶ σάου-ν. — 559. Μὴ πλῆττει

κακῶς. — 560. Σὺν ἡνδῶν τὴν Ἀγγλῶν, ὅσοι καὶ

γαὶ τόσοι οἶγαν.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

ὅσοι θάνατοςοῦν τὴν

μονὸν ἀνδρόμην των ἡ θά ἐν-

γραφῶν διὰ τοῦ 1901 μετὰ τῆς

5 ἰανουαρίου τοῦ βραβυτε-

ρον. ὅς λαβούν μέρος εἰς τὴν

κληρωσίαν τῶν ἄνων τῆς ἀπαλά-

σεως τῶν ὀπείων ὁ Κατάλογος ἐ-

δημοσιεύθῃ εἰς τὸ 1901 φελλάδων.

Παρακαλοῦνται οἱ φίλοι, μὲς τὴν

δ' αὐτῶν, νὰ μὴ ἀναβάλουν τὴν

ἐγγραφὴν των διὰ τὰς τελευταίας

ἡμέρας τῆς προθεσμίας, πρὸς ἀπο-

φυγὴν τῆς μεγάλης συσσωρευσεως

ἐγγραφῶν, ἡ ὅποια δυσχεραίνει

τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γραφείου.

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

Ἐστὶν ὅτι τοῦ Στρεῖ Σαπούνειαν

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ ΤΟΜΟΥ

ΠΗ. Ζ. Β. ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν οὐγγράμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἑσωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προκληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

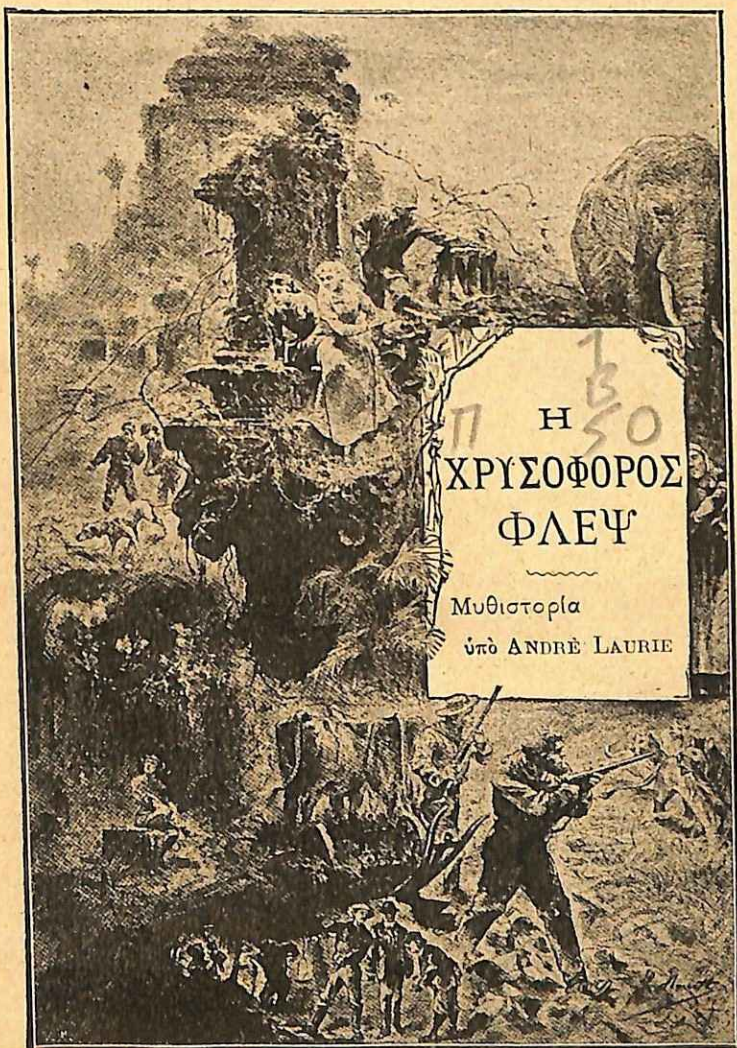
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἑξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰδίου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7ος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 καὶ 8 Ἰανουαρίου 1900

Ἔτος 22ον.—Ἀριθ. 1—2

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΧΡΥΣΑ ΣΧΕΔΙΑ.—Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΘΑ ἐν Τράνσβαλ, παρὰ τὴν Κλαϊνδόρπην, ἐν τῇ ἐπαύλει τοῦ κ. Μασσαί, ἐπαύλει ξυλίνῃ, περιβαλλομένη ὑπὸ μεγάλου σκιεροῦ κήπου. Πρὸ μικροῦ ὅλη ἡ οἰκογένεια προσῆλθεν ὑπὸ ἀναδενδράδα ἰάσμων, διὰ τὸ γεῦμα.

Δύσκολον θὰ ἦτο νὰ φαντασθῇ τις εἰκόνα χαριστέραν. Ὁ κ. Μασσαί, ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας, περικυλούται ὑπὸ τῶν τριῶν του τέκνων, τοῦ Ἑρρίκου, τῆς Κοραλίας καὶ τοῦ Γεράρδου. Παρὰ τὴν κυρίαν Μασσαί, ἥτις παραμένει ὥραία ὑπὸ τὸ στέμμα τῶν λευκῶν αὐτῆς τριχῶν, κάθεται κόρη δεκατετραετής, ἡ Λίνα Βέμπερ, ἔχουσα μεγάλους κυανοὺς ὀφθαλμούς, μύωπας, καὶ βαρείας ξανθὰς πλεξίδας. Ὁ πατὴρ τῆς Λίνας κ. Βέμπερ, κάθεται εἰς τὰ δεξιὰ τῆς οἰκοδεσποί-

νης, κατὰ δὲ τὴν ἀνίατον συνήθειάν του, βυθισθεὶς καὶ πάλιν εἰς ἐπιστημονικὸν τι ὄνειρον, λησμονεῖ τὴν φλογίδα (μπριζόλαν), ἣτις παγώνει πρὸ αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ πινακίου του. Ὁ ἰατρός Λωμόνδος εὐθύμως τῷ ἀναφωνεῖ:

— Αἶ, Βέμπερ! . . . Πάντα εἰς τὰ σύννεφα! . . . Συλλογισθῆτε δὰ λιγάκι, δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ κακόμοιρο τὸ κορμί! . . . Εἰξεύρετε πολὺ καλὰ, ὅτι ἂν κανεὶς ἀπὸ τὴν ἀποικίαν μας πέσῃ εἰς τὸ κρεβάτι, ἐγὼ φέρω τὴν εὐθύνην!..

— Τί τρέχει; . . . Ἀ, ναί, συγγνώμην! λέγει ὁ ἐξάιρετος Βέμπερ, καὶ ἀόριστον ἀγαθότητος μειδιάμα ἐπανθεῖ ἐπὶ τῆς ἀφελοῦς, ὄνειροπόλου μορφῆς του ὡς ἐπιθυμῶν δὲ νὰ κερδήσῃ τὸν ἀπολεσθέντα χρόνον, ἐπιλαμβάνεται μεθ' ὁρμῆς τοῦ ἔργου.

— Μὲ τὴν ἡσυχίαν σας, καλὲ μας φίλε, λέγει μετ' ἀγαθότητος ἡ κυρία Μασσαί, ἥτις φροντίζει περὶ αὐτοῦ ὅσον σχεδὸν καὶ περὶ τῆς Λίνας, διότι ὁ Βέμπερ εἶνε αὐτόχροημα μέγα παιδίον, τὸ δὲ ὀρμέμφυτον αὐτῆς τὴν ἄγει εἰς τὸ νὰ βοηθῇ καὶ προστατεύῃ πᾶν τὸ ἀσθενές.

— Ἀλλὰ κυττάξετε μὴν ἀποκοιμηθῆτε καὶ πάλιν, Βέμπερ, προσέθηκεν ὁ κ. Μασσαί. Ἐνθυμηθῆτε ὅτι σήμερον εἶνε ἡμέρα σπουδαίας ἀποφάσεως, καὶ ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην τῆς ψήφου σας.

— Τῆς ψήφου μου! εἶπε μετὰ τινος ἀνησυχίας ὁ Βέμπερ.

— Ναί, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Μασσαί μὲ σταθερὰν φωνήν· πρόκειται νὰ λάβωμεν μίαν θεμελιώδη ἀπόφασιν, καὶ ὅλοι ἐδῶ ἔχουν ψήφον· καὶ ἡ Κοραλία ἀκόμη, καὶ ἡ Λίνα καὶ ὁ Λεγκέν καὶ ἡ Μαργαρόνα. Πρόκειται νὰποφασίσωμεν ἂν πρέπει νὰ μείνωμεν περισσότερον εἰς τὸν ἡσυχον τοῦτον σταθμόν, ὅπου ἀπὸ ἐξ ἡδὴ μηνῶν εὗρομεν τὴν ἡσυχίαν, τῆς ὁποίας εἴχομεν τόσον μεγάλην ἀνάγκην, μετὰ τὰ φοβερά δεινοπαθήματα μας, ἢ ἂν ἔχομεν τὸ θάρρος νὰ ἐγκαταλίπωμεν τὸν ἡσυχον τοῦτον βίον, ὅπως βαδίσωμεν εἰς ἀναζήτησιν τοῦ πλούτου. Μὲ δύο λέξεις ἰδοὺ ἡ ὑπόθεσις. Ὁ Γεράρδος μας, τὸ γνωρίζετε ὅλοι, εἶχε τὸ εὐτύχημα, κατὰ τὸ φοβερὸν ταξείδιόν του μετὰ τὴν Κοραλίαν, ν' ἀνακαλύψῃ στρῶμα χρυσοῦ, τὸ ὁποῖον φαίνεται πλουσιώτατον. Εἶδε τὴν φλέβα εἰς τὴν πλευράν ἐνός ἐρήμου λόφου τῆς χώρας τῶν Βατόκων, ὅχι μακρὰν, τοῦ ποταμοῦ Ζαμπέζης. Εἰς χρονικὸν διάστημα ὀλιγώτερον τοῦ τετάρτου τῆς ὥρας συνέλεξεν ἐκ τοῦ ρυακίου, τὸ ὁποῖον ρεεῖ εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ λόφου, τὰ τεμάχια αὐτά, τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε χίμαιρα, ἀλλ' ὥραϊα καὶ γνήσια τεμάχια φυσικοῦ χρυσοῦ. . .

Ἐνταῦθα ὁ κ. Μασσαί, ἐντείνων τὴν ἐκφρασιν τῶν λόγων του δι' εὐγλώττου κινήσεως, ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ θυλακίου του καὶ ἔθηκε ἐνώπιόν του ἐπὶ τῆς τραπέζης μικροὺς κιτρίνους βώλους ἔχοντας μέγεθος λεπτοκαρύου.

— Λοιπόν, ἐξηκολούθησε, τὸ ζήτημα εἶνε νὰ μάθωμεν ἂν πρέπει ν' ἀφήσωμεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν στοιχείων καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν φυσικὸν τοῦτον θησαυρόν, τὸν ὁποῖον ἡ τύχη ἔφερεν εἰς τὸν δρόμον τῆς ἐξορίας μας. . . ἢ ἂν τοῦναντίον

εἶνε προτιμότερον νὰ ὑπάγωμεν εἰς ἀνεύρεσίν του. Βεβαίως δὲν πιστεύω νὰ εἶνε ἀνάγκη ν' ἀποδείξω ὅτι δὲν εἶμαι φιλόργυρος. Γνωρίζομεθα ὅλοι ἐδῶ, καὶ εἰς ἐξέυρομεν ὅτι ὅλοι μας εἴμεθα ἐντιμοὶ ἄνθρωποι. Δὲν διατάζω, ἐν τούτοις, νὰ δηλώσω, χωρὶς φόβον νὰ παρεξηγηθῶ, ὅτι εὐρίσκω πολὺ εὐλογον καὶ δίκαιον τὸν πόθον τοῦ πλούτου, καὶ ἀκόμη περισσότερον, ὅτι θεωρῶ ἐγκλημα τὸ ν' ἀφίνομεν νὰ κοιμῶνται μέσα μας ἀδρανεῖς ἢ ἐνέργειαι καὶ ἡ ἰκανότης, χωρὶς νὰ τὰς χρησιμοποιοῦμεν πρὸς ἀπόκτησιν αὐτοῦ. Ἐπειτα ἀπ' αὐτὰ μνυτεύετε ἤδη ἐκ τῶν προτέρων ποία θὰ εἶνε ἡ ψήφος μου. Λέγω: ἐμπρός! τὸ χρυσωρυχεῖον τὸ ὁποῖον ἀνεκάλυψεν ὁ Γεράρδος εἶνε ἰδικόν μας! πρέπει νὰ τὸ ἐκμεταλλευσθῶμεν. Ὁ εἶπε κανεὶς: τὰ μέσα μας πρὸς ἐπιχειρήσιν τῶν ἐργασιῶν εἶνε ἀνεπαρκῆ!.. Ἀδιάφορον! ἂν ἀρχίσωμεν τὴν ἐργασίαν οἰκογενειακῶς, μετριοφρόνως; τοῦλάχιστον θὰ ἔχωμεν τὸ πλεονέκτημα ὅτι δὲν θὰ ὀφείλωμεν νὰ δώσωμεν μέρισμα εἰς ἀναριθμήτους μετόχους! ἢ ἂν ἐπέλθῃ κανὲν δυστύχημα, θ' ἀποφύγωμεν τὰς βαρεῖας εὐθύνας...

— Ἀχ, εἶπε μετὰ στεναγμοῦ, χαμηλῇ τῇ φωνῇ, ἡ κυρία Μασσαί, ἂν ἐπέλθῃ κανὲν δυστύχημα... αὐτὸ πρέπει νὰ φοβούμεθα... διὰ τοῦτο ἡ ἰδική μου γνώμη εἶνε νὰ μείνωμεν εἰς τὸ ἄστυλόν μας ὅπου συνεκεντρώθημεν, ἔπειτα ἀπὸ τόσους καὶ τόσους κινδύνους...

— Ὁχι, ὅχι, ἀγαπητή μου, ἀπεκρίθη ἐντόνως διαμαρτυρηθεὶς ὁ κ. Μασσαί, ὁ φόβος τῆς ἀποτυχίας δὲν πρέπει ν' ἀφαιρέσῃ τὸ θάρρος μας! Τί θὰ κατορθώνομεν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἂν οἱ ἄνθρωποι ἐπεχειροῦν μόνον τ' ἀσφαλῆ;... Οὐδὲ κατὰ τὴν βῆμα θὰ προώδεον ἡ ἀνθρωπότης!

— Ἐκτός τούτου, λάθετε ὑπ' ὄψιν, κυρία, εἶπεν ὁ ἰατρός, ὅτι ὁ κ. Μασσαί μᾶς ὠμίλησε περὶ κινδύνων μόνων καὶ μόνον διὰ νὰ μας ὑπενθυμίσῃ, ὅτι εἶνε εὐκολον εἰς τὸν οἰκογενειακὸν ὄμιλον τὸν ὁποῖον ἀποτελοῦμεν, νὰ τοὺς ἀποφύγῃ. Καὶ ἐπὶ τέλους ποῖαν καταστροφὴν φοβούμεθα; Ἡ χειρότερα που δύναται νὰ μας συμβῇ εἶνε, τὸ μεταλλεῖον τοῦ Γεράρδου νὰ μὴ περιέχῃ τὸσον χρυσὸν ὅσον ἐφαντάσθημεν. Οἱ κινδύνοι καὶ αἱ στερήσεις εἰς τὴν χώραν τῶν Βατόκων δὲν πιστεύω νὰ εἶνε πολὺ διαφορετικοὶ ἀπὸ τοὺς ἐδῶ! ἡ μεταβολὴ τοῦ περιβάλλοντος, θὰ εἴπητε... ἄλλ' οὐδ' αὕτη θὰ εἶνε μεγάλη, διότι ἡ ἐπαυλὶς μας εἶνε κινήτη, καὶ φέρομεν μαζί μας, ὅπως ὁ κοχλίας, τὴν κατοικίαν μας. Ἐπὶ τέλους θὰ σχηματίσωμεν ἡμεῖς μόνον μίαν ἐταιρείαν, ἡνωμένην, συμπαγῆ, ἐξοφλισμένην ἀπὸ τὴν πληθύν τῆς μονώσεως καὶ περιέχουσαν ὅλα τὰ ἐπιθυμητὰ στοιχεῖα διὰ τὴν χρη-

σιμότητα, τὴν ἄμυναν, καὶ διὰ τὸ διακοσμητικὸν ἀκόμη μέρος τὸ πρέχον χάριν καὶ τέρψιν. Ὁ Μασσαί εἶνε ἡ διοικουσα χεὶρ, ἡ προσταζούσα κεφαλή, τὸ ἀκατάβλητον θάρρος. Ὁ Ἐρρίκος εἶνε ὁ τέλειος μηχανικός, ὁ μεταλλουργός, τὸ καύχημα τῶν ἐιδικῶν σχολῶν μας, τὸν ὁποῖον εἰς ὅλην τὴν Μεσημβρινὴν Ἀφρικὴν οἰαζήποτε ἐταιρεία θὰ προσεπάθει νὰ προσεταιρισθῇ ἀντιἀδροτάτης δαπάνης, ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν, τὴν ὁποῖαν προτιθέμεθα ἡμεῖς. Ὁ Βέμπερ εἶνε ὁ σοφός, ὁ ἀνεξάντλητος ἐφευρετής, τοῦ ὁποῖου τὸ ἀγαθοποιὸν πνεῦμα θ' ἀρκέσῃ ν' ἀναπληρώσῃ εἰς τὴν ἔρημον τὴν ἑλλειψιν ὁλοκληροῦ πολιτισμοῦ. Ὁ Γεράρδος εἶνε ὁ εὐτολμος πρόσκοπος, ὅστις βαδίζει ἐμπρός καὶ ἀναγγέλλει τὸν κίνδυνον, ὁ σκοπευτὴς ὁ νοήμων καὶ εὐκίνητος, ὁ παρορμικὸς διὰ τοῦ παραδείγματός του εἰς γενναϊότητα, ἔτοιμος πάντοτε νὰ ζωονόησῃ τὰ πνεύματα διὰ τῆς εὐθυμίας του καὶ νὰ διασκορπίσῃ τὸν ἐχθρὸν ἂν ἐμφανισθῇ...

— Τέλος πάντων ὁ ἀπαράιτητος! εἶπεν ὁ Γεράρδος γελαῶν.

— Καὶ εἰς τὸ ὄθλυ φύλον, ἱατρέ, εἰς τὴν μητέρα, τὴν Λίαν καὶ εἰς ἐμὲ ποῖαν ὑπερησίαν θάναθόσετε εἰς τὴν δημοκρατίαν μας; ἠρώτησεν ἡ Κοραλία. Δὲν πιστεύω νὰ μας καταδικάσετε εἰς ἀδράνεια.

— Ὁ Θεὸς νὰ φυλάξῃ! ἀπήντησεν ἐντόνως ὁ ἰατρός. Δὲν σὰς ἀνέθηκα ἰδικιτέρην ὑπερησίαν, διότι δὲν βλέπω καμμίαν ἀξίαν σας! ἡ μάλλον διότι διαπρέπει εἰς ὅλας ἐξ ἑσῶ. Ἡ ἀγαπητή σας μητέρα εἶνε ἡ προσωποποίησις τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς εὐγενείας· σεῖς, δεσποινὶς Κοραλία, εἰς τὰς κριστικωτέρας στιγμὰς ἐδείξατε ἐτοιμότητα καὶ θάρρος, τὸ ὁποῖον οὐτε νὰ περιγράψω οὐτε νὰ χαρακτηρίσω θέλω, ἐκ φόβου μὴ προσβάλω τὴν μετριοφροσύνην σας. Ἡ Λίνα ἐφάνη ἀνταξία μαθητριά σας! ἀρ' οὗτο δὲ ἀνελάβατε τὰ εἰρηνικὰ ἔργα τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου, δεκνύετε εἰς τὴν αἰθουσαν, εἰς τὸ οἰκοκυρεῖο, παντοῦ, προτερήματα ὅχι κατώτερα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐδείξατε εἰς τὰς ἡμέρας τῆς δυστυχίας. Εἴθε ἡ χαρὰ τῆς συντροφιάς μας, τὸ πολυτιμότερον κόσμημά της.

Ἐγὼ, τὸ δηλῶ ἀπὸ τοῦδε, κηρύττω ἀπεργίαν καὶ δὲν ἐννοῶ νὰ κινήθῃ βῆμα διὰ νὰ μετακομισθῇ εἰς τὴν χώραν τῶν Βατόκων, ἐφ' ὅσον αἱ τρεῖς σεῖς, κυρία, δὲν ψηφίζετε ὑπὲρ τοῦ σχεδίου τῆς μεταναστεύσεως, — μετὴν ῥητὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ τὴν ἐξωραΐσετε διὰ τῆς παρουσίας σας.

— Συμφωνῶ καθ' ὁλοκληρίαν μετὰ τὸν Λωμόνδον, εἶπεν ὁ Ἐρρίκος. Ἄν δὲν ἔλθουν αἱ κυρία, οὐδ' ἐγὼ ἔρχομαι.

— Ἀμ' ἐγὼ; ἀνέκραξεν ὁ Γεράρ-

δος. Ἐγὼ νὰ ξεκινήσω χωρὶς τὴν μητέρα! Ἀ, μπᾶ! Καὶ χωρὶς τὴν Κοραλίαν καὶ τὴν Λίαν, μαζὶ μετὰ τὰς ὁποίας ἔλαβ' τὸ βάπτισμα τοῦ πυρὸς ἢ ἐπάνω κάτω... Ἀ, ὅχι, αὐτὸ δὲν γίνεται!

— Νομίζετε ὅτι καὶ ἡμεῖς θὰ συγκατατεθῶμεν ν' ἀναχωρήσωμεν ἀπ' ἐδῶ χωρὶς αὐτάς; εἶπεν ὁ κ. Μασσαί στραφεὶς πρὸς τὸν κ. Βέμπερ, ὡσεὶ ἐπεκαλεῖτο τὴν μαρτυρίαν του... Νά τον! ἐπέταξε καὶ πάλιν εἰς τὰς χώρας τῶν ὀνειρῶν!.. Λοιπὸν τὸ ζήτημα τίθεται ῥητῶς ὡς ἐξῆς: ἡ φεύγουμεν ὅλοι μαζί ἢ δὲν φεύγουμεν διόλου. Ἀφ' οὗ ἐπεράσαμεν τόσα καὶ τόσα βάσανα, δὲν ἔχομε βέβαια ὄρεξιν ν' ἀρχίσωμεν τώρα, εἰς τὰ καλὰ καθόμμενα, νέους χωρισμούς!..

— Πόσον καιρὸν ἐπάνω κάτω θὰ διαρκέσουν αἱ ἐργασίαι; ἠρώτησεν ἡ κυρία Μασσαί, ἀποταθεῖσα εἰς τὸν πρεσβύτερον υἱὸν της.

— Δὲν εἰσέφω! ὥσως ἀρκετὰ ἔτη...

— Ἀρκετὰ ἔτη!.. Μόνοι εἰς τὸν ἔρημον ἐκείνον τόπον... τὸ ὁμολογῶ, αὐτὸ μὲ φοβίζει!..

— Ὡ μητέρα, τί εἰμπορεῖ νὰ μας φοβίσῃ; εἶπε ζωηρῶς ὁ Ἐρρίκος. Καλῶς ὠπλισμένοι, ἐφωδιασμένοι μετὰ τ' ἀπαιτούμενα μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα, φρουρούμενοι ἀσφαλῶς ἀπὸ τοὺς πιστοὺς μας μαύρους, οἱ ὁποῖοι ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Λεγκιὲν θὰ γίνουν ἐξαίρετοι στρατιῶται, καὶ τὸ καλλίτερον ἀπὸ ὅλα, ὅλοι μαζὶ καὶ ἀχώριστοι, ποῖον φοβούμεθα; Συλλογισθῆτε τὴν θαυμασίαν ἐκείνην βλάβην, τὸν καθαρὸν οὐρανόν, τὸ μέγα ἀνοιχτὸν διάστημα τὸ ὁποῖον θὰ μας περιβάλλῃ. Συγχρίνατε τὴν ἀνετον καὶ πετριάρχη ζῶν ἢ ὁποία μᾶς ἀναμένει ἐκεῖ πέραν, τὴν ἀφρονίαν τῶν πάντων τὴν ὁποῖαν θὰ ἔχωμεν σχεδὸν ἀκόπως, πρὸς τὴν στενόχωρον, πνιγρὰν ζῶν τὴν ὁποῖαν διάγουσιν εἰς τὸν παλαιὸν κόσμον ὅσοι ἔχουν μικρὰν περιουσίαν. Τί εἰμποροῦμεν νὰ ἐλπίζωμεν εἰς τοὺς Παρισίους ὁ Γεράρδος καὶ ἐγὼ; Μίαν δημοσίαν θέσιν μετὰ μισθὸν διακοσίων, διακοσίων πενήντα δραχμῶν τὸ πολὺ, διὰ τὰς ὁποίας θ' ἀναγκασθῶμεν νὰ διέλθωμεν ὅλην τὴν νεότητά μας παρατάσσοντες ὀρμαθὸς ἀριθμῶν εἰς τὸ βάθος ἐνὸς κονιορτώδους γραφείου. Καὶ εἰς τὴν Κοραλίαν ποῖον μέλλον ἐπιφυλάσσεται; Νὰ φυτοζωῇ — διότι κανεὶς δὲν εἰμπορεῖ νὰ ὀνομάσῃ ζῶν αὐτὴν τὴν κατάστασιν, — ἐντὸς μιᾶς μικρᾶς κατοικίας οἰαδῆποτε, καλλιερ-γούσα ὅπως ὁ πῶς κάποιαν ὥραν τὴν ἡμέραν μὴν φορὰν τὸ ἔτος, καὶ εἰς τὸ Μέγα Θέατρον ἄλλην μίαν, — ἔως ὅτου κανένας μικρὸς ἀστὴρ, ἔχων τὸ κρανίον τὸσον στενὸν ὅσον καὶ τὰ εἰσοδήματά του, καταδεχθῇ νὰ μοιρασθῇ μ' αὐτὴν

τὸ ὄνομά του καὶ τὴν μεταφέρῃ ἀπὸ τὴν μικρὰν πατρικὴν κατοικίαν εἰς μίαν ἄλλην ὅχι ὀλιγώτερον στενόχωρον, — καὶ τοῦτο ἐὰν ἡ μικρὰ προῖξ τὴν ὁποῖαν κατορθώσετε νὰ συναθροίσετε μετὰ ἀπεριγράπτους θυσίας φανῇ εἰς αὐτὸν τὸν ἡλίθιον ἀρκετὴ ἀποζημίωσις διὰ τὴν θυσίαν τῆς ἐλευθερίας του!.. Εἶνε καμωμένη διὰ τοιαύτην τύχην ἡ Κοραλία, σὰς ἐρωτῶ; Δι' αὐτὴν ὅπως καὶ δι' ὅλους μας, δὲν εἶνε προτιμότερον, ἡλιακίως προτιμότερον, νὰ ζήσωμεν ἐδῶ ὡς ἐλεύθερα ὄντα, ὡς πλάσματα ἀνεξάρτητα, ἀναμένοντα τὸ μέλλον τῶν ἀπὸ τὰς χεῖράς των καὶ ἀπὸ τὴν γενναϊότητά των;

— Παιδί μου, ἀπήντησε μετὰ πράοτης ἡ κυρία Μασσαί, ἐγὼ ἐξῆσα πολὺ εὐτυχῆς εἰς τὸν γηραῖον αὐτὸν κόσμον, ὁποῖος εἰς σὲ φαίνεται τὸσον στενὸς καὶ δέν σε χωρεῖ. Δὲν εἶνε ὅλα τὸσον ἄσχημα ἐκεῖ πέραν. Ὁ πλοῦτος τὸν ὁποῖον ζητοῦμεν δὲν θὰ μας δώσῃ τὴν ἀνεκτίμητον εὐτυχίαν, τὴν ὁποῖαν ἔχομεν χωρὶς αὐτόν, συνηνωμένοι ὅλοι, ὅπως πολὺ ὀρθὰ ἐλεγε, ὕγιεις κατὰ τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα, συνδεμένοι μετὰξὺ μας μετὰ περιπαθῆς στοργῆς ἢ ἀναλήττης τοῦ θησαυροῦ τούτου, ὁποῖος πιθανὸν νὰ εἶνε φανταστώδης, ἐγίνεν αἰτία νὰ ὑποφέρωμεν τόσα βάσανα, ὥστε πρέπει νὰ με συγχωρήσῃς ἂν αἰσθάνωμαι κάποιαν ἀνησυχίαν... Εἴθε νὰ μὴ ἐπαληθεύουν τ' ἀνήσυχα προαισθήματά μου!..

— Καλὴ μου μητέρα, εἶπεν ὁ Ἐρρίκος, δὲν σὲ ἀναγνωρίζω πλέον! Σεῖς τὴν τὸσον γενναίαν ὀμιλεῖτε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον; σεῖς ποῦ με ἐνεπνεύσατε θάρρος εἰς τὰς φοβερὰς στιγμὰς τῆς ἀπελπισίας καὶ τῆς ἀγωνίας; τί σας φοβίζει; Ποίους λόγους ἔχετε ν' ἀνησυχῆτε τώρα;

— Αἶ, μήπως το εἰσέφω κα' ἐγὼ; ἀπεκρίθη ἡ κυρία Μασσαί μειδιῶσα καὶ ἄμα θαυροβρεκτοῦς ἔχουσα τοὺς ὀφθαλμούς. Αὕτη ἡ διὰ πάσης θυσίας θῆρα τοῦ χρυσοῦ, τοῦ πλούτου, μετὰ ἐμπνέει τοῦ χρυσοῦ, μ' ἐμπνέει ἀποστροφήν συναισθάνομαι, εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μου, ὅτι ἡ εὐτυχία δὲν εἶνε αὐτοῦ θ' ἐπρότιμον νὰ σας ἐξέλεπα νὰ χρησιμοποιοῦτε τὴν δραστηριότητά σας, τὰς γνώσεις σας, τὸν καιρὸν σας, εἰς τὴν συστηματικὴν, τὴν ἐπιστημονικὴν καλλιέργησιν τῆς γονίμου αὐτῆς καρπὸς της. Ἐδῶ, νὰ δώσῃ τοὺς ὀφθαλμούς μου, εἶνε τὸ ἀληθὲς κατὰ τὴν γνώμην μου, εἶνε τὸ ὁποῖον δὲν χρυσωρυχεῖται καμμίαν διὰψευσιν μας ἐπιφυλάττει καμμίαν διὰψευσιν τῶν ἐλπίδων μας, τὸ μόνον τὸ ὁποῖον θ' ἀνταμείψῃ ἑκατονταπλασίως τοὺς κόπους μας. Εἰς αὐτὴν τὴν ἐργασίαν εἶναι πρόθυμος νὰ συνεργασθῇ μετὰ ὅλας μου δυνάμεις, εἶμαι δὲ βεβαίως ὅτι καὶ ἡ

Κοραλία μου σκέπτεται ὅπως ἐγὼ!..

— Αὐτὸ εἶν' ἀλήθεια! εἶπεν ἡ Κοραλία. Πολλὰς φορές, ἀρ' οὗτο εἴμεθα ἐδῶ, μᾶς ἐλύπησε πολὺ καὶ μας ἐπικρανε, τὴν μητέρα καὶ ἐμέ, αὕτη ἡ ἀπληστία, αὕτη ἡ ἀγριότης τὴν ὁποῖαν γεννᾷ ἡ μνηστὴς διψὰ τοῦ χρυσοῦ, εἰς ὅλους αὐτοὺς που ἔρχονται ἀπὸ τὸσον μακρὰν διὰ νὰ τον εὕρουν. Μῆσα εἰς αὐτὴν τὴν παραφροσύνην τοῦ πλουτισμοῦ ὑπάρχει κατὰ τὸ ἀπεχθές. Πολὺ προτιμῶ, ὅπως εἶπε καὶ ἡ μητέρα, τὰς γεωργικὰς ἐργασίας.

— Τραλαλά!.. εἶπεν εὐθύμως ὁ Ἐρρίκος. Ὡστὲν τάχα νὰ μὴν εἶσαι σὺ ἡ πλέον εὐχαριστήμενη ὅταν κατορθώσωμεν τὸ ὄνειρόν μας!.. Τότε δὲ θὰ ἔχῃς τὰ μέσα νὰ πραγματοποιήσῃς τὰ ὠραῖα σχέδιά σου, ν' ἀνακουρίσῃς ὅλους τοὺς δυστυχεῖς, οἵτινες θὰ ἐπικαλεσθῶν τὸν οἰκτὸν σου τότε θὰ εἰμπορῆς, ἐάν σου ἀρέσκῃ, νὰ ἰδρύσῃς νοσοκομεῖα, σχολεῖα, νὰ σκορπίσῃς μετὰ τὰς δύο σου χεῖρας βοηθήματα, παρηγορίαν, χαρὰν. Βεβαίως ὁ πλοῦτος δὲν ἀποτελεῖ τὴν εὐτυχίαν, κανεὶς δὲν ἀντιλέγει εἰς τοῦτο! ἄλλ' ὁμολογῆσατε, κυρία, ὅτι συντελεῖ πολὺ εἰς αὐτὴν. Κοραλία, εἶπέ μου εἰλικρινῶς, δὲν θὰ εὐχαριστεῖτο νὰ ἐβλεπες τὴν μητέρα εἰς τὴν θέσιν ποῦ της ἀρμόζει...

— Βεβαίως, ἀλλ' εὐχαριστοῦμαι εἰς τὸ παρόν, ἀρκεῖ νὰ εἴμεθα μαζί!..

— Καὶ ἡμεῖς ἀκριβῶς αὐτὸ ἐπιδιώκομεν, ὑπέλαβεν ὁ κ. Μασσαί: νὰ μείνωμεν μαζί! δὲν ἐξαφελισθῶμεν τὸσον καλὰ, ὥστε αἱ ἐναντίαι περιστάσεις μὴ νὰ μας βλάψουν νὰ δυνήθουν, μὴ νὰ μας σκορπίσουν ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα τὰ κρίνετε σεῖς μετὰ τὸ μέτρον τῆς καρδίας καὶ ὅχι τοῦ λογικοῦ. Μία λέξις, σὰς φοβίζει. Φθίνετε ὡς νὰ πιστεύετε ὅτι ὁ πλοῦτος εἶνε μέγας ὄγκος χρυσοῦ, ὁποῖος ὀλίγον κατ' ὀλίγον μεταβάλλεται εἰς εἶδωλον, καὶ κυριεύει τὴν ψυχὴν!.. Τὸ κατ' ἐμὲ ἡ λέξις πλοῦτος εἶνε ἀπλῶς συνώνυμος πρὸς τὴν ἀνεξαρτησίαν. Ἀνεξαρτησίαν ἀπὸ τὰ δεισμὰ, ἀπὸ τὰ ἐμπόδια τὰ ὁποῖα πολλάκις καταδικάζουν εἰς ἀχρησίαν τὰ κάλλιστα πνευματικὰ καὶ ἡθικὰ χαρίσματα, ἀνεξαρτησίαν ἐπίσης ἀπὸ τὰς ὑλικὰς φροντίδας καὶ τοὺς περισπασμούς. Ὁμολογῆσατε, ἀγαπηταί μου, ὅτι ἡ φιλοδοξία αὕτη εἶνε πολὺ εὐλογος καὶ δικαία, καὶ ὅτι οὐδὲν ἔχει τὸ ὑποπτον ἢ τὸ ἐξευτελιστικόν.

— Δὲν λέγω τὸ ἐναντίον! εἶπεν ἡ κυρία Μασσαί. Ἐγὼ δὲν θὰ ἐλεγα τίποτε ἐάν δὲν με ἠρώτα ὁ Ἐρρίκος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, εὐτυχεῖς ἢ δυστυχεῖς, μένομεν ἡνωμένοι! τοῦτο εἶνε τὸ κυριώτερον! διότι ἔπειτα ἀπὸ ὅσα ὑπεφέραμεν, τὸ φοβερότερον ἀπὸ ὅλα εἶνε ὁ χωρισμός.

— Ἐσυχάσατε, τίποτε δὲν θὰ μας

χωρὶς εἰς τὸ ἐξῆς, εἶπεν ὁ Ἐρρίκος ἐπιβεβαιῶν τὴν φράσιν του διὰ τοῦ ὠραίου αἰσιοδόξου μειδιήματός του ἢ ζήτησις τοῦ χρυσοῦ δὲν θὰ σύβῃ μέσα μας κανὲν ἀγαθὸν αἶσθημα! σεῖς, μητέρα, θὰ εἰσθε ἐκεῖ νὰ ἐπαγρυπνῆτε ἐπὶ τῆς καρδίας μας! Καὶ θὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν γηραῖαν πατρίδα μας, διὰ νὰ ζήσωμεν ἐν εἰρήνῃ, πλούσιοι: καὶ εὐτυχεῖς. Θὰ ἰδῇτε! Ἐγὼ πεποιθῆσιν εἰς ἡμᾶς...

— Ἐγὼ ἀρνούμαι νὰ ἐπιστρέψω, ἐάν δὲν ἔχω ἀπὸ ἐν ἑκατομμύριον εἰς τὸ κατὰ χέρι μου, εἶπεν ὁ Γεράρδος. Τὸ ἴδιον θέλω καὶ διὰ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα. Τὸ ἴδιον, ἐννοεῖται, καὶ διὰ τὸν Ἐρρίκον, τὴν Κοραλίαν, τὸν ἱατρὸν, τὴν Λίαν, τὸν κ. Βέμπερ! Τὸ ὅλον μᾶς κάμνει, ἂς ἰδοῦμεν, δύο, τέσσαρα, ἕξ, ὀκτώ, δέκα, δώδεκα, δεκατέσσαρα, δεκαεῖς... δεκαεῖς ἑκατομμύρια! Σὰν πολλὰ δὲν εἶνε; Καὶ ὁ Λεγκιὲν; καὶ αὐτοῦ τοῦ χρειάζεται ἓνα διὰ τὸν ἑαυτόν του καὶ τὴν Μαργαρίαν. Ἐν συνόλῳ δεκαεπτὰ. Ἄς εἴπωμεν εἴκοσι, διὰ νὰ ἔχωμεν στρογγυλὸν ἀριθμὸν, καὶ ὅλοι θὰ μείνωμεν εὐχαριστήμενοι.

— Παιδί! εἶπεν ἡ κυρία Μασσαί ρίψατε βλέμμα στοργῆς ἐπὶ τοῦ νεαροῦ τέκνου της. Εἴθε νὰ μὴ διαφουσθῶν σκληρῶς αἱ ἐλπίδες σου! Πιστεύετε ὅτι εἴκοσι ἑκατομμύρια δὲν θὰ δυνήθουν ποτὲ νὰ σου δώσουν εὐτυχίαν μεγάλην, ἀπ' ἐκείνην τὴν ὁποῖαν, ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον, εὔρες εἰς τὴν κοίτιδά σου! Ἀλλά, ἐξηκολούθησεν, ὁμολογῶ ὅτι ἡ ἰδική σας σκέψις εἶνε ὀρθή! θὰ ἦτο παράβασις καθήκοντος ν' ἀφίσωμεν νὰ μας διαφύγῃ εὐκαιρία, μετὴν ὁποῖαν εἰμποροῦμεν ν' ἀποκτήσωμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ βίου, διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς μας ἀπὸ τὰς ὑλικὰς φροντίδας. Ὅπως εἶπε πολὺ ὠραῖα ὁ ἰατρός, παραλαβάνομεν μαζί μας τὸ στράκον μας! παραλαβάνομεν μαζί μας κατὰ πολυτιμότερον ἀκόμη, τὴν ἀληθὴ ἐστίαν, τοὺς ἀληθεῖς ἐφεστίους θεοὺς: τὴν οἰκογένειαν, τοὺς φίλους. Ὁ διαταγμὸς θὰ ἦτο ἀνανδρίαν. Συγχωρήσατέ με διότι πρὸς στιγμήν, ἐτάραξα τὸ ὠραῖον σχέδιόν! ψηφίω ὑπὲρ τῆς ἀναχωρήσεως!

[Ἐπεται συνέχεια.]

ΑΡ. Η. ΚΟΥΡΤΙΑΝΗΣ

ΓΝΩΜΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΕΡΙ ΜΙΚΡΩΝ

Ἀκούω τὴν ὠραίαν φλυαρίαν τῶν παιδιῶν, ὅπως ἀκούω εἰς τὸ δάσος τὸ κελάδημα τῶν πτηνῶν.

Φ. Κοπέ.

★

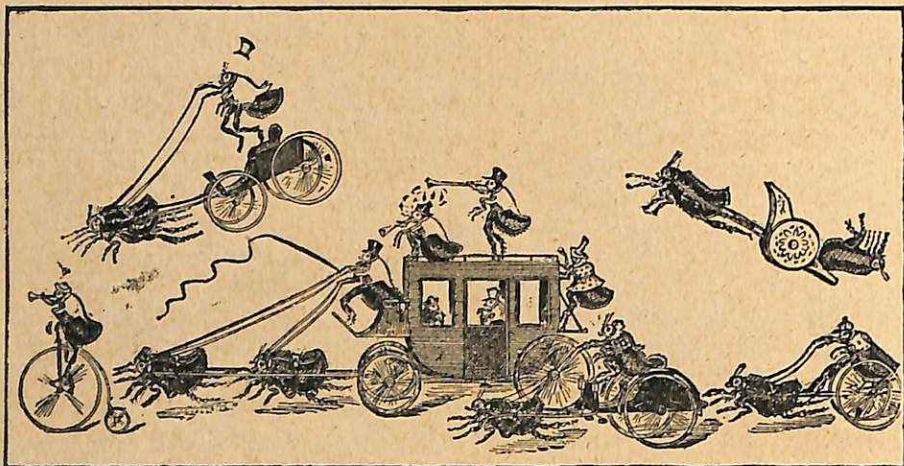
Ὁλόκληρος ὁ ἄνθρωπος ἐμπεριέχεται μέσα εἰς τὸ παιδίον, ὅπως τὸ μικρὸν βαλάντιον ἐγκλείει μίαν δρῶν γιγαντιαίαν.

Δελιῖν.

ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΟΝ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ

Πραγματικῶς μικροσκοπικόν. Ὁ θιάσος ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐκατοντάδας προσώπων, τὰ ὅποια ὁμῶς χωροῦν ὅλα μαζὶ μέσα εἰς ἓνα καρδύι! Πολὺ εὐχάριστον αὐτὸ διὰ τὸν θιασάρχην. Δὲν πληθύνει ναύλους, οὔτε δι' ἀνθρώπους οὔτε δι' ἀποσκευάς, ὅταν ὁ θιάσος του ταξιδεύῃ. Τί σημαντικὴ οἰκονομία, ἔ; καὶ πόσον θὰ ἦσαν εὐτυχεῖς, ἂν ἤμπορούσαν νὰ τὴν κάμνουν καὶ ἄλλοι θιασάρχαι.

Διὰ νὰ μὴ πολυλογῶ, θὰ σας εἰπῶ ἀμέσως ὅτι τὰ μέλη αὐτοῦ τοῦ θιάσου εἶνε ἀπλούστατα ψύλλοι. Τὰ περιφρονημένα αὐτὰ ἔντομα, τὰ ὅποια δὲν θεωροῦμεν ἱκανά, παρὰ νὰ ζοῦν μὲ τὸ

αἷμά μας καὶ νὰ ποθνήσκουν μεταξύ τῶν ὀνύχων μας, ἀποκτοῦν ἐντοῦτοις θαυμαστά προτερήματα, ὅταν κοπιᾷ κανεὶς ὀλίγον διὰ νὰ τα γυμνάσῃ καὶ νὰ αναπτύξῃ τὴν θυμοσοφίαν των.

Ἀλλὰ πρὶν σας εἰπῶ τί καὶ τί μανθάνουν νὰ κάμνουν, σὰς παρακαλῶ νὰ τα κυττάξετε ὀλίγον εἰς τὴν εἰκόνα. Εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ τα ἀναγνωρίσετε καὶ ὅτι θὰ διαμαρτυρηθῇτε.

— Καλὲ ψύλλοι εἶνε αὐτοί;

Σταθῆτε... Εἶδате ποτὲ ψύλλον μὲ τὸ μικροσκόπιον; — Ὁχι. — Ἐ, φροντίσατε νὰ ἰδῇτε, καὶ τότε θὰ ὁμολογήσετε ὅτι ἡ εἰκὼν μας εἶνε πιστοτάτη.

Μὲ τὸ μικροσκόπιον ὁ ψύλλος φαίνεται μεγάλος σὰν σφήκα. Φορεῖ ἓν εἶδος θώρακος, ὁ ὅποιος ἀποτελεῖται ἀπὸ μικρὰς πλάκας ἢ φοιτίδας στιλπνὰς, ὡς νὰ ἦσαν μεταλλιναί. Αἱ πλάκες αὐταὶ συνδέονται μεταξύ των διὰ μικρῶν ἀλκιδῶν, αἱ ὁποῖαι πολὺ ὁμοιάζουν μὲ τοὺς χαλυβδίνους συνδέσμους τῶν πανοπλιῶν, τὰς ὁποίας ἔφερον οἱ ἱππῶται τοῦ μεσαίωνα. Ἐχει ἕξ πόδας μακροὺς, τριχωτούς, μικρὰν κεφαλὴν μὲ δύο μεγάλα μάτια, δύο κέρατα εἰς τὸ μέτωπον, καὶ εἰς τὸ στήμα... ἂ μὰ αὐτὸ εἶνε φοβερόν! Τὸ στήμα του εἶνε ὀλόκληρον ὀπλοστάσιον. Δόρατα, ξίφη, λόγχαι, ὅ τι θέλετε. Ἀλλά ἴσως, ἄλλα κυρτά, ἄλλα ὀπλισμένα μὲ δόντια, ὅπως τὸ πριόνι. Πόσα ὄπλα!

Καὶ τί τρομερὰ ποὺ θὰ πληγώνουν!.. Τὰ ἦθη τῶν ἐντόμων αὐτῶν εἶνε ἀρκετὰ περίεργα. Οἱ ψύλλοι γεννοῦν αὐγά, καὶ ἀπὸ καθενὲς αὐτῶν, μετὰ τινος ἡμέρας, ἐξέρχεται ἓνας μικρὸς σκώληξ, μία κάμψη, πρῶτα λευκὴ, ἔπειτα κοκκινωπὴ. Ἡ κάμψη αὕτῃ εἶνε σκεπασμένη μὲ τριχίτσες. Ὑστερὰ ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας, κάμνει τὸ κουκουλάκι τῆς καὶ μεταμορφώνεται εἰς νύμφην. Καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ κουκουλί ἐξέρχεται ἐπιτέλης ὁ ψύλλος τέλειος, πάνοπλος, πηδητῆς πρώτης τάξεως.

Ἐκεῖνος που ἀνεκάλυψε πρῶτος, ὅτι οἱ ψύλλοι εἶνε ἐπιδεκτικοὶ γυμνάσεως, παραμένει ἄγνωστος. Καὶ πολλῶν ἄλλων μεγάλων ἀνδρῶν δὲν γνωρίζομεν

μικρὸν ποτήρι. Φυσικά, τὸ πρῶτόν του κίνημα, εἶνε νὰ φύγῃ. Πηδᾷ ἄλλὰ τὸ κεφάλι του συναντᾷ τὸν κρυστάλλινον ὀβλόν τῆς φυλακῆς του καὶ κτυπᾷ πολὺ ἄσχημα. Ὑστερ' ἀπὸ πολλὰς τοιαύτας ὀδυνηρὰς ἀποπειράς, ὁ ψύλλος, ἂν εἶνε ἔξυπνος, θὰ σκεφθῇ: «Δὲν συμφέρει ἔσθ' κεφάλι νὰ κάμνω τόσῃ μεγάλους πῆδους. Ἄς περιορίσω λοιπὸν τὰ πόδια μου.» Τώρα πλεόν εἰμφορεῖ νὰ σηκώσῃ κανεὶς τὸ ποτήρι καὶ νὰ φέρῃ τὸν ψύλλον ἐλευθέρον. Νομίζει ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε φυλακισμένος, καὶ στέκεται ἡμερὸς σὰν ἀρνάκι. Δὲν πηδᾷ καθόλου. Ἐλαβε τὸ πρῶτον καὶ σπουδαιότερον μάθημα: τώρα εἶνε ἱκανὸς νὰ καταταχθῇ εἰς τὸν θιάσον καὶ νὰ διδαχθῇ τὰ γυμνάσια!

Εἰς τὸ πιάτον, γύρω-γύρω, ἦσαν ἀρδιασμένα ξύλινα κουτάκια, τὰ ὅποια ἐχρησίμευαν ὡς κατοικίαι τῶν ψύλλων καὶ ὡς ἀποθήκαι τῶν ὀχημάτων των.

Ἡ παράστασις ἀρχίζει. Εἰς ἓν νεῦμα τοῦ διευθυντοῦ, ἀνοίγεται μία θυρίς εἰς ἓν ἀπὸ τὰ σπιτάκια, καὶ οἱ ψύλλοι ἐξέρχονται καὶ παρελαύνουν μὲ μεγάλῃ σοβαρότητι πρὸς... τοῦ μικροσκοπίου σας. Καθ' ἓνας τῶν φορτῶν ἀπὸ μίαν χρυσὴν ζώνην. Ἀφ' οὗ κάμουν τὸν γύρον τοῦ ἱπποδρόμου, ἐπιστρέφουν εἰς τὸ σπιτάκι των. Εἶνε ἡ συνειθισμένη παρέλασις, τὴν ὁποίαν κάμνουν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς παραστάσεως ὅλα τὰ ἱπποδρόμια.

Ἐπειτα, πέντε ψύλλοι, ἐνδεδυμένοι καὶ οἱ πέντε μὲ διαφορετικὰ χρώματα, — φαντασθῆτε τί ὑπομονὴ διὰ νὰ γίνουν τὰ φορεματάκια αὐτά! — ἐξέρχονται καὶ ἀρχίζουν γυμνάσια. Τρέχουν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, συναθροίζονται εἰς μίαν γραμμὴν, πηδᾷ ὁ ἓνας ἐπάνω ἀπὸ τὸν ἄλλον, παίζουν, κάμνουν τοῦμπες εἰς τὸν ἀέρα. Κατόπι γίνονται σωστὸς ἀγὼν δρόμου καὶ ἀμιλλῶνται ποῖος θὰ φθάσῃ πρῶτος εἰς τὸ τέρμα. Τὸ κατορθώνει ὁ πονηρότερος, ἐκτελῶν ἔξαφνα ἓν πηδήμα γιγαντιαῖον καὶ ἀφίνων πολὺ ὀπίσω τοὺς συναγωνιστάς του. Ἀλλ' ὁ διευθυντὴς δὲν θεωρεῖ ἔντιμον τὴν νίκην του: τὸν πιάνει μὲ μίαν μικρὰν λαβίδα, καὶ τὸν φυλάκίζει κάτω ἀπὸ τὸ ποτήρι, διὰ νὰ ἐνθυμηθῇ τὸ πρῶτον μάθημα, τὸ ὁποῖον, καθὼς φαίνεται, ἔχει λησμονήσῃ.

Νέον θέαμα. Εἶνε οἱ ψύλλοι-χορευταί. Φοροῦν κόκκινα, πράσινα καὶ χρυσά. Ἀρχίζουν νὰ χοροπιδῶν καὶ νὰ στρηφογυρίζουν, ἔως οὗ κατὰκοποι καὶ ἐξηντλημένοι, μεταφέρονται εἰς τὸ σπιτάκι των.

Κατόπι ἓνας ψύλλος ἀκροβάτης περιπατεῖ καὶ χορεύει ἐπάνω εἰς τὸ σχοινί, κρατῶν καὶ ἓνα ξύλον, — φαντασθῆτε τὸ βάρος του, — χάριν τῆς ἰσορροπίας. Ἐπειτα γίνεται ἀγὼν δρόμου μετ' ἐμποδίων. Τὰ ἐμπόδια πού σας λέγω εἶνε λεπτότατες κλωστὲς, τὰς ὁποίας,

ἐννοεῖται, μὲ μεγάλην εὐκολίαν ὑπερπηδοῦν οἱ ἀπαράμιλλοι αὐτοὶ πηδηταί. Ἐν τούτοις ἓνας ψύλλος, ὁ ὁποῖος τοῦ ἀρέσει νὰ παίξῃ ρόλον παληάτου, περιπλέκεται εἰς τὴν κλωστὴν καὶ πίπτει κάτω, πρὸς μεγάλην θυμηδίαν τῶν θεατῶν.

Ἀλλὰ προσοχή! Ἰδοὺ τὸ κυριώτερον θέαμα. Μία ἄμαξα μικροσκοπικὴ, συρομένη ἀπὸ τέσσαρας χρυσοφράκτους ψύλλους, προχωρεῖ. Χονδρὸς ἄμαξηλάτης κάθηται σοβαρώτατα ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου του, κρατῶν τὸ μαστίγιόν του καὶ τοὺς χαλινούς τῶν ἵππων, — ὅλα αὐτὰ τρίγυνα, — ἐν ᾧ ἓνας ἄλλος, καθήμενος ὀπίσθεν, καίρει πρόσωπον λακέ. Δύο ψύλλοι εἶνε ἀνεβασμένοι ἐπάνω εἰς τὴν ἄμαξαν: ὁ ἓνας καπνίζει τὴν πίπαν του, ὁ ἄλλος φουσκᾷ μίαν σάλπιγγα, τῆς ὁποίας ὁμῶς κανεὶς δὲν ἀκούει τὸν ἦχον. Δύο-τρεῖς ἄλλοι ψύλλοι, ἀνήκοντες προφανῶς εἰς τὴν ψυλλικὴν ἀριστοκρατίαν, εἶνε ἐξηπλωμένοι μὲ μεγάλην ἀξιοπρέπειαν μέσα εἰς τὴν ἄμαξαν, ἡ ὁποία κάμνει τὸν γύρον τοῦ πιάτου. Πραγματικῶς εἶνε κομφοτάτη.

Συγχρόνως, πολλὰ ἄλλα ἄμαξια ἐβγήκαν ἀπὸ τοὺς σταύλους. Εἶνε μικρότερα, δίτροχα, διαφόρων εἰδῶν καὶ σχημάτων. Νὰ καὶ ἓνας ψύλλος-ποδηλάτης, μὲ τὴν σάλπιγγά του. Δύο ἄλλα ἄμαξια, — ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐν ἄρμα ἀρχαῖόν, — μετεβλήθησαν εἰς ἄρματα ἐναέρια, ὅπως τὸ μυθολογούμενον ἐκεῖνο τοῦ Φαέθοντος.

Ὅλα εἶνε περιεργότατα, καὶ οἱ θεαταὶ τα παρακολουθοῦν μ' ἐνδιαφέρον ζωηρόν. Ἐξαφνα, ὁ ψύλλος, ὁ ὁποῖος ἐπαίξε τὴν σάλπιγγα, κάμνει ἓνα φοβερόν πηδήμα καὶ χάνεται εἰς τὰ ὕψη. Ὅλοι τότε ἀπομακρύνονται, ἀπὸ φόβον μήπως πέσῃ ἐπάνω των. Τὸ ὀπλοστάσιον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐδείχνε τόσῃ φεβρόν τὸ μικροσκόπιον, δὲν χωρατεύει βέβαια.

Τώρα θὰ ἐρωτήσετε: Πῶς τρέφονται αὐτοὶ οἱ ψύλλοι;

Ἀπλούστατα, εἰς ὠρισμένας ὥρας βόσκουν ἐπάνω... εἰς τὸ σῶμα τοῦ θιασάρχου. Ὁ ἀφωσιωμένος αὐτὸς διευθυντὴς τρέφει τοὺς καλλιτέχνας του μὲ τὸ αἷμά του. Ἀλλὰ, βλέπετε, τὸν τρέφουν καὶ αὐτοί...

ΔΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΑΥΤΟΣ

Αὐτὸς που ἐδίδαξε τὰ δόντια
Νὰ ψάλλῃ τόσο ἀρμονικά,
Καὶ τὴ φωνὴν τὸ χελιδόνι
Νὰ κτίζει τόσο τεχνικά,

Αὐτὸς τὸ νοῦ σου θὰ φωτίσῃ,
Παιδί νὰ γίνῃς γνωστικόν,
Ποτὲ νὰ μὴν παραστρίσῃ
Τὸ βῆμά σου τὸ παιδικόν!

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ ΜΠΑΧ

[1685—1750]

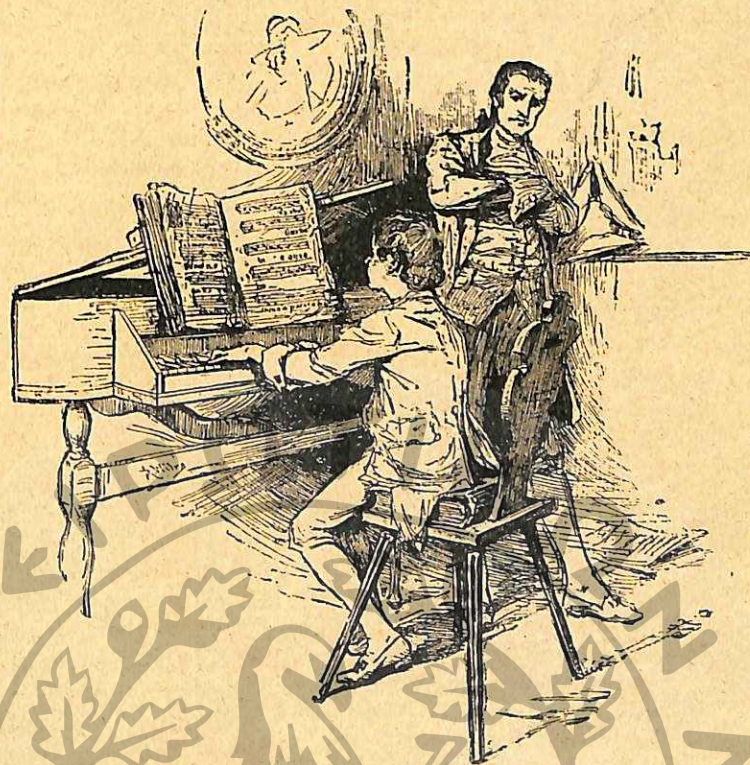
Τί παράξενον μουσικὸν ὄργανον εἶνε αὐτὸ που βλέπομεν εἰς τὴν εἰκόνα! Ἐχει σειρὰν πλήκτρων ὅπως τὸ κλειδοκύμβαλον, ἀλλὰ τὸ κιβώτιόν του εἶνε πολὺ μικρόν καὶ ἰδιόρρυθμον, ὁμοιάζον κατὰ τὸ σχῆμα μὲ τὸ καπέλλον, τὸ ὁποῖον φαίνεται ἐκεῖ εἰς μίαν ἄκρην.

Ναί, ἡ παρομοίωσις εἶνε ἀκριβής, διότι ὅπως καὶ τὸ καπέλλον, τὸ μουσικὸν αὐτὸ ὄργανον εἶνε τριγωνικόν. Ἄν δὲ ἤκούατε τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς λεπτοὺς καὶ ἀργυροήχους φθόγγους, τοὺς ὁποίους ἀναδίδει, θὰ ἐλέγγατε ὅτι διαφέρει ἀπὸ τὸ σημερινὸν κλειδοκύμβαλον περισσότερον κατὰ τὴν φωνὴν παρὰ κατὰ τὸ σχῆμα.

Εἶνε κλειδόχορδον, ὄργανον μὲ χορδὰς καὶ μὲ πλήκτρα, ὅπως φανερόν ἐστι καὶ τὸ ὄνομά του, ἐν χρήσει μέχρι τοῦ ΙΖ' αἰῶνος, ὅταν ἀντικατεστάθη διαδοχικῶς ἀπὸ ἄλλα δύο εἶδη κλειδοκύμβων, πρὶν ἐπινοηθῇ ἀκόμη τὸ σημερινόν μας πιάνο. Τὰ εἶδη αὐτὰ ὀνομάζονται κλαβεςίνον (clavecin) καὶ ἐρινέττα (épinette), ἀλλ' εἰς τὴν γλῶσσάν μας δὲν ὑπάρχουν ἰδιαιτέρας λέξεις διὰ τὰ ἀρχαῖα αὐτὰ ὄργανα, καὶ ἀδιακρίτως τὰ ὀνομάζομεν ὅλα κλειδοκύμβαλα. Καὶ τὸ κλειδόχορδον, πού σας εἶπα παραπάνω, καὶ αὐτὸ δὲν εἶνε λέξις καθιερωμένη τὴν ἐπλάσας ἐκ τοῦ προχείρου, διὰ νὰ ἐξελληνίσω τὴν γαλλικὴν λέξιν *clavecin*, ὅπως λέγεται τὸ ὄργανον, ποὺ βλέπετε εἰς τὴν εἰκόνα. Ἀλλ' ἂν δὲν ἠμπόρεσα νὰ σας δώσω τὴν κατάλληλον λέξιν, θὰ προσπαθίσω τοῦλάχιστον νὰ σας ἐξηγήσω τὸ πρᾶγμα.

Πολλάκις βεβαίως θὰ ἔτυχε νὰ ἰδῇτε ὀλάνοικτον πιάνον, καὶ πολλάκις θὰ διεσκεδάσατε μὲ τὰ ξύλινα ἐκεῖνα κομματάκια, τὰ ὁποῖα ἀνεβοκατεβαίνουν ἐκεῖ μέσα, ἐνὸς τὰ εὐκίνητα δάκτυλα τοῦ παίκτη διατρέχουν τὴν σειρὰν τῶν κοκαλίνων πλήκτρων. Τὰ ξυλάκια αὐτά, τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται σφυρία, κτυποῦν τὰς χορδὰς, καὶ ἐκ τούτου παράγεται ὁ ἦχος. Εἰς τὸ κλειδόχορδον, καὶ εἰς τὰ ἀρχαιότερα ἐν γένει κλειδοκύμβαλα, δὲν ἐγένετο τὸ ἴδιον. Αἱ χορδαὶ τῶν δὲν ἐκτυπῶντο διὰ σφυρίων, ἀλλ'

ἐθίζοντο ἀπλῶς διὰ μικρῶν μοχλῶν, οἱ ὅποιοι εἶχον μύτην ἀπὸ πτερὸν κόρακος. Διὰ τοῦτο ὁ ἦχος τῶν ἦτο πολὺ ἀσθενέστερος, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ σημερινὰ πιάνα, καὶ ὁμοιάζε μᾶλλον μὲ ἦχον μανδολίνου. Ἀλλὰ καὶ ἡ συστοιχία τῶν πλήκτρων ἦτο τότε πολὺ βραχυτέρα: διότι δὲν εἶχε παρὰ μόνον τέσσαρας ὁκτάδες, ἀντὶ τῶν σημερινῶν ἑπτὰ, καὶ φυσικὰ δὲν ἤμπορούσε κανεὶς νὰ παίξῃ τὰ τεμάχια, τὰ ὁποῖα παίζετε... ἢ θὰ παίξετε μίαν ἡμέραν εἰς τὸ πιάνον σας. Αὐτὸ ὁμῶς δὲν ἠμπόδιζε νὰ ὑπάρχουν καὶ τότε μεγάλοι μουσικοὶ: ὁ Χαϊνδελ, ὁ Ραμώ, ὁ Σεβαστιανὸς Μπάχ, δὲν εἶχον εἰς τὴν διάθεσίν των ἄλλα ὄργανα, διότι μόλις περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἐπενοήθη τὸ πιάνον, καὶ μόνον κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἐτελείοποιήθη ὀλίγον κατ' ὀλίγον, καὶ ἤρχισε νὰντικαθιστᾷ τὸ κλαβεςίνον. Καὶ μάλιστα, ἂν καὶ τὸ κλειδόχορδον εἶχε περιπέση πρὸ πολλοῦ ἤδη εἰς ἀ-

Εἶνε ὁ Σεβαστιανός, ὁ καὶ ἐνδοξότερος πάντων.

χρηστία, ὁμῶς τὸ ὄργανον τοῦτο ἀπῆλθε τὴν λεπτότητα χειρὸς, ὥστε ὁσάκις ὁ Ἐμμανουὴλ Μπάχ ἤθελε νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ ταλάντου ἐνὸς κλαβεςίνιστα, (ἐλέγον τότε κλαβεςίνιστας, ὅπως λέγομεν σήμερα πιανίστας,) τὸν ἔβαλε νὰ παίξῃ κλειδόχορδον.

Μέχρι τοῦδε σὰς ἀνέφερα δύο Μπάχ, τὸν Σεβαστιανὸν καὶ τὸν Ἐμμανουήλ: ἠμποῦσα νὰ σας ἀναφέρω καὶ πολλοὺς ἄλλους ἀκόμη, διότι ἡ οἰκογένεια Μπάχ, εἰς διάστημα δύο αἰώνων, ἔδωκεν εἰς τὴν Γερμανίαν περισσοτέρους ἀπὸ πεν-

τήκοντα μουσικούς, — ναι, δὲν κάμνετε λάθος, π ε ν τ ή κ ο ν τ α εἶπα — αὐτὸς δέ, τὸν ὁποῖον βλέπετε καθήμενον πρὸ τοῦ ὄργανου, εἶνε ὁ Σεβαστιανός, πατὴρ τοῦ Ἐμμανουήλ, ὁ καὶ ἐνδοξό-τερος πάντων.

Πλησίον του ἵσταται ὀρθὸς ὁ Χριστόφορος, ὁ μεγαλύτερος τοῦ ἀδελφὸς καὶ συγχρόνως διδάσκαλός του. Ἦδη ὁ πατὴρ τοῦ Σεβαστιανοῦ, μουσικὸς ὅπως ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, εἶχεν ἀρχίσῃ νὰ διδάσκη τὸν υἱὸν του βιολίον· ἀλλ' ὅταν ἀπέθανεν ἐκεῖνος, τὸ παιδίον ἦτο ἥμιολις δέκα ἐτῶν καὶ ἡ μουσικὴ του ἐκπαίδευσις δὲν εἶχε προχωρήσῃ καὶ πολὺ.

Τότε ὁ ἀδελφὸς τοῦ Χριστόφορος τὸν παρέλαβε διὰ νὰ τὸν διδάξῃ ὥδικην καὶ κλειδόχορδον. Αἱ πρόδοι τοῦ μικροῦ μαθητοῦ ἐξέπληξαν τὸν διδάσκαλον. Μετ' ὀλίγον ἐγνώριζεν ἀπέξω ὅλας τὰς συνθέσεις, τὰς ὁποίας τῷ εἶχε δώσῃ πρὸς σπουδὴν, καὶ ἐζήτει ἄλλας. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ κατεῖχεν ὅλα τὰ ἔργα τῶν κορυφαίων συνθετῶν τῆς ἐποχῆς του, χειρόγραφα. Ὁ Σεβαστιανὸς τὸν παρεκάλεσε κάποτε νὰ τῷ δώσῃ ἓν ἐξ αὐτῶν, τοῦ ὁποίου δὲν ἐνθυμοῦμαι πλέον τὸν συνθέτην. Δὲν ἤξεύρω διατί, ὁ Χριστόφορος ἠρνήθη. Τὸ παιδίον δὲν ἀπεθαρρύνθη, ἀλλ' ἀπεφάσισε νάντιγράψῃ τὸ χειρόγραφον. Ἦξευρε ποῦ εὕρισκετο, καὶ τὸ ἐπῆρεν εἰς τὸ δωμάτιόν του. Μόνον τὰς νύκτας ἤμπορούσε νὰ κάμνῃ τὴν ἔργασίαν αὐτήν, καὶ μάλιστα, ἐπειδὴ δὲν εἶχεν ἄλλο φῶς, μόνον τὰς σεληνοφωτιστοὺς νύκτας. . . Τελος πάντων, μετὰ ἑξ ὁλοὺς μῆνας, τὸ ἐπίμονον παιδίον κατάρθωσε νὰ τὴν τελειώσῃ. Λέτγουν, ἂν καὶ δυσκολεύομαι νὰ το πιστεύσω, ὅτι, ἅμα ὁ Χριστόφορος ἔμαθεν ὅτι ὁ ἀδελφὸς τοῦ εἶχε πάρῃ τὸ χειρόγραφον, ἀντὶ νὰ θαυμάσῃ τὸν ζήλόν του καὶ τὴν θέλησίν του, τὸν ἐπέπληξεν αὐστηρῶς, καὶ μάλιστα ὅτι εἶχε τὴν σκληρότητα νὰ τῷ ἀραιρέσῃ καὶ τὸ ἀντίγραφον, τὸ ὁποῖον τῷ εἶχε στοιχίσῃ τόσας ἀγρυπνίας. . . Τὸ μόνον πού με παρηγορεῖ, εἶνε ὅτι πολὺ πιθανὸν ὁ Σεβαστιανός, μὲ τὴν ἔκτακτον ἰδιοφυίαν του, νὰ ἐχαράξῃ τὸ πλεῖστον τῆς μουσικῆς ἐκείνης εἰς μέρος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν ἤμπορούσε νὰ τοῦ τὴν πάρῃ κανεὶς : εἰς τὸ κεφάλι του !

Δὲν ἦτο ἀκόμη δεκατεσσάρων ἐτῶν, ὅταν ἔχασε τὸν ἀδελφόν του. Τότε ὁ μικρὸς Σεβαστιανὸς εὐρέθη ἄνευ προστάτου εἰς τὸν κόσμον καὶ ὑποχρεωμένος νὰ κερδίξῃ μόνος τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Εὐτυχῶς εἶχεν ὥραιαν φωνήν, καὶ τὸν προσέλαβον εἰς τὸν χορὸν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐν ᾧ διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐξησφάλιζε τὴν συντήρησίν του, συγχρόνως τῷ ἐδίεδετο ἡ εὐκαιρία νὰκούῃ λαμπρὰν μουσικὴν. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα

ἐξετέλουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, δὲν ἦσαν ἀρκετὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν μουσικὴν δίψαν τοῦ νεαροῦ Μπάχ. Μόλις ἐγράφετο νέον τι μουσικὸν ἔργον ἄξιον λόγου, ἤθελε νὰ το ἀκούσῃ. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οὕτε σιδηρόδρομοι ὑπῆρχον, οὔτε κἂν δρόμοι ἀσφαλτεῖς καὶ καλοὶ. Ἀλλὰ τὰ ἐμπόδια δὲν τὸν ἐτρόμαξαν, καὶ συχνάκις ἐπεχειρεῖ μακρὰ καὶ ἐπίπονα ταξίδια, διὰ νὰ πηγαίῃ εἰς ἄλλας πόλεις καὶ νὰ παραεὐρίσκειται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων, τὰ ὁποῖα δὲν ἐγνώριζεν, ἀπολαμβάνων τῆς θείας ἐκείνης ἡδονῆς, τὴν ὁποῖαν μόνον ἡ τέχνη χαρίζει εἰς τοὺς μύστας τῆς !

Ὁ Μπάχ δὲν ἐσπούδασε μόνον κλειδόχορδον· ἀργότερα ἔμαθε καὶ ἐκκλησιαστικὸν ὄργανον καὶ ἀπέκτησε μοναδικὴν εὐχέρειαν εἰς αὐτό. Ἦτο ἐπίσης καὶ αὐτοσχεδιστὴς ἀπαράμιλλος. Ἐκάθῃτο πρὸ τοῦ ὄργανου του καὶ ἔπαιζεν ἐμπνευσμένους, ὅ,τι τῷ ἤρχετο εἰς τὸν νοῦν. Ἀνεγίνωσκε τρόπον τινὰ εἰς βιβλίον μουσικῆς ἀνοιχτὸν εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ· καὶ τὰ ἔξοχα ἐκεῖνα τεμάχια, τὰ ὁποῖα ἔπαιζεν ἐκ τοῦ προχείρου διὰ πρώτην φοράν, ἐνόμιζες ὅτι τα εἶχε συνθέσῃ μετὰ κόπου καὶ σπουδῆς χιλιάκις !

Ὁ Μπάχ συνέθεσε πλείστα ὁ ρ α τ ὁ ρ ι α. Οὕτω καλοῦνται τεμάχια ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, εἰς τὰ ὁποῖα ἐδόθη τὸ ὄνομα τοῦτο, διότι τὰ πρῶτα τοιαῦτα ἔργα ἐξετελέσθησαν, κατὰ τὸν 15' αἰῶνα, εἰς τὸ Βυτῆριον (Oratorio) τῆς Ρώμης, κατὰ πρωτοβουλίαν τοῦ ἀγίου Φιλίππου Νέρη. Ὁ ἰδρυτὴς οὗτος τοῦ μοναχικοῦ τάγματος τῶν ὁρατοριανῶν, βλέπων τοὺς πιστοὺς ἀφίνοντας ἐρήμους τὴν ἐκκλησίαν χάριν τῶν κοσμικῶν θεαμάτων, ἐνήργησε νὰ γράψῃ μουσικὴν διὰ χορὸν ἐκ πολλῶν προσώπων, θέμα ἔχουσα γεγονόσι τι ἐκ τῶν ἀναφερομένων ὑπὸ τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου οἱ πιστοὶ εἰλκύσθησαν καὶ ἤρχισαν νὰ συχνάζουν πάλιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ὁ Μ ε σ σ ι α ς καὶ ὁ Ἰ ο ὕ δ α ς ὁ Μ α κ κ α β α ῖ ο ς τοῦ Χαϊντελ, ἡ Δ η μ ι ο υ ρ γ ι α τοῦ Χάυδν κτλ. ἐκ τῶν ὁποίων ἴσως ἠκούσατε τεμάχια, εἶνε ὁρατόρια.

Τὸ περιφημότερον ἐκ τῶν ὁρατορίων τοῦ Μπάχ εἶνε τὸ λεγόμενον Π ἰ ἄ θ ο ς, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπεικονίζονται τὰ κυριώτερα ἐκ τῶν παθῶν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ὡς μία τῶν μεγάλων μουσικῶν ἐμπνεύσεων τοῦ κόσμου.

Ἦθελα νὰ σας ἔλεγα ποῦ εἶνε ὁ τόπος τοῦ Σεβαστιανοῦ Μπάχ... Ἀλλὰ δυστυχῶς κανεὶς δὲν τὸν γνωρίζει εἰς τὴν Γερμανίαν τὴν κλασσικὴν χώραν τῆς μουσικῆς, εἶνε ἄγνωστος ὁ τόπος, τὸν ὁποῖον κατέχουν τὰ λειψανὰ τοῦ μεγαλοφυοῦς καὶ ἐνδόξου τούτου μουσικοῦ.

KIMON ALKIANE

ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΞΕΝΟΣ.

ὁ ἐπισκεπτόμενος διὰ πρώτην φοράν τὰς Ἀθήνας, εὐθὺς με-

τὰ τὸ προσκύνημα τῆς Ἀκροπόλεως, — τὸ πρῶτον καὶ κύριον, — θὰ διευθυνθῇ εἰς τὴν ὁδὸν Πατησίων πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου. Εἶνε κάτι τι ἀπαραίτητον καὶ ἀναπόφευκτον. Εἴμπορεῖ νὰ μὴν ἰδῇ κανὲν ἀπὸ τὰ νεώτερα ἰδρύματα, εἴμπορεῖ νὰ παραλείψῃ — ἂν βιάζεται πολὺ, — καὶ μερικὰ ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα· ἀλλ' εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μοῦσεῖον θὰ ὑπάγῃ, εἶνε ἀδύνατον ! Πρῶτον, διότι με αὐτὴν τὴν ἰδέαν ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὴν πατρίδα του. «Πηγαίνω νὰ ἰδῶ, — ἐκέλετο, — τὸν Παρθενῶνα καὶ τὸ πρῶτον Μοῦσεῖον τοῦ κόσμου.» Ἐπειτα θά τοῦ το ὑπενθυμίζον ἐδῶ, εἰς κάθε βῆμα : «Ἐπῆγατε εἰς τὸ Μοῦσεῖον ; ... Εἶδατε τὸ Μοῦσεῖον ; ... Ἀ, χάνετε ! νὰ πᾶτε ἀμέσως ! ... Εἶνε κάτι τι θαυμάσιον ! ...»

Ἀπὸ φήμην, ἀπὸ ἀναγνώσεις, ἀπὸ περιγραφάς, ἀπὸ εἰκόνας, ἀπὸ συστάσεις, ὁ ξένος θὰ φθάσῃ πολὺ προκατειλημμένος εἰς τὸ ὅρατον καινούργιον κτίριον τῆς ὁδοῦ Πατησίων. Θὰ διασχίσῃ τὸν πρὸ αὐτοῦ κήπον, τὸν τώρα ἀκόμη φυτευόμενον καὶ διαρρυμιζόμενον, μὲ τὴν μεγάλην μαρμαρίνην του δεξαμενὴν, θανάτῃ τὴν εὐρεῖαν κλίμακα τῆς εἰσόδου, θὰ περάσῃ τὴν ἐρυθροβαφῆ στοὰν μετὰ τὸ περιστύλιον, — ἕνας γύψινος Ἑρμῆς τοῦ Πραξιτέλους τὸν ὑποδέχεται πρῶτος, — καὶ θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν πρόδομον τοῦ μεγάρου, μὲ πάλλουςαν καρδίαν, συγκινημένος, μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι θὰ ἰδῇ πρᾶγμα μέγα καὶ θαυμαστὸν, ἀνώτερον τοῦ ὁποίου δὲν εἶδεν ἴσως εἰς τὴν ζωὴν του ποτέ.

Καὶ ὅμως !..

Θὰ παραδώσῃ τὸ μπαστοῦνί του ἢ τὴν ὀμβρέλλαν του εἰς τὸν φύλακα, θάγοράς ἕνα κατάλογον, — ἂν θέλῃ νὰ ἡξεύρῃ τί βλέπει, — καὶ με συγκίνησιν αὐξοῦσαν ὅλον ἐνθα εἰσέλθῃ εἰς τὴν πρώτην αἴθουσαν, ἀριστερᾶ. Καὶ θὰ ρίψῃ ἐν βλεμμά... Ἐ, ἀρκεῖ τὸ πρῶτον αὐτὸ βλέμμα, διὰ νὰ τὸν κάμῃ νὰ ὑποπτεῖται ὅτι ἡ προκατάληψίς του, ἡ προσδοκία του, ἡτο κατωτέρα τοῦ θεάματος, τὸ ὁποῖον τὸν ἀνέμενε ἐκεῖ μέσα... Ἐξακολουθεῖ νὰ περιφέρεται καὶ νὰ βλέπῃ. Μετὰ τὴν πρώτην αἴθουσαν, ἡ δευτέρα, ἡ τρίτη... ἡ πέμπτη... ἡ δεκάτη... ἡ μία κατόπι τῆς ἄλλης, συγκοινωνοῦσαι διὰ μεγαλοπρεπῶν

ὀλانوίτων θυρῶν, καὶ ἀποτελοῦσαι μίαν ἄλυσιν ἀπέραντον, περίπου ἕνα Πί γιγαντιαῖον, τὸ ὁποῖον διατρέχει, εἰσερχόμενος ἀπὸ τὸ ἄκρον τοῦ ἀριστεροῦ σκέλους καὶ ἐξερχόμενος ἀπὸ τὸ ἄκρον τοῦ δεξιῦ. . . Καὶ ὅσον προχωρεῖ καὶ βλέπει, τόσον ἡ ὑπόνοιά του ἐπιβεβαιούται, καὶ ὁ θαυμασμός του ἐντείνεται καὶ μεταβάλλεται εἰς ἔκστασιν, εἰς θάμβος, καὶ αἰσθάνεται τὴν ζάλην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἀναβαίνοντος διαμίας εἰς ὕψι ἀφθαστα, καὶ πρὸς στιγμὴν θέλει νὰ καταβῇ, νὰ ἐξέλθῃ, νὰ φύγῃ, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἄλλην φοράν, πλέον ἡρεμῶς, καλλίτερα προΐδεσθαι... Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον τὸ αἶσθημα τοῦτο παρέρχεται, καὶ το διαδέχεται ἄλλο, ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον. Θέλει, ἂν ἦτο δυνατόν, νὰ μείνῃ ἐκεῖ ὅλην τὴν ζωὴν, νὰ χορτάσῃ ὅλον ἐκείνον τὸν πλοῦτον, ὅλον τὸν μαρμαρίνον θησαυρόν, νὰ σταθῇ ὥρας, ἡμέρας ὀλοκλήρους πρὸ ἐνὸς ἐκάστου τῶν καλλιτεχνικῶν ἐκείνων ἀντικειμένων, ἕκαστον τῶν ὁποίων, καὶ τὸ ἐλάχιστον, διηγείται ἀφῶνως ὀλόκληρον ἱστορίαν, καὶ νὰ ἐξετάσῃ ὅλα τὰ βάθρα, καὶ ὅλας τὰς θήκας, καὶ ὅλα τὰ ἐρμάρια, καὶ νὰ μὴ ἀρίθμῃ τίποτε ἀπαρατήρητον, τίποτε ἀμελέτητον... Καὶ μένει, μένει... Αἱ ὥραι παρέρχονται, χωρὶς νὰ το ἐννοῇ. Ἐπέρασεν ἐκεῖ μέσα ὅλον τὸ ἀπόγευμα, καὶ νομίζει ὅτι εὕρισκεται μόλις πρὸ μιᾶς στιγμῆς. Ὁ ἥλιος ἔδυσε τὸ Μοῦσεῖον θὰ κλείσῃ. Εἰς τῶν φύλακων τὸν πλησιάζει καὶ τῷ παρατηρεῖ ὅτι εἶνε ὥρα νὰ φύγῃ. Ἐκπλήσσει. Ρίπτει ἐν βλεμμά ἐμπρός του. Μένουν ἀκόμη ἄλλαι τόσαι αἰθούσαι, εἰς τὰς ὁποίας οὔτε κἂν εἰσῆλθεν ἀκόμη. Καὶ εἶνε ἀκριβῶς ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι θὰ πῇτουν πολὺ περισσότερον καιρὸν διὰ νὰ τὰς περιεργασθῇ, διότι εἶνε αἱ αἰθούσαι τῶν χιλίων μικρῶν κομψοτεχνημάτων, τῶν χιλίων ζωγραφισμένων ἀγγείων, τῶν ταναγραίων πλαγγόνων, τῶν χρυσῶν κοσμημάτων, τῶν φυλασσομένων ἐντὸς θηκῶν ὑαλοφράκτων... Ἀπελπισία ! Εἶδε τόσα καὶ δὲν εἶδε τίποτε ἀκόμη. . . Τώρα τὸ φῶς εἰσέρχεται θαμβὸν διὰ τῶν μεγάλων ἐκείνων παραθύρων. . . Διασχίζει μὲ ταχέα βήματα καὶ μὲ ταχέα βλέμματα τὰς τελευταίας αὐτὰς αἰθούσας, καὶ εὕρισκεται πάλιν εἰς τὸν πρόδομον, καὶ φεύγει...

Θὰ ἐλησμονοῦσεν ἀφεύκτως νὰ πάρῃ τὸ μπαστοῦνί του ἢ τὴν ὀμβρέλλαν του, ἂν δὲν τοῦ το ὑπενθυμίζεν ὁ φύλαξ, ἀποβλέπων εἰς τὸ φιλοδώρημά του. . . Καὶ ἐξέρχεται εἰς τὸ ὑπαιθρον, μὲ ὕψος ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἔπεσεν ἀπὸ τὰ σύννεφα. Αἱ μορφαὶ τῶν συντετριμμένων ἀλλὰ παγκάλων ἀγαλμάτων εἶνε ἀκόμη ἐμπρός του, τὸν παρακολουθοῦν. Ὁ ἀρχαῖος ἑλληνικὸς κόσμος τὸν κατέχει, μὲ ὅλον του τὸ μεγαλεῖον. Τοῦ

χοροῦ τῶν μαρμαρίνων μορφῶν προηγείται ὁ γιγαντιαῖος καὶ μεγαλοπρεπὲς στατος ἐκεῖνος Ποσειδῶν μὲ τὴν χρυσὴν του τρίαιναν. . . Αἰσθάνεται ἀκόμη τὸ ρῖγος, τὸ ὁποῖον διέτρεξε τὸ σῶμά του, ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τὴν Αἴθουσαν τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ εἶδεν ἀναγεγραμμένον ἐπὶ τοῦ τοίχου τὸ μέγα ὄνομα : Φ ε ι δ ι α ς ! . . . Ὅχι, ὄχι, ποτὲ δὲν ἐφαντάζετο τί θὰ ἐβλεπε, τί θὰ ἤσθάνετο μέσα εἰς τὸ οἰκοδόμημα, τὸ ὁποῖον φέρει τὸ πεζὸν καὶ ψυχρὸν ὄνομα «Ἀρχαιολογικὸν Μοῦσεῖον». Καὶ σκέπτεται ὅτι ἔπρεπε νὰ ὀνομάζεται διαφορετικὰ, νὰ ἔχῃ ἕνα ὄνομα, τὸ ὁποῖον νὰ σου διδῇ κάπως τὴν ἐντύπωσιν τοῦ πράγματος. Καὶ τοῦ ἐρχονται εἰς τὸν νοῦν τοῦ αἰλέξεις Ἠλύσια, Παράδεισος, Οὐρανός... Καὶ ὑπόσχεται καθ' ἑαυτὸν νὰ ἐπανεέλθῃ, νὰ ἐπανεέλθῃ πολλάκις, διὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀπερίγραπτον αὐτὴν γοητείαν, νὰ συμπληρώσῃ, ἢ μᾶλλον νέρχισῃ τὸ προσκύνημά του.

Αὐτὸ θὰ κάμωμεν τώρα καὶ ἡμεῖς. Μὲ τὴν πρώτην μόνον ἐπίσκεψιν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἴδωμεν τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μοῦσεῖον. Πρέπει νὰ ἐπανεέλθωμεν, νὰ ἐπισκεφθῶμεν μίαν-μίαν τὰς αἰθούσας του, νὰ σταθῶμεν πρὸ τῶν κυριωτέρων τοῦλάχιστον ἐκ τῶν κειμηλίων του, νὰ το θαυμάσωμεν εἰς τὸ σύνολον καὶ εἰς τὰς λεπτομερείας, νὰ δικαιολογήσωμεν τὰς ἐνθουσιώδεις μὲς ἐντυπώσεις εἰς τῶν πραγμάτων. Ἐτοιμασθήτε.

ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

Εἰς τοὺς ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΚΑΡΑΠΕΡΙΝΑ

Βραβευθεῖσα

Εἰς τὸν 60ν Διαγωνισμόν τῆς Διαπλάσεως πρὸς Συνθέσιν Διηγήματος.

(Ἰδε Διάπλαιν 1899, σελ. 401.)

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Ἀθλοθέτης : Ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία πρὸς Προστασίαν τῶν Ζώων. — Βραβεῖον εἰκοδιπεντάδραχμον.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἐδρεύουσα «Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία πρὸς προστασίαν τῶν Ζώων», ἀποτελουμένη ἐξ ἐγκρίτων προσώπων τῆς παρ' ἡμῖν κοινωνίας, καὶ ἐπιδιώκουσα διὰ πολλῶν καὶ ποικίλων μέσων εὐγενέστατον καὶ ἐκπολιτιστικώτατον σκοπὸν, ἀπεφάσισε νὰ προκηρύξῃ διὰ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» καὶ Διαγωνισμόν πρὸς σύνθεσιν Διηγήματος, σ κ ο π ο ὦ ν τ ο ς τ ῆ ν ἄ ν ἄ π τ υ ξ ι ν τ ο ὕ α ἰ σ θ ῆ μ α τ ο ς τ ῆ ς π ρ ὸ ς τ ἂ ζ ῶ ἄ α γ ἄ τ ῆ ς.

Οἱ Ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου, τὸν ὁποῖον εὐχαρίστως ἀνέλαβε νὰ διαξαγάγῃ ἡ Διάπλαιν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑταιρείας, εἶνε οἱ ἑξῆς :

1. — Ἐκτὸς τῶν συνδρομητῶν τῆς Διαπλάσεως, εἶνε δεκτὰ εἰς τὸν Διαγωνισμόν καὶ τὰδέλφια των, ὅσα θὰ ἐπεθύμουν νὰ λάβουν μέρος.

2. — Ἡ ὑπόθεσις τοῦ διηγήματος ἐπαφίεται εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν διαγωνισθησομένων· πρέπει νὰ εἶνε ὅμως τοιαύτη, ὥστε ἡ ἀνάγκωσις τοῦ διηγήματος νὰ συντελῇ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πρὸς τὰ ζῶα ἀγάπης.

3. — Δὲν θαποκλεισθῶσι τοῦ Διαγωνισμοῦ καὶ τὰ μεταφρασμένα διηγήματα, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τὰ ξενικά ὀνόματα νάντικατασταθῶσιν ὑπὸ ἑλληνικῶν τοιούτων, νὰ τροποποιηθῇ δὲ ἐν τῷ συνόλῳ τὸ διήγημα κατὰ τὰ ἡμέτερα ῥῆθ καὶ ἔθιμα, ὥ σ τ ε ν ἄ μ ῆ φ α ἰ ν ε τ α ἰ ὅ τ ι ε ἰ ν ε μ ε τ ἄ φ ρ α σ ι ς.

4. — Τὸ διήγημα δὲν πρέπει νὰ περιέχῃ περισσοτέρας τῶν 850 λέξεων. Πρέπει νὰ γράψῃ κα θ α ρ ὤ ς κα ἰ ε ὕ α ν α γ ν ὡ σ τ ω ς εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου, καὶ νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ διαγωνιζομένου, καθὼς καὶ τὸ ψευδώνυμόν του, ἂν ἔχῃ καὶ ἐπιθυμῇ νὰ γίνῃ χρήσις αὐτοῦ.

5. — Ἡ κρίσις θα γίνῃ ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως. Ἐν μόνον βραβεῖον θάπονεμηθῇ εἰς τὸ σχετικῶς κάλλιστον διήγημα, θὰ ἐπαινεθῶσι δὲ ἐκ τῶν λοιπῶν ὅσα κριθῶσιν ἄξια. Ἡ κρίσις μετὰ τοῦ βραβευθησομένου διηγήματος καὶ τῆ ς ε ἰ κ ὀ ν ο ς τ ο ὗ σ ο ὕ γ γ ρ α φ ῆ ς τ ο ὕ θ ἂ δημοσιευθῶσιν εἰς τὴν Διάπλαιν. Θὰ δημοσιευθῶσιν ἐπίσης καὶ ὅσα τῶν ἐπαινεθησομένων διηγημάτων κριθῶσιν ἄξια δημοσιεύσεως.

6. — Τὸ ὄνομα τοῦ βραβευθησομένου θάνακοινωθῇ εἰς τὴν Ἑταιρείαν πρὸς ἐκδοσιν ἐντάλματος, δυνάμει τοῦ ὁποίου θὰ εἰσπράξῃ οὗτος ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς δ ρ α

χ μ α ς ε ί κ ο σ ι π έ ν τ ε (25), ήτοι τὸ χρηματικὸν βραβεῖον, τὸ ὁποῖον προσφέρει ἡ Ἐταιρεία.

7.— Διηγήματα διὰ τὸν ἔκτακτον τοῦτον διαγωνισμὸν εἶνε δεκτὰ μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1900 τὸ βραδύτερον.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΕΓΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

ΜΙΚΡΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Εἴμεθα εἰς τὸν Μεσαίωνα, εἰς τὸ σωτήριον ἔτος 1226.

Ὁ Λουδοβίκος Η' καὶ ἡ Λευκὴ τῆς Καστίλλης κατέχουν τὸν θρόνον τῆς Γαλλίας, ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ὁποῖου αὐξάνει, ἐν ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ, ὁ βασιλόπαις, ὁ ὁποῖος θὰ γίνῃ μίαν ἡμέραν Ἅγιος Λουδοβίκος.

Τὰ ἐξῆς σχετικὰ γεγονότα πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶν, ὅσοι θὰ παρακολοθήσονται τὰς συγκινητικὰς περιπετείας δύο παιδίων, κατὰ τὴν ἀπομεμακρυσμένην καὶ θυσιαστικὴν αὐτὴν ἐποχὴν:

Οἱ ὑποτελεῖς εἰς τὴν Γαλλίαν ἡγεμόνες, νικηθέντες ἀλλὰ μὴ ὑποταχθέντες ὑπὸ τοῦ Φιλίππου—Αὐγούστου, καρδοκοῦν ἀνυπομόνως τὴν εὐκαιρίαν, διὰ νὰ ἐκδικηθῶν. Ὁ κόμης τῆς Βουλώνης καὶ ὁ κόμης τῆς Φλάνδρας εἶνε φυλακισμένοι εἰς τὸ Λουβρον.

Καὶ τοῦ μὲν πρώτου τὸ κράτος ἐδόθη εἰς τὸν Φίλιππον τὸν Ὑρεπλέον, τοῦ δὲ δευτέρου κυβερνᾶται ἡδὴ ὑπὸ τῆς συζύγου του, τῆς κομήσσης, Ἰωάννης, (θείας ἐνὸς τῶν μικρῶν μας ἡρώων.)

Εἰς τὴν Μεσημβρίαν, ὁ πόλεμος τῶν Ἀλβιγέων, ὁ ὁποῖος ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου αἰματοκυλίζει τὴν ὠραίαν χώραν τοῦ ἡλίου, πλησιάζει εἰς τὸ τέρμα του, καὶ μετ' ὀλίγον, διὰ τοῦ γάμου τοῦ Λουδοβίκου Θ' καὶ τῶν ἀδελφῶν του μετὰ τὰς θυγατέρας τῶν κομήτων τῆς Προβηγγίας καὶ τῆς Τολώσης, αἱ πλούσιαι αὐταὶ ἐπαρχίαι θὰ ἐνωθῶν ὑπὸ τὸ σκήπτρον τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας.

Εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὁ Ἅγιος Τάφος εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν. Οἱ Σταυροφόροι κατέλαβον μὲν τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀλλὰ δὲν ὑπερέβησαν τὸν Βόσπορον, καὶ ὁ κόμης τῆς Φλάνδρας Βωδοῦντος, ἐκλεχθεὶς ὑπὸ τῶν συντρόφων τοῦ Αὐτοκράτορος, ἀπέθα-

νεν ὑπερασπιζόμενος τὸ κράτος του κατὰ τῶν ἀπαύστων ἐχθρικών ἐπιδρομῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Παρὰ τὴν μεγάλην κλίνην τῆς μάμης, δύο παιδιά, δεκατεσσάρων ἕως δεκαπέντε ἐτῶν, στέκονται ὄρθια καὶ παρατηροῦν μετὰ τὴν ἀφελῇ ἐκπληξίν τῆς ἡλικίας τῶν τὸ ἴσχυον καὶ ρικνὸν ἐκείνο πρόσωπον, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὁ θάνατος ἐπιθέτει ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ μολὺδδινον προσωπεῖόν του.

Τὸ ἐν ἦτο ὑψηλὸν καὶ λεπτορύν, μετὰ βλεμμα βαθὺ καὶ μετὰ μαύρους βοστρύχους, καταπίπτοντας ἐπὶ τοῦ λινοῦ χιτωνίου του.

Τὸ ἄλλο ἦτο μᾶλλον κοντόχονδρον, μετὰ ὀφθαλμοὺς γαλανοὺς ἀνοιχτούς, μετὰ μαλλιά λευκῶξανθα, ὡς ἀπὸ συτυεῖον, καὶ μετὰ πρόσωπον κοκκινωπὸν, τὸσον ἐπιτηδεῖως πλασμένον διὰ νὰ γελά, ὥστε τὰ δάκρυα, τὰ ὁποῖα τὸ ἐπλημμυροῦσαν τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἐφαινοντο ὡς παραστρατισμένα ἐπὶ τῆς ἰλαρᾶς ἐκείνης μορφῆς.

Τὸ οἶκημά ἦτο πτωχικόν· ἀλλὰ ἐφαίνετο σχεδὸν πλούσιον ἀπὸ τὴν ἀπαράμιλλον ἐκείνην τάξιν καὶ καθαριότητα, τὴν ὁποῖαν μόνον εἰς βορείους τόπους συναντᾷ κανεῖς.

«Μήπως κάμνω λάθος; — ἐσυλλογί-

τοῦντες τὰ λεπτότατα ἐκεῖνα τρίχαπτα, μετὰ τὰ θαυμάσια σχέδια, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ εἰκονοματεῖς ἀκόμη ὀφθαλμοὶ θὰ ἦσαν μόλις ἐπαρκεῖς. Ἦτο τριχαπτοποῖδς ἐπιτηδεωτάτη διὰ τοῦτο, χάρις εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς ἐργασίας, τὸ ἄγνωστον σχεδὸν εἰς τὴν Προβηγγίαν, ἡ γηραιὰ Φλαμανδὴ εὗρε πολυαριθμούς πελάτας καὶ κατῳρώωσε νὰ αναβρέψῃ τοὺς δύο τῆς ἐγγόνους, ἡδὴ μαθητευομένους ὀλοποιοὺς εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ γείτονος μαστρο - Λανσάκη.

— Δὲν πρέπει νὰ κλαῖτε, παιδάκια μου, ἔλεγεν ἡ ἐτοιμοθάνατος μάμμη μετὰ τὴν ἀδύνατον καὶ βραχνὴν φωνὴν τῆς, μειδιδῶσα πρὸς τοὺς νεανίσκους, ἐκ τῶν ὁποῖων ὁ εἰς ἐκλαίει θορυβῶδως, ἐν ᾧ ὁ ἄλλος, μετὰ ἡλλοιωμένα τὰ χαρακτηριστικά καὶ συνεσφιγμένα τὰ χεῖλη, κατέπινγε τὰ δάκρυά του δι' ἰσχυρᾶς προσπάθειας — εἶνε πολὺς καιρὸς ποῦ ἐσήμανεν ἡ τελευταία μου ὥρα, ἀλλὰ ὁ Χριστὸς μου νοῦ ἔκαμε τὴ χάρι νὰ μαρτίρῃ, ὡς ποῦ νὰ σας ἰδῶ νὰ μεγαλῶσετε. Τώρα παιὰ καὶ σεῖς δὲν ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ ἐμέ, καὶ ἐγὼ ἔχω μεγάλη ἀνάγκη ἀπὸ ἀνάπαυσι...

Διεκόπη ἀπὸ ἐλαφρὸν κτύπημα τῆς θύρας, καὶ ἕνας ἄνθρωπος μετὰ ἔντονα καὶ ἐκφραστικὰ χαρακτηριστικά, περικυκλωμένα ἀπὸ μαύρην γενειάδα, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον, κρατῶν ἀπὸ τὸ χεῖρ ἕνα κοριτσάκι.

— «Ε, τί ἀκούω; δὲν εἶσαι τόσῳ καλὰ, κυρὰ - Βερονίκη; ἀνέκραξε· τώρα ὅ,τι ἀπάντησα καὶ τὸν παπᾶ - Δομένικο.

— Ναί, εἶμαι πιὰ ἐτοιμὴ γιὰ τὸ μεγάλο ταξίδι, μαστρο - Λανσάκη μου! ἀπήντησεν ἡ γραῖα. Καὶ νὰ σου πῶ, θὰ το ἔκαμνω μετὰ μεγάλη μου εὐχαρίστησι, ἂν δὲν εἶχα τὰ ἔργα αὐτὰ ὀρ-

φανά που θὰ τ' ἀφήσω ἔτσι...

— Στάσου δὲ καὶ δὲν ἐφυγες ἀκόμη, γειτόνισσά μου! εἶπε φαιδρῶς ὁ ὀπλοποιός. «Ἐχεῖς καιρὸ ἀκόμα! Τὸ ροδάν σου, ποῦ γύριζε χθὲς μετὰ τὴν γρηγοράδα, θὰ ξαναγυρίσῃ, μόνον ἔννοια σου. Νά, ἡ Γλυκερία μου περιμένει τὸν κεντρημένο πέπλο ποῦ τῆς ὑποσχέθηκες γιὰ τὴν ἐρχόμενη Πρωτομαγιά. Μὰ τί σου εἶνε καὶ αὐτὰ τὰ κοριτσά! ἀπὸ τώρα ἔγινε κοκέτα... καὶ ἄκου τὴν, ἄλλη ἀπὸ

τὴν κυρὰ - Βερονίκη, λέει, δὲν ξέρει νὰ κἀνὴ τέτοια ὠραῖα στολίδια...

— Σὲ λίγο δὲν θὰ ξέρω οὔτε ἐγὼ, ἀπήντησε μελαγχολικῶς ἡ ἀγαθὴ γραῖα. Ἀδιάφορο, ἡ μικρούλα μας δὲν θὰ μείνῃ χωρὶς πέπλο. Τῆς τον ἐτελείωσα... ἔστην ἡλικία μου δὲν πρέπει νὰ φέινῃ καίνενας τίποτε γιὰ αὐριό... καὶ τὴν ἐρχόμενη Πρωτομαγιά θὰ τὸν φορέσῃ καὶ θὰ πῇ: Θεὸς σχωρῆστέ τὴ γρηὰ Βερονίκη! — Ἀλήθεια, Γλυκερία;

Τὸ κοράσιον, τὸ γλυκὺ πρόσωπον τοῦ ὁποῖου ἦτο τόσῳ σύμφωνον μετὰ τὸ ὄνομά του, ἠὲ χαρίστησε τὴν γηραιάν του φίλην, ἐν ᾧ ὁ Γκύ, κατὰ διαταγὴν τῆς μάμμης του, ἐξήπλωσεν ἐπὶ τῆς κλίνης τὸν πολὺτιμον πέπλον.

Ἦτο ἀπὸ τὰ περιλάλητα ἐκεῖνα τρίχαπτα τῆς Βρύγης, ἀληθὲς καλλιτέχνημα, ἐργόχειρον νεράιδας, αἰθέριον. Γυρλάνται ἀπὸ μαργαρίτας περικύκλωναν ἕνα μεγαλοπρεπὴ λέοντα, ἀναπαυόμενον ἐν τῷ μέσῳ ἀνθρώπων. Ἡ Γλυκερία συνῆψε τὰς χεῖρας μετὰ θαυμασμόν, ἐν ᾧ ὁ πατὴρ τῆς ἀπέμεινε ἐκστατικὸς πρὸ τῆς λεπτότητος τοῦ σχεδίου.

— Πάρα πολὺ ὠραῖο, κυρὰ - Βερονίκη! εἶνε στολίδι γιὰ βασιλίσσα! εἶπε τὸ κοράσιον.

— Καλὰ τὸ εἶπες, μικρούλα. Ἔκαμα μιὰ φορὰ ἕνα τέτοιο γιὰ μιὰ βασιλοπούλα... γιὰ μιὰ ὠραία βασιλοπούλα... Πόσα χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε!... Οὐμῆθηκα ὅμως τὸ σχέδιο καὶ σοῦ το κέντησα ἀπαράλλακτο, γιὰ νὰ σ' εὐχαριστήσω γιὰ τὴν ἀγάπην σου καὶ γιὰ τὴν καλοσύνην σου...

Ἡ Γλυκερία ἐκοκκίνισεν ἀπὸ εὐχαρίστησιν, μὴ γνωρίζουσα μετὰ ποῖας λέξεων νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς.

— Ἐλπίζω νὰ με ἰδῇς, ὅταν θὰ το φορέσω τὴν Πρωτομαγιά, κυρὰ - Βερονίκη, — εἶπεν ἔπειτα.

— Γενηθήτω τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ! ἀπεκρίθη ἡ ἀσθενής, θωπεύουσα τὴν δροσερὰν καὶ βελουδίνην παρειὰν τοῦ κορασίου· οἱ γέροι πρέπει νὰ κάμνουν τόπο ἔστους νέους... καὶ ἂν δὲν ἀφίνα ἔργα αὐτὰ τὰ ὀρφανά...

— «Ὅσο γι' αὐτὸ, μὴν πολυσκοτιζέσαι, κυρὰ Βερονίκη! εἶπεν ὁ ὀπλοποιός. «Ὅσο ὑπάρχω ἐγὼ, δὲν θὰ εἶνε ὀρφανά. Τὰ ἐγνώρισα ἀπὸ πολὺ μικρὰ καὶ τα ἐθεωροῦσα λιγάκι σὰν παιδιά μου. Τώρα θὰ γίνουν ἔστην ἐντέλεια. Νὰ καὶ ἐγὼ, ποῦ ἄλλη φορὰ ἐπικραίνουμαι πῶς δὲν ἔχω ἀγόρι. Μετὰ τὸν ἀνεψιὸν μου τὸν Οὐγονέτο, τώρα, δόξα σοι ὁ

Θεός, θὰ ἔχω τρία...» Ε, μοῦ φθάνουν!... — Εἶσαι εὐπλαγχνός καὶ φιλόνηρος! σ' εὐχαριστῶ μετὰ ὅλην μου τὴν καρδιά!

— Μὴν πειράζεσαι! Τὸ χρέος τῶν χριστιανῶν δὲν εἶνε νὰ βοηθῇ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον;... Ἐπειτα, τὰ καίμενα τὰ παιδιά το ἀξίζουν. Ὁ Γωλιτέρος, ἂν καὶ ξοδεύει πολὺν καιρὸ γιὰ νὰ κυττάζῃ τὰ σύννεφα, εἶνε ἰκανώτερος ἀπὸ

θάνατ' ἐγώ, πρέπει νὰ πᾶνε νὰ τὸν εὗρουν. Οἱ δύο ἀδελφοὶ ἐκυττάχθησαν ἐκπληκτοί. Διὰ πρώτην φορὰν ἡ μάμμη τῶν ἔκαμνε λόγον περὶ τοῦ ἀγνώστου αὐτοῦ συγγενοῦς.

Ὁ ὀπλοποιὸς συνεμερίσθη ἀναμφιδόλως τὴν ἐκπληξίν των, διότι ἐψιθύρισε, σείων τὴν κεφαλὴν:

— Χμ! μακρυνὸ ταξίδι... καὶ ἂν ὁ Θεὸς τοὺς εἶνε ἔστην ἡλικία μας,

μπορεῖ νὰ μὴ τὸν εὗρουν καὶ ζωντανό... Μὰ τελοσπάντων, νομίζεις πῶς οἱ συγγενεῖς που θὰ εὗρουν ἐκεῖ, ἀξίζουν ἴσα με τοὺς φίλους που θὰ εἰσέλθουν ἐδῶ;

— Ὅχι βέβαια, εἶπεν ἡ γραῖα στεναίνουσα· ἀλλὰ πρέπει νὰ φύγουν... Νὰ μὴ σου κακοφάνῃ, καλέ μου γείτονα...

— Θεὸς φυλάξοι! Ἡ θέλησις τῶν συγγενῶν πρέπει νὰ εἶνε σεβαστή, προπάντων ἅμα εἶνε ἡ τελευταία.

— Εὐχαριστῶ...

Ἐφαίνετο πολὺ κουρασμένη· οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἐκλείσθησαν. Ὁ Λανσάκης ἐσύστησεν εἰς τοὺς μαθητάς του νὰ τὸν φωνάξουν, ἂν ἔδλεπαν τὸ παραμικρὸν δυσάρεστον, καὶ ἀπεσύρθη μετὰ τὴν Γλυκερίαν ἀκροποδητή.

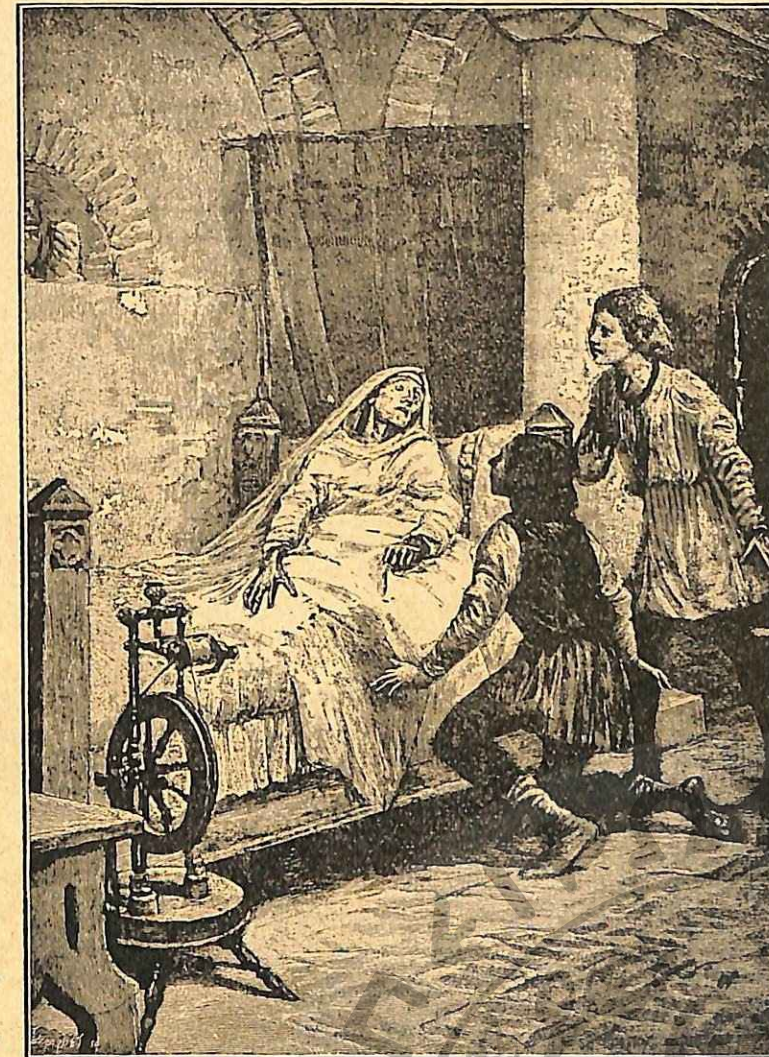
Μόλις ἐκλείσθη ὁ πίσω τῶν ἡ θύρα, ἡ ἀσθενὴς ἀνεσηκώθη ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος καὶ ἤκουσε τὸν κρότον τῶν βημάτων ἀπομακρυνόμενων, ἕως ὅτου βαθυμῆδον ἐσβέσθη.

— Γρήγορα, Γωλιτέρε, Γκύ, ἔλατε ἐδῶ κοντά μου! εἶπε διὰ φωνῆς ἐσπευσμένης. Ἐχω κάτι νὰ σας πῶ.

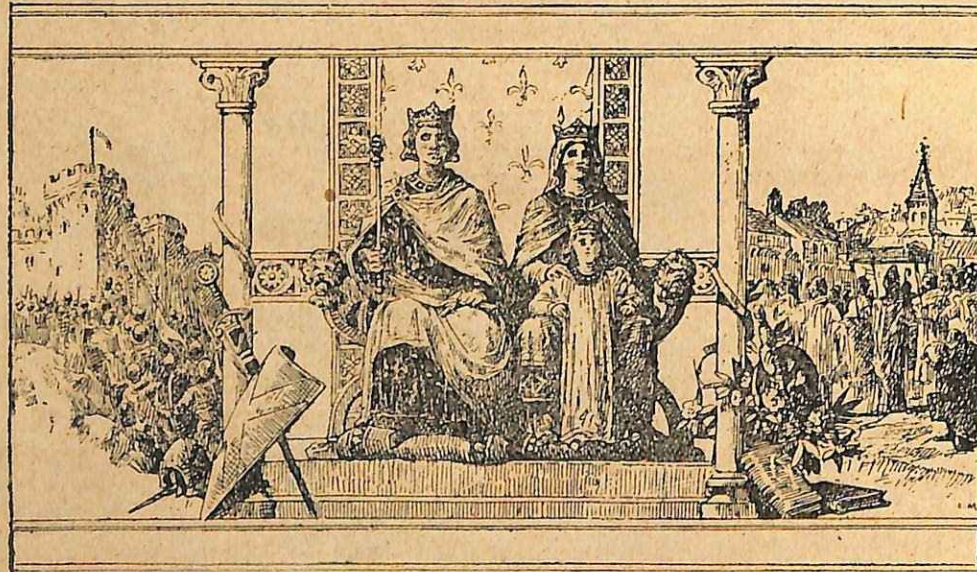
Ἐπῆκουσαν ἀνήσυχτοι. Ἐκείνη τοὺς ἠτένισεν ἐπ' ὀλίγον μετὰ συγκίνησιν.

— Ἀλλοῖμονο! ἐψιθύρισε, εἶνε ποτὶ μικροὶ ἀκόμη γιὰ νὰ νὰκούσουν καὶ νὰ κρατήσουν τέτοιο μυστικόν. Ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ περιμένω περισσότερον... ὁ καιρὸς μου εἶνε μετρημένος... ἴσως αὐριό θὰ εἶνε ἄργα...

«Παιδάκια μου, σὰς ἀγαπῶ καὶ τοὺς δύο μετὰ τὴν ἰδίαν ἀγάπην... ἀλλὰ μόνον ὁ ἕνας ἀπὸ σὰς εἶνε ἐγγονός μου· ὁ ἄλλος εἶνε ἀπὸ μεγάλη, ἀπὸ πολὺ μεγάλη

« Καλλιτέρα νὰ με σκοτώσουν! προσέθεσε γονυπετῶν ὁ Γωλιτέρος. » (Σελ. 10, στήλ. α'.)

« Ὁ Λουδοβίκος Η' καὶ ἡ Λευκὴ τῆς Καστίλλης. » (Σελ. 8, στήλ. α'.)

ζετο ὁ ξανθὸς Φοῖβος, βλέπων ἀπὸ τὰ ὕψη τοῦ οὐρανοῦ τὸ καθαρῶτατον αὐτὸ πλῆθος φιλοπόνην Φλαμανδῶν, ἐν ᾧ ἔπρεπε τώρα νὰ λάμπω ἐπὶ τῆς ὀκνηρᾶς μου Προβηγγίας;»

Ἡ κυρὰ Βερονίκη ἦτο περισσότερον ἀπὸ ὀγδοήκοντα ἐτῶν καὶ ὅμως, ἕως χθὲς ἀκόμη, οἱ εὐκίνητοι, ἂν καὶ τρέμοντες ὀλίγον δάκτυλοί τῆς ἐχειρίζοντο τὴν ἄτρακτον καὶ τὴν βελόνην, κεν-

οικογένεια... αἷμα βασιλικό, αἷμα αυτοκρατορικό ρέει 'ς τὴν φλέβη του...

Τὰ παιδιά ἀπέμειναν κατὰπληκτα, ἄφωνα, ἀκίνητα. Κατόπιν, διὰ τοῦ ἰδίου αὐθορμήτου κινήματος, ἐρρίφθησαν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς γραίας καὶ ἀνέκραξαν :

— Γιαγιάκα ! ἐμεῖς θὰ εἴμεθα πάντα ἀδελφία καὶ πάντα ἐγγόνια σου !

— Νὰ ἔχετε τὴν εὐχὴ τοῦ Θεοῦ, χρυσὰ μου παιδιά, εἶπεν ἡ Βερονίκη, συγκινηθεῖσα. Εἴμπορὼ νὰ σας κράζω ἐγγονάκια μου, γιατί ἡ μητέρα σας ἐβύζαζαν καὶ ἡ δὴ τοῦ ἰδίου μου γάλα. Ἡ μία ἦταν ἡ κόρη μου ἡ ἄλλη ἦταν ἡ κόρη τοῦ ἄρχοντα Βωδοῦνιου, τοῦ κόμητος τῆς Φλάνδρας.

— Τοῦ κόμητος τῆς Φλάνδρας ! ἀνέκραξεν ὁ Γκύ, γουρλόνων τὰ μάτια.

— Τὴν ἔλεγον Μαργαρίτα καὶ εἶχε μιὰν ἀδελφὴν πού τὴν ἔλεγον Ἰωάννα, τόσο ἄσχημη καὶ κακὴ, ὅσον εὐμορφὴ καὶ καλὴ ἦταν ἡ ἄλλη. Φυλαχθῆτε ἀπὸ τὴ σκληρὴ αὐτὴ Ἰωάννα, πού κυβερνᾷ σήμερον τὴ Φλάνδρα μας... Ὅτ' ἐσκότονε ἄσπλαχνα τὸν ἀνεψιὸν τῆς, ἂν ἔπερτε 'ς τὰ χέρια τῆς ! Τὸ ἤξερε καλὰ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἡ Μαργαρίτα μὲν ! Καὶ γι' αὐτὸ, ἅμα πέθαναν ὁ πατέρας τῆς, καὶ ὁ ἀνδρας τῆς, — ὁ ἄρχοντας Γουλιέλμος τῆς Δαμπίερρης πού τὸν εἶχε ἀκολουθήσῃ 'ς τὴ Σταυροφορίαν, — μὲν ἔδωκε τὸ ἀγοράκι τῆς γιὰ νὰ το μεγαλώσω κρυφὰ μαζὶ με τὸ δικό μου, ὡς πού νὰ γίνῃ ἀνδρας καὶ νὰ μπορέσῃ νὰ πάγῃ καὶ νὰ πατηθῇ μόνος του τὴν κληρονομία του. . . Εἴμαι ὑποχρεωμένη νὰ σας φανερώσω πρὶν τῆς ὥρας τοῦ αὐτοῦ τὸ μυστικόν. . . καὶ νὰ σας ἀφίσω 'ς τὸν κόσμον ἐρημους, περιτριγυρισμένους ἀπὸ χίλιους κινδύνους...

Ὁ Θεὸς νὰ σὰς τὰ φέρῃ δεξιᾷ, παιδιά μου. . . Ἐκεῖ . . . 'ς τὸ ροδάνι μου . . . κάτω 'στὸ ξύλο, ἀριστερᾷ. . . εἶνε ἕνα κρυφὸ συρτάκι . . . ἐκεῖ μὲσσι γὰ βρῆτε κάτω χαρτιά κ' ἕνα ποταγι γερμᾶτο χρυσάφι . . . ἀριστερᾷ. . .

Καὶ πάλιν ἐσταμάτησεν ἀσθμαίνουσα, ἐξηνητημένη.

— Καὶ ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο μας ; . . .

— Ὁ Γωλιτέρος, ἀλήθεια, γιαγιά ;

— Πρὶν νὰ σας 'πῶ, θέλω νὰ μου ὀρκισθῆτε 'ς τὴν Παναγίαν καὶ 'ς τοὺς Ἁγίους πού σὲ 'λίγο ἐλπίζω νὰ τοὺς ἰδῶ, ὅτι δὲν θὰ φανερώσετε τὸ μυστικόν σὲ κανένα, παρὰ μονάχα 'ς τὸ βασιλεῖα.

Οἱ δύο ἀδελφοὶ ἐξέτειναν τὴν χεῖρα πρὸς τὴν μεγάλην εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀνηρτημένην ἐπὶ τοῦ τοίχου.

— Οὐτε μὲ παρακάλλει, οὐτε μὲ φοβέρες, οὐτε μὲ πανουργίες δὲν θὰ βγάλουν λέξι ἀπὸ μένα ! Ὁρκίσθη ὁ Γκύ.

— Καλλίτερα νὰ με σκοτώσουν ! προσέθεσε γονυπετῶν ὁ Γωλιτέρος, οἱ μαῦροι ὀφθαλμοὶ τοῦ ὁποῖου ἐξέπεμψαν ἀστραπὴν.

— Καλὰ . . . πέρνω μαζί μου τὸν ὄρκο σας . . . Ὁ Γκύ δὲν εἶνε . . .

Σπασμὸς αἰφνίδιος τὴν ἔρριψε πρὸς τὰ ὀπίσω ἡμίπνικτον. Τὰ χεῖλη τῆς ἐκινήθησαν ἄλλ' ἀπὸ τὸν λάρυγγά τῆς δὲν ἐξήρχετο πλέον ἦχος. . .

Τρομαγμένα, τὰ δύο παιδιά ἐκραζαν εἰς βοήθειαν. Ὁ ὀπλοποιὸς προσέτρεξεν ἀμέσως μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ του.

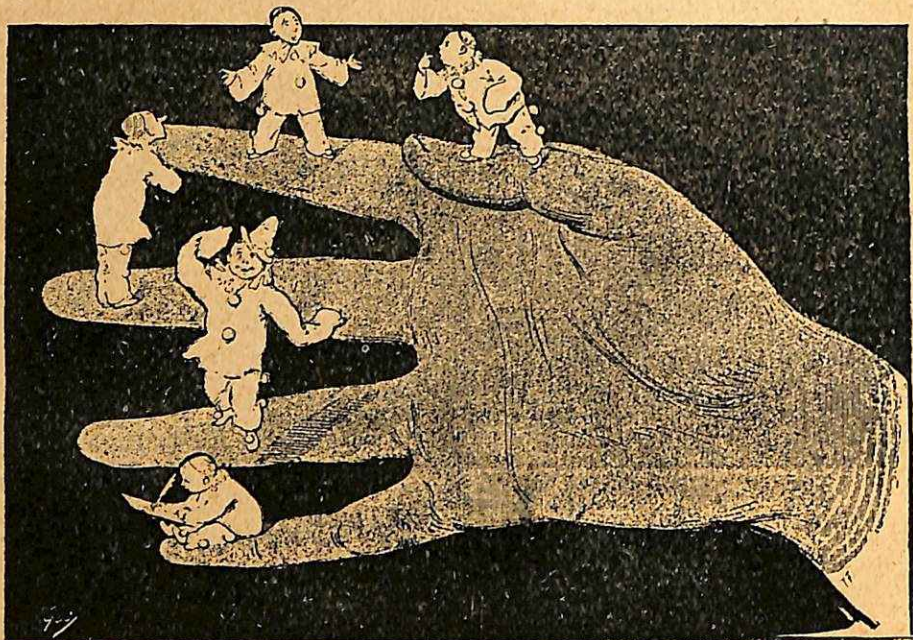
— 'Στὸ ροδάνι ! . . μέσα 'ς τὸ συρτάκι... ἐψιθύρισε διὰ τελευταίαν φορὰν ἡ ἐτοιμοθάνατος.

Καὶ με τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους ἐπὶ τοῦ Γωλιτέρου, ἐξέπνευσε, προσφέροντα τὸ ὄνομα τοῦ Γκύ.

[Ἐπεταί συνέχεια.]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Arthur Dourliac.]

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΔΑΚΤΥΛΩΝ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Βλέπετε αὐτοὺς τοὺς πέντε ἀνθρωπάκους ; Πιστεύω ὅτι τοὺς ξεύρετε καλὰ, γιατί ὅλοι τοὺς ἔχετε 'ς τὰ χέρια σας.

Ξεύρετε ὅμως καὶ τὰ ὀνόματά τους ;... Για νὰ ἰδοῦμε !

Ὁ πρῶτος, ἐκεῖνος ὁ **Χ ο ν δ ρ ο**ς πού στέκεται ἐπάνω, ὀνομάζεται **Ἀ ν τ ί χ ε ι ρ**. Καὶ ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ καὶ ἀπὸ τὴ θέσι τοῦ, φαίνεται πῶς εἶνε ὁ ἀρχηγός. Εἶνε ἐνδοξος ἀνθρωπάκος, καὶ γι' αὐτὸ ἔχει τὸ ἐπίθετον **Μ έ γ α ς**, ὅπως ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ὁ Μέγας Ναπολέων, ὁ Μέγας Πέτρος καὶ τὰ λοιπά. Εἶνε λοιπὸν ὁ Μέγας Ἀντίχειρ.

Ὁ δεύτερος ὀνομάζεται **Λ ι χ α ν ό ς**, ἡ ἀπλούστερα **Δ ε ί κ τ η ς**. Ἐχει τὴ συνήθειαν νὰ δείχνῃ, καὶ αὐτὴ ἡ συνήθεια εἶνε κάποτε κακὴ, — παραδείγματος χάριν 'ς τὸ δρόμο, ὅταν δείχνῃ κανένα ξένον ἀνθρωπο, καὶ αὐτὸς ὁ ἀνθρωπος τὸν βλέπει. Πῶ, πῶ ! τί ἄσχημο πρᾶγμα ! νὰ το συστήσετε νὰ μὴ το κάμνῃ ποτέ.

Ὁ τρίτος ὀνομάζεται **Μ έ σ ο ς**. Κοινότατος ἀνθρωπάκος, χωρὶς κανένα ξεχωριστὸ προτέρημα, παρὰ μόνον τὸ ἀνάστημά του. Ἀλήθεια, εἶνε ὁ ψηλότερος ἀπ' ὅλους γι' αὐτὸ τὰ δέλφια τοῦ τὸν ἐβαλαν 'ς τὴ μέση. Καὶ καμαρόνει πειὰ σὰν τὸ γύφτικο σκεπάρνι, ὁ μακρολέλεκας.

Ὁ τέταρτος ὀνομάζεται **Π α ρ ά μ ε σ ο ς**. Αὐτὸς, ἅμα μεγαλώσῃ λιγάκι, — ὅχι δὲ ἀπὸ τώρα, — φορεῖ ἕνα χρυσὸ κρίκο στολισμένον με πολὺ τιμα πετράδια, καὶ κάποτε δύο, καὶ κάποτε τρεῖς. . . Εἶνε ὁ ἀνθρωπάκος με τὰ δακτυλίδια.

Ὁ πέμπτος εἶνε ὁ πειὸ μικρός, ὁ πειὸ λεπτοκαμωμένος, ὁ πειὸ ὡμορφος, ὁ πειὸ ἐξυπνος ἀπ' ὅλους. Ὄνομάζεται **Ὡ τ ί τ η ς**, ἐξ αἰτίας τῆς κακῆς συνήθειας πού ἔχει νὰ χώνεται μέσα 'ς τ' αὐτιά· μὰ τοῦ δίνουν καὶ τὸ ἐπίθετο **Μ ι κ ρ ό ς**, πού ἔχει καὶ αὐτὸ τὴ χάρι του,

καθὼς ξέρουν καλὰ τὰ μικρὰ καὶ χαϊδεμένα παιδιά.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ κύριοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἀνήκουν σὲ μιὰ οικογένεια, 'ς τὴν οικογένεια τῶν **Δ α κ τ ῦ λ ω ν** — αὐτὸ εἶνε τὸ ἐπώνυμόν τους, — καὶ κάθονται 'ς ἕνα σπιτάκι πού το λένε **Χ έ ρ ι**.

Αὐτὴ τὴ στιγμή πού τοὺς βλέπετε, κάμνουν συμβούλιο.

— Πεινῶ ! λέγει ὁ Ἀντίχειρ.

— Κ' ἐγὼ πεινῶ, — μὰ δὲν ἔχω τίποτε νὰ φάω ! λέγει ὁ Δείκτης.

— Πῶς θὰ κάμωμε ; ἐρωτᾷ ὁ Μέσος.

— Ξέρω κ' ἐγώ ; . . ψιθυρίζει ὁ Παράμεσος, ξύνωντας τὸ κεφάλι του.

— Ἐργασία ! φωνάζει ὁ Μικρός, ὁ ὁποῖος κρατεῖ καὶ τὰ πρακτικά. Ὅποιος ἐργάζεται τρῶει. Ὅποιος

δὲν ἐργάζεται, τίποτα ! . . Ἄν θέλετε λοιπὸν νὰ φᾶμε, πρέπει νὰ ἐργασθῶμε ! Ἐργασία !

Τ' ἀδελφία ἄκουσαν τὴ συμβουλὴ τοῦ Μικροῦ, καὶ ἀπὸ τότε ἄρχισαν νὰ ἐργάζονται καὶ δὲν ἐπέινασαν ποτέ.

Νὰ τοὺς ἀγαπᾶτε καὶ νὰ τοὺς τιμᾶτε τοὺς ἐργατικούς αὐτοὺς ἀνθρωπάκους, γιατί το ἀξίζουν. Ἐργάζονται οἱ καίμενοι καὶ ἀπὸ τὴν ἐργασία τοὺς δὲν τρώουν μόνον αὐτοί, ἀλλὰ καὶ μεῖς, καὶ ὅλος ὁ κόσμος. Κουράζονται, ὑποφέρουν, πληγόνονται, λερώνονται, κάμνουν ρόζους, μὰ δουλεύουν . . . Μᾶς τρέφουν, μᾶς ντύνουν, μᾶς κτίζουν σπιτία, μᾶς διασκεδάζουν, μᾶς γιαιτρεύουν. Δὲν εἶνε Νάνοι αὐτοί, — εἶνε Γίγαντες. Καὶ τοὺς ἔχετε 'ς τὰ χέρια σας ! Ἄ, μὰ τί δὲν μπορεῖτε νὰ κάμετε με αὐτούς !

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

Ὁ παρὼν Ὀδηγὸς καταργεῖ πάντα προηγούμενον.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

[Ὁ συνδρομητὴς τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν», ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ, ὑποχρεοῦται ἀναγνώσῃ μετὰ μεγίστης προσοχῆς ὅλα τὰ κεφάλαια τοῦ παρόντος Ὀδηγοῦ, καὶ νὰ συμμορφῆται ἐκαστοτε κατὰ γράμμα με τὰς σχετικὰς ὁδηγίας.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Οἱ φίλοι τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν», οἱ θέλοντες νὰ λαμβάνουν μέρος ἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν τῆς καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς, ἢ νὰν-ταλλάσσουν Μικρὰ Μυστικά, κτλ. κτλ. λαμβάνουν συνήθως ἕν ψευδώνυμον.

Τὸ ψευδώνυμον εἶνε ἀναγκαιότατον, ἂν μάλιστα τηρῆται ὑπὸ τοῦ κατόχου τοῦ ὅσῃ τὸ δυνατόν μυστικόν, ὥστε νὰ μὴ το ἤθελῃ παρὰ μόνον αὐτὸς καὶ ἡ Διάπλασις. Τότε ἡ Ἀλληλογραφία, ἡ διεξαγομένη δημοσίᾳ, ἀρ' ἐνὸς μὲν ἔχει τὸ θέλημα τοῦ μυστηρίου καὶ γίνετα πολὺ ἐλκυστικὴ, μετὰ τὸ πλῆθος καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν ἀγνώστων ψευδωνύμων, ἀρ' ἑτέρου δὲ ἡ Διάπλασις ἔχει ὅλην τὴν ἐλευθερίαν νὰ παντῆ, νὰ συμβουλευῇ καὶ νὰ κάμνῃ ἐνίοτε παρατηρήσεις πρὸς τοὺς φίλους τῆς, χωρὶς νὰ τοὺς ἐκθέτῃ, δημοσιεύουσα τὰ ὀνόματά των.

Ὁ Κανονισμὸς τῶν Ψευδωνύμων ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον 1. — Πᾶς συνδρομητὴς τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» ἢ ἀδελφὸς αὐτοῦ, διακοῦται νὰ λάβῃ δωρεὰν ἕν μόνον ψευδώνυμον καὶ ὅλην τὴν περίοδον τῆς συνδρομῆς του, εἴτε ἕν μόνον ἔτος διαρκέσῃ αὕτη, εἴτε περισσότερα.

Ἄρθρον 2. — Ἄν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀναγκασθῇ ποτε δι' οἰονδήποτε λόγον νὰλλάξῃ ψευδώνυμον, ὀφείλει νὰ στείλῃ συγχρόνως μετὰ τὴν πρῶτασιν του καὶ ἕν ἄλλο. Ἐκ τοῦ ποσού τούτου ἐν μέρος θαπαίρηται διὰ τὰ ἐξοδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ψευδωνύμων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον θὰ κατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Ἀπόρων Μαθητῶν. (Βλέπε Κεφάλαιον Γ')

Ἄρθρον 3. — Τὸ ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ συνδρομητοῦ ψευδώνυμον πρέπει νὰ ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως. Δύναται ὅμως ὁ συνδρομητὴς νὰ προτείνῃ πολλὰ ψευδώνυμα τῆς ἀρεσκείας του, ἀναθετὸν εἰς τὴν Διάπλασιν ἢν φρονεῖται τῆς ἐκλογῆς τοῦ καταλληλοτέρου. Ἐἰ ἐγκρίσῃ ἢ ἀπορρίψῃ ἢ ἡ ἐκλογὴ ἐνὸς ψευδωνύμου ἀνακοινῶται πρὸς τὸν προτείναντα διὰ τῆς Ἀλληλογραφίας τῆς Διαπλάσεως.

Ἄρθρον 4. — Ἀπαράδεκτα κατ' ἀρχὴν εἶνε τὰ ψευδώνυμα α') τὰ ἀνέκοντα εἰς ἄλλους,

διατελοῦντας ἑπὶ συνδρομητὰς β') τὰ ὁμοιάζοντα πρὸς ἄλλα ἐγκριθέντα γ') τὰ δυνάμενα νὰ παραβλάψωσι τὰ συμφέροντα τοῦ φύλλου, θεωρούμενα ὡς ἐπιλήσιμα ὑπὸ τῆς λογοκρισίας ἐνῶν Κρατῶν καὶ δ') τὰ ὀνόματα συγχρόνως ἑλλήνων, ἐπιφανῶν ἢ ὁπωσδήποτε γνωστῶν.

Ἄρθρον 5. — Ὁ συνδρομητὴς, διὰ τὸν ὁποῖον ἐνεκρίθη ἡ ἐν ψευδώνυμον, πρέπει νὰ το σημειώσῃ πάντοτε πλησίον τοῦ ἀληθοῦς αὐτοῦ ὀνόματος, εἰς πᾶν ὅ,τι στέλλῃ πρὸς τὴν Διάπλασιν : ἐπιστολάς, λύσεις, ἀπαντήσεις εἰς Διαγωνισμούς, Παιδικὰ Πνεύματα πρὸς δημοσίευσιν, κτλ. κτλ. Ἡ παράλειψις τοῦ ψευδωνύμου του σημαίνει ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ χρῆσις τοῦ ὀνόματός του. Ἐπομένως, ὅταν δὲν ἔχῃ τοιοῦτον σκοπόν, πρέπει νὰ προσέχῃ νὰ μὴ το παραλείπῃ. Ἐπίσης, οὐδέποτε πρέπει νὰ ὑπογράφεται μόνον μετὰ τὸ ψευδώνυμον, παραλείπων τὸ ἀληθές του ὄνομα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἡ σύνταξις τῶν ἐν τῇ «Διαπλάσει» δημοσιευμένων Παιδικῶν Πνευμάτων καὶ Πνευματικῶν Ἀσκήσεων εἶνε ἀνατεθειμένη ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς. Ἐκαστος δύναται νὰ στέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν Παιδικὰ Πνεύματα, ἐξ ὧν ἡ Διάπλασις ἐκλέγει καὶ δημοσιεύει τὰ καταλληλότερα.

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμενα Παιδικὰ Πνεύματα, πρέπει νὰ γράφονται εἰς ἁριστὸν φύλλον χαρτοῦ, ἐκτὸς τῆς ἐπιστολῆς. Ἀνθεν πρέπει νὰ ἐπιγράφεται : «Παιδικὰ Πνεύματα, στελλόμενα πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ Διαπλάσει ὑπὸ τοῦ δεῖνα» (ὄνομα καὶ ψευδώνυμον, ἂν ἔχῃ, ἢ μόνον ὄνομα, ἂν ἐπιθυμῇ νὰ δημοσιευθῇ μετ' ὀνόματός του.) Πρέπει δὲ νὰ εἶνε ἔργα πρωτότυπα τοῦ στέλλοντος, ἀδημοσίευστα, καὶ ὅχι ἀντιγραφαὶ ἐξ ἄλλων δημοσιευθέντων ἐν τῇ «Διαπλάσει» ἢ ἄλλῳ. Ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ στέλλῃ Παιδικὰ Πνεύματα μεταφρασμένα ἀπὸ ἕνα περιοδικόν, ἀρκεῖ νὰ προσαρμώζονται εἰς τὸ ἦθος μας.

Ἡ Διάπλασις οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἀναλαμβάνει νὰ δημοσιεύῃ τὰ στελλόμενα πρὸς αὐτὴν,

οὔτε ποτὲ δίδει τὸν λόγον, διατὶ δὲν τα ἐδημοσίευσεν. Ἐκλέγει καὶ δημοσιεύει μετὰ τὴν σειρὰν των τὰ καλλίτερα, — τὰν δὲ εἶνε πολλὰ, ὅ δὲ κλήρον, — ἀπορρίπτει δὲ πάντα τὰ λοιπὰ ἀδιακρίτως, εἴτε διότι ἔτυχε νὰ δημοσιευθῇ ἄλλοτε, εἴτε διότι ὁμοιάζουν μετὰ ἄλλα δημοσιευθέντα κτλ. κτλ. Ἄλλως τε λαμβάνει τόσο πολλὰ, ὥστε θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ κρίνῃ ἰδιαίτερος ἕν ἕκαστον. Οἱ φίλοι τῆς λοιπὸν ἂς τὴν στέλλουν ὅσα Παιδικὰ Πνεύματα συνθέτουν, καὶ ἂς μὴ ἐρωτοῦν ποτὲ ἂν θὰ δημοσιευθῇ ἢ διατὶ δὲν ἐδημοσιεύθησαν, διότι ἀπάντησιν δὲν θὰ λαμβάνουν κατ' ἀρχὴν.

Ὡς πρὸς τὰς Πνευματικὰς Ἀσκήσεις, καὶ τούτων ἡ σύνταξις εἶνε ἀποκλειστικῶς ἀνατεθειμένη εἰς τοὺς συνδρομητὰς, ὡς ἑξῆς : Κατ' ἑ. τὸς προκηρύσσονται εἰς τὴν περιφερόμενον Διαγωνισμοὶ πρὸς Σύμβασιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους, οἱ ὁποῖοι δημοσιεύονται ἐκαστοτε εἰς τὴν Προκήρυξιν. Αἱ Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις αἱ βραβεύμεναι ἢ ὁπωσδήποτε διατρέπονται εἰς τοὺς Διαγωνισμούς τούτους, δημοσιεύονται ὅλῳν κατ' ὅλῳν εἰς τὴν «Διάπλασιν», ἀπορρίπτονται δὲ πᾶσαι, αἱ μὴ θεωρούμεναι ἄξιαι δημοσίευσως, καθὼς καὶ αἱ μὴ στελλόμεναι κατὰ τὸν Διαγωνισμὸν. Ἐπομένως οὐδεὶς συνδρομητὴς δύναται νὰ στέλλῃ Ἀσκήσεις πρὸς δημοσίευσιν, παρὰ μόνον δασκικὴς προκηρύσσεται ὁ σχετικὸς Διαγωνισμός, καὶ συμμορφούμενος πρὸς τοὺς ὅρους αὐτοῦ. [Παραδείγματος χάριν : Αἱ εἰς τὸ προσεχὲς φυλλάδιον δημοσιευθόμεναι Ἀσκήσεις, εἶνε ἐκ τῶν βραβευσθῶν τοῦ 61ου Διαγωνισμοῦ πρὸς Σύμβασιν Ἀσκήσεων, προκηρυχθέντος τὴν 24 Ἰουλίου 1899. Ἡ δημοσίευσις τῶν βραβευσθῶν ἢ ὁπωσδήποτε διακριθῶν Ἀσκήσεων τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ εἰς τὰ ἐπόμενα φυλλάδια, ἅμα δὲ πλησιάζῃ νὰ ἐξαντληθῇ ἡ συλλογὴ αὐτῶν θὰ προκηρυχθῇ Νέος Διαγωνισμός, καὶ τότε μόνον οἱ συνδρομηταὶ θὰ στείλουν νέας Ἀσκήσεις, αἱ ὁποῖαι πάλιν θὰ κριθῶν καὶ ἐξ αὐτῶν θὰ δημοσιευθῶν αἱ καλλίτεραι.]

Ἀθλῶσις. — Ἐκτὸς τοῦ ἐγκρινομένου Παιδικοῦ Πνεύματος, τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων καὶ τῶν εἰς τοὺς Διαγωνισμούς βραβευσθῶν (Διηγήματων, Ποιημάτων, Μεταφράσεων καὶ Εἰκόνων), οἱ συνδρομηταὶ τῆς Διαπλάσεως οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ δημοσιεύσων εἰς τὸ φύλλον.

Ἡ «Διάπλασις τῶν Παίδων» συντάσσεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ εἰδικῶν συγγραφέων καὶ ποιητῶν, τῶν τακτικῶν αὐτῆς συνεργατῶν. Ὡστε οἱ συνδρομηταὶ πρέπει νὰ μάθωσιν δι' εἰς περιττὸν καὶ νὰ τὴν ἐρωτώσιν ὡς ἂν δέχεται ἔργα τῶν πρὸς δημοσίευσιν. Ἀναγινώσκει δὲ μὲν πάντοτε μετὰ προθυμίας καὶ χαρᾶς τὰ πρωτότυπα τῶν φίλων τῆς, ὅσα ἐνίοτε τῇ στέλλουν, ὅχι διὰ νὰ τὰ δημοσιεύσῃ, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ νὰ τοὺς εἴπῃ τὴν γνώμην τῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΛΥΣΕΩΝ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Ἡ «Διάπλασις τῶν Παίδων» προτείνει κατ' ἕτος τρεῖς Διαγωνισμοὺς πρὸς εὐρεσιν τῶν Λύσεων τῶν ἐν τοῖς φυλλαδίοις αὐτῆς δημοσιευμένων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Ὁ πρῶτος περιλαμβάνει τὰς Πνευματικὰς Ἀσκήσεις, τὰς δημοσιευμένους ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου τοῦ Ἰανουαρίου, μέχρι τοῦ τελευταίου τοῦ Ἀπριλίου· ὁ δεύτερος τὰ ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου τοῦ Μαΐου, μέχρι τοῦ τελευταίου τοῦ Αὐγούστου, καὶ ὁ τρίτος τὰς ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦ τελευταίου τοῦ Δεκεμβρίου. Ὡστε ἔχομεν ἑνα Διαγωνισμὸν Λύσεων κατὰ τετραμηνίαν.

Ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν Λύσεων.

Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων, διαρροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τῶν, ἥτοι εἰς τὴν *Μικρὰν Τάξιν*, τὴν *Μεσασίαν* καὶ τὴν *Ἀνωτέραν*.

Εἰς τὴν *Μικρὰν Τάξιν* ὑπάγονται οἱ μικρότεροι ἐκ τῶν φίλων τῆς Διαπλάσεως, τοῦτέστιν οἱ ἔχοντες ἡλικίαν μέχρις ἑνδεκά ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

Ἡ *Μεσασία Τάξις* περιλαμβάνει τοὺς ἔχοντας ἡλικίαν 12—15 ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

Εἰς τὴν *Ἀνωτέραν Τάξιν* τέλος κατατάσσονται οἱ ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω.

Χάρις εἰς τὴν ὑποδιάρθρωσιν ταύτην, ἕκαστος συνδρομητῆς τῆς Διαπλάσεως συναγωνίζεται μετὰ συνομηλικῶν του.

Πᾶς συνδρομητῆς καὶ πᾶσα συνδρομητριά τῆς Διαπλάσεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων· δύναται δὲ ὁ συνδρομητῆς, ἂν δὲν θέλῃ νὰ διαγωνισθῇ αὐτός, νὰ παρχωρήσῃ τὴν θέσιν του εἰς ἕνα ἢ μίαν ἐκ τῶν ἀδελφῶν του. Δύο ἀδελφία συγχρόνως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν αὐτὸν Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων· (εἰς τοὺς ἄλλους ὅμως Διαγωνισμοὺς τῆς Διαπλάσεως δύναται νὰ συμμετέχουν καὶ ὅλα μαζὶ τὰ ἀδελφία ἑκάστου συνδρομητοῦ ἢ συνδρομητριάς.)

Μεταξὺ τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, τὰς ὁποίας δημοσιεύομεν, ὑπάρχουν καὶ εὐκόλως ται, διὰ τὴν μικρὰν τάξιν, καὶ ἄλλαι πάλιν ἀναλόγως δυσκολώτεραι διὰ τὰς μεγαλητέρας τάξεις τῶν ἀναγνωστῶν μας.

Αἱ λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἐκάστου φυλλαδίου πρέπει νὰ στέλλωνται ἐγκαίρως, ὥστε νὰ φθάσουν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶνε δεκταὶ αὗται, καὶ ἥτις σημειοῦνται εἰς ἕκαστον φύλλον πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *Διὰ τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων*. Αἱ μετὰ τὴν τεταγμένην προθεσμίαν στελλόμεναι λύσεις δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Ὁ ἰδιαίτερος χάρτης τῶν Λύσεων.

Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων ὀφείλουν νὰ γράφουν τὰς λύσεις τῶν ἐπὶ ἰδιαίτερον χάρτῳ, εὐρισκομένῳ πρὸς τοιοῦτον εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως.

Ὁ χάρτης οὗτος πωλεῖται εἰς φακέλλους, ἕκα-

στός τῶν ὁποίων περιέχει *εἴκοσι (20) φύλλα* (ὅσα ἀρκοῦν δι' ἕνα Διαγωνισμὸν). Ἐκαστον φύλλον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ γράφονται αἱ λύσεις ἐντὸς μόνου φυλλαδίου τῆς Διαπλάσεως, ἔχει τὰς ἀναγκαίας ὑποδιαιρέσεις, αἱ ὁποῖαι ὑποδεικνύουν ἀκριθῶς εἰς τὸν Διαγωνισμὸν ποῦ πρέπει νὰ σημειώσῃ τὸ ὄνομα του, τὸ ψευδώνυμόν του (ἂν ἔχῃ), τὴν ἡλικίαν του, τὴν διαμονὴν του, τὸν ἀριθμὸν ἐκάστης λυομένης Πνευματικῆς Ἀσκήσεως καὶ τὴν λύσιν τῆς. ("Ὅσοι ἐκ τῶν Διαγωνισμῶν δὲν σημειώσουν τυχὸν τὴν ἡλικίαν τῶν, κατατάσσονται εἰς τὴν Ἀνωτέραν Τάξιν. Ὁ Χάρτης τῶν Λύσεων εἶνε ἀχαράκτως ὀριζόντιος, ἐπιτηδεύει, διὰ νὰ τὸν χαρακὴν ἕκαστος ὅπως θέλῃ, καὶ ἂν θέλῃ.)

Λύσεις, γραφόμεναι ἐπὶ ἄλλου χάρτου, ἐκτὸς τοῦ παρεχομένου δι' αὐτὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν. Ἐπίσης, ἔταν δύο ἢ περισσότερων φυλλαδίων Λύσεις εὐρισκόμεναι γραμμέναι ἀτόπως ἐπ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλου χάρτου, μόνον αἱ τοῦ ἐνὸς φυλλαδίου λογίζονται, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀπορρίπτονται.

Ἐκαστος φάκελλος Χάρτου τῶν Λύσεων εἶναι 20 φύλλον ἐκταίει φρ. 8 (1). Ὁ μὲλ. λων νὰ διαγωνισθῇ, πρέπει πρῶτον νὰ προμηθευθῇ ἕνα τοῦλάχιστον φάκελλον.

Αἱ ἐπὶ τοῦ ἰδιαίτερου Χάρτου τῶν Λύσεων γραμμέναι λύσεις, ὅταν δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ ἐπιστολῆς, ἐπιτρέπεται νὰ στέλλωνται ἐντὸς ἀνοικτοῦ φακέλλου μετὰ πεντάλεπτον μόνον γραμματόσημον. Οἰκονομία σημαντικὴ διὰ τοὺς διαγωνιζομένους. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης νὰ σταλλοῦν αἱ λύσεις δύο ἢ περισσότερων φυλλαδίων. ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ φακέλλου, ἐὰν ὁ λύτης εἴναι βέβαιος ὅτι θὰ φθάσουν, πρὶν παρέλθῃ ἡ προθεσμία τοῦ ἀρχαιότερου φυλλαδίου.

Ἀπονομὴ τῶν Βραβείων

Πρῶτον Βραβεῖον εἰς ἕκαστον Διαγωνισμὸν Λύσεων λαμβάνουν τρεῖς ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἥτοι ἀνὰ εἰς ἐξ ἑκάστης τῶν τριῶν τάξεων, ὁ ἔχων τὰς περισσότερας ὁρθὰς λύσεις μεταξὺ ἄλλων συνομηλικῶν του. (Ὅρθαι λύσεις θεωροῦνται αἱ συμφωνοῦσαι καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως δημοσιευόμενας, — ἐκτὸς μόνον, ὅταν μία Πνευματικὴ Ἀσκῆσις ἐπιδέχεται καὶ ἄλλας λύσεις, ἐπίσης ὁρθὰς, ἥτοι συμφωνοῦσας ἐντελὸς πρὸς τὴν πρότασιν.)

Δεύτερον Βραβεῖον λαμβάνουν ἕξ ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἥτοι ἀνὰ δύο ἐξ ἑκάστης τάξεως, οἱ ἔχοντες τὰς περισσότερας ὁρθὰς λύσεις μετὰ τοὺς λαβόντας τὸ πρῶτον βραβεῖον.

Τρίτον Βραβεῖον λαμβάνουν ἐννέα ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἥτοι τρεῖς ἐξ ἑκάστης τάξεως, οἱ ἔχοντες τὰς περισσότερας ὁρθὰς λύσεις μετὰ τοὺς λαβόντας τὸ δεύτερον βραβεῖον.

Ἐπαίρου τυχάνουσιν πάντες οἱ ἔχοντες ὁρθὰς λύσεις ὅχι ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὐρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων τὸ τρίτον βραβεῖον ἐξ ἑκάστης τάξεως.

Ἐνδμήμιον μνείας τυχάνουσιν οἱ ἔχοντες ὁρθὰς λύσεις ὅχι ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὐρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων ἐπὶ αὐτὴν τάξιν, καὶ τίθενται τιμητικῶς ἐκτὸς διαγωνισμοῦ, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν λύσεων τῶν τῶν ὀλιγώτερων βραβείων εἶνε δεκταὶ αὗται, καὶ ἥτις σημειοῦνται εἰς ἕκαστον φύλλον πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *Διὰ τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων*. Αἱ μετὰ τὴν τεταγμένην προθεσμίαν στελλόμεναι λύσεις δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ

Οἱ τυχόντες εἰς προηγουμένους Διαγωνισμοὺς τῶν λύσεων ἐνδὸς οἰουδήποτε βραβεῖου εἰς μίαν ἐκ τῶν τριῶν τάξεων, δὲν δύναται νὰ διαγωνίζωνται διὰ τὸ ἴδιον ἢ διὰ κατώτερον βραβεῖον εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν, καὶ τίθενται τιμητικῶς ἐκτὸς διαγωνισμοῦ, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν λύσεων τῶν τῶν ὀλιγώτερων βραβείων, ἐκείνου οὗ ἔτυχον ἄλλοτε. Δὲν τίθενται δὲ ἐκτὸς διαγωνισμοῦ, μόνον ἐὰν διαγωνίζωνται εἰς τὰς ἐξ ἑκάστης τάξεως ἢ πρὶν, ἢ εἰς τὴν

ἴδιαν μὲν τάξιν, ἀλλὰ δι' ἄνωτερον βραβεῖον, ἐκείνου οὗ ἔτυχον ἄλλοτε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Αἱ Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως

Αἱ λεγόμεναι *Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως* εἶνε ἑν εἶδος Διαγωνισμοῦ. Δίδεται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως μία Ἐρώτησις, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ φίλοι τῆς ἀπαντοῦν δι' ἐπιστολῶν, ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας.

[Παραδείγματος χάριν : Ἡ ἐρώτησις διὰ τὴν Ὀγδοὴν Κυριακὴν εἶχε ὡς ἑξῆς : *Ἄν ἦσθε γονεῖς καὶ εἴχατε παιδιὰ ἄτακτα καὶ ἀμελῆ, μετ' ἑνὶ τρόπον θὰ τα διορθώνατε ;* — Ἡ δὲ ἐρώτησις τῆς Δεκάτης Κυριακῆς, διὰ τὴν ὁποίαν δεχόμεθα ἀπαντήσεις μέχρι τῆς 10 Φεβρουαρίου 1900, ἔχει ὡς ἑξῆς : *Ἀπὸ ὅσα οἱ συνθέσαν, ἢ ἀπὸ ὅσα ἠκούσαν, διὰ συνέθησαν εἰς ἄλλους, ποῖον ἀστεῖον ἐπεισοδιον οἱ ἔκαμε νὰ γελᾶσθε περισσότερο ;*]

Αἱ ἐπιστολαί, αἱ περιέχουσιν τὴν ἀπάντησιν, πρέπει νὰ μὴ γράφουν εἰς ποτε ἄλλο ἐκτὸς αὐτῆς, καὶ νὰ ἐπιγραφῶνται ὡς ἑξῆς : *Ἀπάντησις εἰς τὴν (τάξιν) Κυριακὴν τῆς Διαπλάσεως.*

Κατόπιν ἡ Διάπλασις, βοηθουμένη συνήθως ἀπὸ τὸ σπιτικόν τῆς, (τὸ ποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν γνησίαν οἰκονομίαν τῆς *Μάρθας*, ἀπὸ τὸν νεαρόν ψυχονομὸν τῆς *Ἀντανίας* καὶ ἀπὸ τὰς δύο δεκά μικρὰς ἀδελφῶν τῶν : *Ἀγάπην, Πιστίν, Ἐλπίδα, Καλὴν, Κικήν, Φιγνήν*, κτλ. καὶ ἀπὸ μίαν μαύρην γάταν ὀνομαζομένην *Πισσαν*,) ἡ Διάπλασις λοιπὸν ἀναγινώσκει τὰς ἀπαντήσεις αὐτάς, ἐκ τῶν ὁποίων βραβεύει μὲ Ἀ' Βραβεῖον τὴν καλλιτέραν, μὲ Β' Βραβεῖον τὰς δύο μετ' αὐτήν, μὲ Γ' Βραβεῖον τὰς τρεῖς μετ' αὐτάς, ἀπονέμει δὲ Ἐπαῖνον (Α', Β' καὶ Γ') καὶ Εὐφημον Μνείαν εἰς ὅσας κριθῶσιν ἄξια.

Ἡ κρίσις τῶν ἀπαντήσεων γράφεται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, ἢ ὑπὸ τοῦ Ἀντανίας, ἢ ὑπὸ τῆς Ἀγάπης, ἢ ὑπὸ τῆς Κυρᾶ Μάρθας (κατὰ τὰς περιπτώσεις.) δημοσιεύεται δὲ εἰκονογραφημένη πλουσίως εἰς φυλλάδιον διπλοῦν. [Τὸν Ἀπρίλιον θὰ ἐκδοθῇ τοιοῦτο διπλοῦν φυλλάδιον μετὰ τὴν κρίσιν τῆς Δεκάτης Κυριακῆς, ὅς καὶ μετὰ τὴν ἐρώτησιν τῆς ἑνδεκάτης, εἰς τὴν ὁποίαν θάπαντήσουν καὶ οἱ νέοι συνδρομηταί.]

Κατ' ἕτος γίνονται συνήθως δύο ἢ τρεῖς Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως. Ὁ διαγωνισμὸς οὗτος εἰσῆλθῃ ἀπὸ τοῦ 1896, καὶ ἰθαυρήθῃ ὡς μία ἀπὸ τὰς μεγαλητέρας ἐπιτυχίας μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἄλλοι Διαγωνισμοὶ τῆς Διαπλάσεως

Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν *Διηγήματος*. Δίδεται ὡς θέμα μία σειρά εἰκόνων. καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ζητεῖται νὰ γραφῇ ἑν διήγημα. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τοῦτου δημοσιεύονται ἐκαστοτε λεπ. ρωμῶς μετὰ τῶν εἰκόνων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δὲ ἰων προκρίνεται νὰ γραφῇ τὸ διήγημα. Κατ' ἕτος γίνονται εἰς Διαγωνισμὸς *Διηγήματος*.

Γίνονται ἐπίσης καὶ πολλοὶ ἄλλοι *Μικροὶ Διαγωνισμοὶ*, οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἶνε : *Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς*, — *Διαγωνισμὸς Φωτογραφίας*, — *Διαγωνισμὸς Καλλιγραφίας*, — *Διαγωνισμὸς Σύνθεσιν ποιήματος*, — *Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως*, (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἀγγλικῶν καὶ γερμανικοῦ) — *Διαγωνισμὸς Ραπτικῆς*, — *Διαγωνισμὸς Ἐπιστολογραφίας* κτλ.

Τῶν Διαγωνισμῶν τούτων προκηρύσσονται ἐκαστοτε τὰ θέματα καὶ ὀρίζονται λεπτομερῶς ἐν

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 61ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ
Προκηρυχθέντος τὴν 24 Ἰουλίου 1899.

Εἶμαι κατευχριστήμενη. Ὁ Διαγωνισμὸς αὐτὸς μᾶς ἐχάρισε μίαν πλουσιωτάτην συλλογὴν Ἀσκήσεων, μετὰ τὴν ὁποίαν θὰ περάσωμεν ἀρκετοὺς μῆνας. Οἱ φίλοι μου εἰργάσθησαν μετὰ τὴν καρδίαν τῶν, καὶ τοὺς εὐχαριστῶ πολὺ· μαζὶ μου τοὺς εὐχαριστοῦν καὶ ὅλοι οἱ ἀναγνώσται τοῦ περιοδικοῦ, οἱ ὅποιοι θὰ διασκεδάσουν καὶ θὰ ὠφεληθοῦν, λύοντες τὰς ὥραιας καὶ πρωτοτύπους αὐτάς Ἀσκήσεις.

Ὀλίγοι, πολὺ ὀλίγοι, μόνον δύο ἢ τρεῖς ἀπὸ τόσον πλήθος, εἶχον τὴν ἀνοησίαν νὰ μου στείλουν ἀντιγραμμένας Πνευματικὰς Ἀσκήσεις. Ἐπίσης ὀλίγοι σχετικῶς ἀπὲς τυχὸν ἐν τῷ συνόλῳ, ἀπὸ τὸν ὑπερβολικὸν τῶν ζήλων νὰ κάμουν πρωτοτύπους Ἀσκήσεις, μεταχειρισθέντες πρὸς τοῦτο ἀγνώστους καὶ παραδόξους λέξεις, — π. χ. γεωγραφικὰ ὀνόματα ὀλωδιόλου ἀσυνείδητα καὶ σπᾶνια, — καὶ καταστήσαντες τὰ αἰνίγματὰ τῶν καθ' αὐτοὺς ἄλυτα. Ἀπὸ τῶν λοιπῶν τὴν ἐργασίαν, τὸ ἐπαναλαβάνω, εἶμαι πολὺ εὐχαριστήμενη, ἐλπίζω δὲ ὅτι ὁ νέος Διαγωνισμὸς, τὸν ποῖον θὰ προκηρύξω μετ' ὀλίγον, θὰ μας δώσῃ ἀκόμη καλλίτερα ἀποτελέσματα. Σᾶς συμβουλεύω μάλιστα νὰ ἐτοιμασθῇτε δι' αὐτὸν ἀπὸ τώρα. Μία Συλλογὴ Ἀσκήσεων δὲν γράφεται εἰς μίαν ἡμέραν. Πρέπει νὰ σημειώσετε ἐκαστοτε τὰς ἐμπνεύσεις σας καὶ νὰ ἔχετε ἀρκετὴν ἐργασίαν ἐν σχεδίῳ, ὥστε ὅταν θὰ δημοσιευθῇ ἡ Προκήρυξις, νὰ μὴ σας μένῃ νὰ κάμετε, παρὰ τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ τὴν ἀντιγραφήν.

Τώρα θὰ σας ἐξηγήσω, — ἂν ἔχετε περιέργειαν νὰ μάθετε, — κατὰ ποῖον τρόπον ἀπένειμα τὰ Βραβεῖα. Βλέπετε εἰς τὸν Πίνακα, ὅτι ὑστερ' ἀπὸ κάθε ὄνομα γράφω συνῆθη καὶ δύο ἀριθμούς. Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς σημαίνει πόσας καλὰς καὶ δημοσιεύσιμους Ἀσκήσεις ἔστειλεν ὁ Διαγωνιζόμενος. Ὁ δεύτερος ἀριθμὸς σημαίνει πόσαι ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀσκήσεων ἦσαν ἐκτάκτως ὠραῖαι, ἢ νέαι καὶ ὅλως πρωτότυποι. Προσθέσας τώρα αὐτοὺς τοὺς δύο ἀριθμούς, καὶ θὰ εὐρετε τὸν ἀριθμὸν, ὁ ὁποῖος δρίζει εἰς τὴν θέσιν τοῦ διαγωνιζομένου.

Παράδειγμα : Ὁ Θεοφάνης ἔστειλεν εἰκοσι Ἀσκήσεις, ἐκ τῶν ὁποίων 17 ἦσαν δημοσιεύσιμοι, καὶ ἐκ τούτων πάλιν τῶν 17, αἱ 4 ἦσαν ἐξαιρετικῶς ὠραῖαι. Ἐχει λοιπὸν τοὺς ἀριθμούς 17+4. Τὸ Ρόδον τῆς Αὐγῆς ὁμοίως ἔχει τοὺς ἀριθμούς 13+5. Ὁ Θεοφάνης ἔχει θὰ προηγηθῇ, διότι τὸ ἄθροισμα τῶν ἀριθμῶν του (21) εἶνε μεγαλητέρον ἀπὸ τὸ ἄθροισμα τῶν ἀριθμῶν τοῦ Ρόδου τῆς Αὐγῆς (18).

Ἐκ τούτου ἐξάγεται, ὅτι μία ἐξαιρετικῶς ὠραία Ἀσκῆσις ἀξίζει ὅσον δύο ἀπλῶς δημοσιεύσιμοι, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸ ἐξαγόμενον αἱ πρῶται μετροῦνται δύο φορές. Ὁ Θεοφάνης π. χ. λογαριάζεται, καθὼς εἶδατε, μετὰ 21 Ἀσκήσεις, ἐν ᾧ μόνον 17 τοῦ ἐνεκρίθησαν. Ἀλλ' ἐκ τούτων τῶν 17, αἱ 13 ἦσαν καλὰ καὶ δὲ 4 κάλλιστα. Αἱ 4 ἐλογιασθήσαν ὡς 8. Λοιπὸν 13 καὶ 8

κάμουν 21, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς ὥρισε τὴν θέσιν του.

Μεταξὺ δύο διαγωνιζομένων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὸν ἴδιον ὀλικὸν ἀριθμὸν, προηγείται ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔχει τὰς περισσότερας ὠραίας Ἀσκήσεις.

Παράδειγμα : Ὁ Νάυτοπαις ἔχει 10+4. Ἡ Χιωτοπούλα ἔχει 13+1. Καὶ οἱ δύο ἔχουν ὀλικὸν ἀριθμὸν 14. Ἀλλὰ προηγείται ὁ Νάυτοπαις, διότι ὁ δεύτερός του ἀριθμὸς εἶνε 4, ἐν ᾧ τῆς Χιωτοπούλας εἶνε 1.

Αὐτὰ διὰ τοὺς πολλοὺς περιέργους. Τώρα ἂς ἔλθωμεν εἰς τὴν ἀπονομὴν τῶν Βραβείων :

ἈΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ

(Οἱ ἔχοντες ἡλικίαν 16 ἐτῶν καὶ ἄνω, καθὼς καὶ οἱ μὴ δηλώσαντες ἡλικίαν.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Γουλιέλμος Τέλλος 17, 3.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Κόδρος, 12, 7. — Ἀστὴρ τοῦ Βέγα, 14, 5.

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Ἐθνικός Ὑμνος, 17, 1. — Ἀργύρης Α. Σαπουνάκης, 17, 1. — Ἀρχιναύαρχος Θεμιστοκλῆς 14, 2.

ΕΠΑΪΝΟΣ : Ἀνεμόνις, 14, 1. — Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος, 11, 3. — Ἀγγορολογιώτατος, 10, 2. — Δοξίας, 11, 1. — Κεραυνός 11, 1. — Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, 9, 1. — Λυσσάρχων, 9, 1. — Ἀσπροποταμίτης 7, 2. — Θεραπείας τῶν Μουσῶν, 8, 1. — Σμυρνηποῦλα 5, 3. — Ἰατρὸς τῶν Συνδρομητῶν, 6, 2. — Σέλευκος : ὁ Κεραυνός, 7, 1.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ : Χρυσόφωρος, 6, 1. — Ἰππότης Γουλιέλμος, 4. (Τῶν λοιπῶν τοῦ Ἀσκήσεων ἔχει παραλείψῃ, ἐκ παραδρομῆς, νὰ σημειώσῃ τὰς λύσεις. Δύναται νὰ στείλῃ ἐκ νέου τὴν Συλλογὴν του διὰ τὸν προσεχῆ Διαγωνισμὸν.)

ΜΕΣΑΣΙΑ ΤΑΞΙΣ

(Οἱ ἔχοντες ἡλικίαν 12—15 ἐτῶν)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Πετρίδης τῆς Ἐρήμου, 17, 17.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Θεαγέντης, 17, 4. — Ρόδον τῆς Αὐγῆς, 13, 5.

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Σὺρε κ' ἔνα, 12, 3. — Ἐλληνοπούλα, 14, 1. — Ναυτοπαῖς, 10, 4.

ΕΠΑΪΝΟΣ : Νικόλαος Κ. Δεκαβάλλας, 11, 3. — Σοφὸς Πιττακός, 12, 2. — Χιωτοπούλα, 13, 1. — Κίχλη, 9, 3. — Πολύμνια Α. Δασκάρως, 10, 2. — Ὀλπις ὁ Γραιπύς, 11, 1. — Μονογενής, 11, 1. — Διχρωμὸς Φουξία, 8, 3. — Ἀταβύριον Ρόδου, 9, 2. — Ταρταρίνος τῆς Ταρασκῆς, 10, 1. — Ὀνησεὺς Πίνδιος, 9, 1. — Ροδέρτος Γυσιόκαρος, 9, 1. — Κορδαία Μασαί, 9. — Γρυνιάρα, 5, 3. — Δημήτριος Πικιώνης, 6, 2. — Σιωπηλὴ Νύξ, 7, 1. — Δημήτριος Ν. Νικολαΐδης, 8. — Τίχ—Τάχ, 8.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ : Ραγιαμένο Βάζο 6. — Ἀρχηγὸς τῶν Μολυβένων Στρατιωτῶν, 5. — Ἱστορικὸν Παλατιδιόν, 3. — Τυδεὺς, 2.

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ

(Οἱ ἔχοντες ἡλικίαν 11 ἐτῶν καὶ κάτω.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡ

ναί·) *Νεαρὰν Φιλόσοφον* (εὐγε ποῦ θὰ φροντισῇ δι' αὐτὸ τὸ πτωχὸν καὶ φιλόμουσον παιδί·) *Ἰδιὸν Νῆσον* (ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαριστεῖ δι' ὅσα ἔγραψες·) *Φάσμα τῆς Νυκτὸς* (μὴν πιστεύεις τὰ τραπεζάκια, διότι δὲν ἤξεύρουν τί λέγουν!) *Εὐτέρπην Α. Ζησιάδου, Μέδωνα, Κεραυνὸν* (ὁ ὅποιος ἔκαμε νὰ μου γράψῃ τρεῖς δλους μῆνας! τί λέτε, νὰ τον συγχωρήσω;... *Ἐ, ἄς τον συγχωρήσω ἄργεῖ, μὰ γράφει καλὰ·)* *Ἀρησίλαον Ἀριστοκλῆν* (δυστυχῶς, δὲν ὑπάρχει χώρος·) *Ἑλληνίδα τοῦ Βορρά* (ὅχι δὲν σε βαρύνει, ἀλλὰ δὲν εἶχα τόπον·) *Πῶς με-λένε* (σὲ ὑπερευχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας σου·) *Γρυιάραν* (βεβαίως, κανὲν ἀπὸ τὰ δικαιώματά σου δὲν χάνεις, ἂν θὰ ἔρχεται τὸ φύλλον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ σου· σὲ παρακαλῶ νὰ εὐχαριστήσῃς ἐκ μέρους μου θερμότερα τὸν λαμπρὸν πατέρα σου, διὰ τὰς δύο ἐπιστολάς, τὰς πλήρεις ἀγάπης καὶ ἐνδιαφέροντος, τὰς ὁποίας μοῦ ἔγραψεν ἐσχάτως· ἤθελα νὰ τον εὐχαριστήσω καὶ ἰδιαιτέρως, ἀλλὰ ποῦ καιρός, ποῦ!...) *Συναχωμένον Ποιτικὸν* (ἔστειλα·) *Μακρὸν - Γαλὸν* (περὶ Ἀσκήσεων, νὰ διαβάσῃς τὸν Ὀδὸν, κεφάλαιον Β'.) *Ἀρχαίαν Σπάρτην* (τότε ποῦ ἔλαβα τὴν ἐπιστολήν σου, δὲν εἶχα τόπον διὰ πληροφορίας· τώρα πιστεύω ὅτι εἶνε ἀργά, ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ!) *Θάλλουσαν Μυρσίνην* (ποῦ εἰς τὸ σχολεῖόν της πάντα δι' ἐμὲ ὀμιλοῦν·) *Πάλλουσαν Καρδίαν* (ἂν ἰδῇς πάλιν τὴν φίλην μου Ἰπποδαμίστριαν, εἰπέ της νὰ μου γράψῃ καὶ δὲν πειράζει ἂν ἤρρησε·) *Λεοπάρδαλιν* (ἐξακολουθοῦν αἱ μονομαχίαι μετ' ἡν γάτων;... φαίνεται ὅτι σοῦ ἀρέσει νὰ βλέπῃς τὰ χέρια σου στολισμένα μετ' αὐτοῦς·) *Φιλικὸν Ζέφυρον, Ἀδριανὴν Τζώρτζην, Καρδίαν* ὑπὸ Πέτραν (ἀναμνήν τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ μικροῦ σας Ἐράνου, διὰ τὸν ὁποῖον σὰς συγχαίρω· εἶμαι βεβαία ὅτι ἡ Δορίτσα ἐνθουσιάζει μετ' ὅν·) *Ἀγγεῖον τῆς Ἀγάπης·)* *Μελαγχροὶν Ἑλληνίδα*, (εἶχα δημοσιεύσῃ τὴν Πληροφορίαν, καθὼς εἶδες, ὅταν ἔλαβα τὴν ἐπιστολήν σου· ἤρρησε, διότι ἤτο προσωρισμένη διὰ τὸ 51ον φύλλον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁμοῦ δὲν ἔμεινε χώρος διὰ Πληροφορίας·) *Χωλὸν Διάβολον*, *Ἀνήσυχον Πνεῦμα, Βίγλαν* (τὰ τετράδια περὶ τῶν ὁποίων μ' ἔρωτες ἐλήφθησαν· πῶς σου ἐφάνη τὸ φυλλάδιον;) *Ἰσημερινὸν τοῦ Κόσμου*, *Ἀργύρην Α. Σαπουνάκη, Φωτιά καὶ Λαύρα* (ἐλήφθη) *Τοξότην Ἀπόλλωνα, Σπαρτιατὸν Ζωῖον* (ὁ ὅποιος ἐθαύμασε τὸ διήγημα τῆς *Καρδερίας*· τετράδιον σου ἔστειλα·) *Ἀνθοπωλὶδα τῆς Βερώνης* (ἐλπίζω ὅτι τώρα ἔγινες ἐντελὸς καλὰ·) *Αἰχμάλωτον Χελιδόνα* (μὰ πάλιν... ἔν βία;) *Τάνταλον* (τώρα λοιπὸν ποῦ ἐτακτοποιήθησαν ἔλα, νὰ μου γράψῃ συχνότερα·) εἰς τὰ ἐσωτερικά τῶν Μικρῶν Συλλόγων δὲν ἀναμνησμοῦμαι·) *Νεοσύλλεκτον τῆς Διαπλάσεως*, *Νικολάον Κ. Δεκαβάλλαν* (σὲ συγχαίρω ἐιλικρινῶς διὰ τὸ γούστὸ σου· αἱ εἰκόνες τοῦ «Ρογγήρου» ἔργα τοῦ γάλλου ζωγράφου Job, εἶνε ἀπὸ τὰς ὁμοιωτέρας ποῦ ἐδημοσίευσαν ποτὲ· φέτος θὰ εἶνε ἀπόλαυσις αἱ εἰκόνες τοῦ «Ἐγγόνου Ἀυτοκράτορος» ἔργα τοῦ διασέμου Adrien Moreau·) *Στήριγμα τῆς Μητρὸς* (ἐλπίζω ὅτι τὰ νέα μυθιστορήματα θὰ σ' εὐχαριστήσουν ἀκόμη περισσότερον·) *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι* (καὶ

ὅσας με ἀσπάζονται δι' αὐτοῦ·) *Διόνυσον* (τὰ Εὐσημία δὲν στέλλονται· μετροῦνται μόνον εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους καὶ ἀπονέμονται τὰ Βραβεῖα συμφώνως μετ' ὅν· Ὀδὸν·) ἤρρησε τὸ μέτρον, ἀλλ' ἀκόμη δὲν τὸ ἐτελείωσα· ἐλπίζω ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ ἰδῇτε τὰ αποτελέσματα τῶν Εὐσημῶν τοῦ 1899·) *Ἀλκιππὴν Καστριόπου* (φέτος τοῦλάχιστον νὰ εἶσαι τακτικώτερα· εὐχαριστῶ καὶ περιμένω·) *Μυστικὴν Φωτὴν, Κόκκινον Καπελάκι* (τὰ γενέθλια τοῦ Ἀνανάκου, —πολὺ τον εὐχαρίστησε αὐτὸ τὸ χαϊδευτικόν, — ἐορτάζονται καθὲ 4 χρόνια, διότι ὁ κακόμοιρος ἐγεννήθη τὴν 29 Φεβρουαρίου!) *Τριόπιον Ἀπόλλωνα* (ὅχι δυστυχῶς· ὁμοιάζει πολὺ μετ' ἄλλο, καὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ γίνωνται λάθη· περιμένω νέον ψευδώνυμον·) *Κρίτον τοῦ Κάμπου, Φρόνιμον, Σοφὸν Σκαρῆτην* (χαίρω διὰ τὴν ἔδρυσιν τοῦ νέου Συλλόγου, καὶ ἀναμνήν τὸν Κανονισμόν, διὰ νὰ τον ἀναγγείλω·) *Ἀρχηγὸν τῶν Μολυβένιων Στρατιωτῶν, Ἐχθρὸν τοῦ Σύλλα, Νεαρὸν Ζωγράφον* (ποῦ ξεσπαθῶναι, μετ' ὅν τον τὴν καρδίαν·) *Σαφὸν Δ. Σωτηροπούλου, Μαρτολούλου*, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 29 Δεκεμβρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι' λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 20 Φεβρουαρίου.

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίδω νὰ γράψωι τὰς λύσεις των εἰς διαγωνισμοῖς, πωλεῖται ἐν τῇ Γραφεῖ μὲς εἰς φακέλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ 1

Νέος Διαγωνισμὸς Λύσεων.

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω προκηρυχθέντα, ἀπὸ τοῦ παρόντος φυλλαδίου ἄρχεται ὁ νέος 63ος Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

1. Δεξιόγριφος.

Τὸ πρῶτον ἡμῶς μου δηλοῖ μίαν θεάν, Ποῦ εἶχα ἔστην ζωὴν μου ἀμείλικτον ἔχθραν. Μὲ τ' ἄλλο καθὲ πρᾶγμα μπορεῖς νὰ ἀσφαλίσῃς, Μὰ δύσκολον τὴν ρώμην, ποῦ εἶχα νάποκτῇσῃς.

Εὐαγγέλιον ὑπὸ Δ. Π. Δριῖδα

2. Συλλαβόγριφος.

Δυὸ γράμματα τὰ πρῶτά μου· τὸ ἄλλο κτητικὴ Ἀντωνυμία· —τ' ὅλον μου μιὰ πόλις τουρκικὴ.

Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Ταρταρίνου τῆς Ταρσακόνης

3. Στοιχειόγριφος.

Δυὸ γουρουνάκια παχουλὰ μαλῶνανε μιὰ μέρα... Διακλῶνται ἐς τὰ δυνατὰ, κυλοῦνται μὲς τῇ λέρᾳ· Πᾶσι τοῦ ἐνὸς ἡ κεφαλὴ· μὰ βάζει μίαν ἄλλην Κ' ἀπὸ τὸ πρῶτον δεύτερον τετράποδον προβάλλει. Πᾶσι καὶ τ' ἄλλου ἡ κεφαλὴ, μὰ πέρνει μιὰ ξένη, Καὶ τώρα... ἔς τὸ κεφάλι σου παντοτεινὰ θὰ μένη!

Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Ἀγγουρολογιστάτου

4. Αἰνίγμα.

Ἄν καὶ δὲν εἶμαι ἐπιθετὸν, ἔχ' ὅμως τρία γένη. Ἐν ἄστρον τὸ ἀρσενικὸν λαμπρότατον σημαίνει. Ὡς τὸ θηλυκὸν ἐιληνικὸν θὰ ἴδῃς ἐπαρχίαν. Καὶ πόλιν ἔς τὸ οὐδέτερον ἀρχαίαν καὶ πλουσίαν.

Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Τίτου Γεαλοῦρη [Ε]

5-6. Μεταμορφώσεως.

1.—Ὁ Θρήνος διὰ 10 μεταμορφ. νὰ γίνῃ Ἄσμα.
2.—Τὸ Τέλος διὰ 13 μεταμορφ. νὰ γίνῃ Ἀρχή.

Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Κλημεντοῦ Ἀργυροῦ

7. Βέλους.

Νὰ συμπληρωθῶν οἱ ἀστερίσκοι καὶ αἱ σιγμαὶ διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε νάναγινώσκονται: Καθέτως ὄνομα μικρᾶς πόλεως τῆς Ἑλλάδος· ἐπάνω, εἰς τὴν αἰχμὴν τοῦ βέλους, δεξιᾶ συνδεσμός, ἀριστερᾶ νῆσος (τὸ ἐν τῷ μέσῳ γράμμα θὰ εἶνε ἀρκιὸν καὶ τῶν δύο λέξεων.) Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θάναγινώσκονται κάτω, δεξιᾶ μὲν, ἐκ τῶν ἄνω κατὰ σειρὰν, ζῶον, νῆσος, μέλος τοῦ σώματος, χρονικὴ διαίρεσις· ἀριστερᾶ δὲ, πρῶσις, ἄνθος, σύνδεσμος, ἐπίρρημα.

Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Κόδρου

8-12 Μαγικὸν Γράμμα.

Τῇ ἀνταλλαγῇ δυὸ γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζουν ἄλλας τόσας λέξεις: *Πεχτήν, Φάουστ, Ἐνδικος, ταῖρος, Ἀλμυρὸν.*

Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Γουλιέλμου Τίλλου

13. Τριπλή Ἀκροστοιχία.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν φυτὸν, τὰ δεύτερα προφήτην, τὰ τρίτα δένδρον. 1. Ρήτωρ περίφημος. 2. Μέγας βασιλεὺς, 3. Δάσθημα ἱερὸν. 4. Μυθολογικὸν πρόσωπον. 5. Πρόσωπον τῆς Ἀγίας Γραφῆς.

Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Μπαμ-Μπουμ

14. Φωνεντόλιπον.

Θρψ·φδ·τ·χμν.
Ν·σ·φ·τ·κλκρ.

Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Σκηπτρου τοῦ Διὸς

15. Γρίφος

Ὁκᾶ	τὸ	ος	ος
Σῆμος		ος	ος
		ος	ος
		ος	ος
		ος	ος

Εὐαγγέλιον ὑπὸ Γεωργίου Καρδαμάχη.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τοῦ 40 φύλλου.

538. Σιαγὼν (ΣΓ, ἄγών). — 539. Νέφος (ναί, φῶς). — 540. Αἶμος - λαίμος.

541. ΛΥΣΙΑΣ 542. Ο
 ΔΟ ΥΙ ΡΙΣ
 ΤΡΙΤΩΝ Φ ΙΑΝΟΣ
 Α Μ Ε Ν ΦΑΛΑΡΙΣ
 Ρ Ο Ι Ο ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ
 Σ ΣΙΕΛΟΣ
 Ο Ο ΟΥ
 ΣΠΙΝΟΣ

543-545. 1. Λάρισα. 2. Λαμία. 3. Ἀγυιά. — 546. Κάθε ἄνθρωπος ἔχει χεῖλια, χέρια καὶ πόδια. — 547. Ναννίον. — 548. Ο, τι ἔσπειρες φυτρῶναι. — 549. ΚΑΚΟΥ ΚΟΡΑΚΟΣ ΚΑΚΟΝ ΩΝ (Καμῆλος, ΚΟΓρεῦς, ΚΟμήτης, ΡΑκή, ΚΟΣσυρος, ΚΑνών, ΚΟΝτάκιον, Ωκύπους, ὈΝτως.) — 550. Γυνὴ χρηστὴ πηδάλιον ἐστὶν οἰκίας. — 551. Μὴ ἐπαίνει σαυτὸν.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

καθ' ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίδος ΟΛΓΑΣ

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Μεταφράσθη ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ τῆς L. T. MEADE ὑπὸ Ἰουλίαν Α. Σωμάκη.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Ὁγκώδης τόμος μετ' εἰκονογραφίας
ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἄδελτος φρ. 6—Χρυσόδελτος φρ. 8.

ΕΠΙ ΧΑΡΤΟΥ Α' ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Ἄδελτος φρ. 7—Χρυσόδελτος φρ. 10.